

United

3-2023/24

SUPPORTEREN

SUPPORTERS CLUB
SCANDINAVIA

Sir Jim Ratcliffe

DEN NYE SJEFEN

Dybdesak: **LUKE SHAW** Intervju: **MARTIN EDWARDS** Intervju: **HENNING BERG**
Historisk: **50 ÅR SIDEN NEDRYKKET** Intervju: **MAGNUS MOAN**

AV REDAKTØR LARS MORTEN OLSEN

En ny frisk vind over Salford

For ikke så veldig lenge siden var det to flasker champagne i huset. Den ene gikk ned på høykant da Ed Woodward hadde sin siste dag som Manchester United-ansatt. Rett og slett fordi han, etter min mening, var en elendig administrativ toppsjef for verdens største fotballklubb. En mann som alltid satte det kommersielle foran det sportslige.

Den andre flasken derimot, står bare der og samler støv. Hver eneste dyrebare dråpe i den skal nytes når Glazer-familien er *hundre prosent* ute av United, men heller ikke før. Da Glazers 22. november 2022 annonserte at de startet en strategisk prosess der de så på flere muligheter, blant annet salg, var det mange optimister blant oss som regnet med at den pengeglade fa-

milien ville være ute av United i løpet av noen måneder, toppen et år. De har solgt 25 prosent til Sir Jim Ratcliffe for 1,4 milliarder pund, men er der fortsatt. Og så lenge de har aksjer i United, vet vi at Glazers kommer til å gjøre som de alltid har gjort. Bruke klubben vi elsker som en økonomisk melkeku for egen vinnings skyld.

Ratcliffe har vært på sjarm-offensiven etter sitt inntog i United. Mens Malcolm Glazer aldri satte sine føtter på Old Trafford, har Ratcliffe allerede vært ringside på United-kamp. Ratcliffe møtte pressen, og han snakket med flere ansatte på Old Trafford og på Carrington, både topper og de «på gulvet». Han har møtt

«GLAZERS KOMMER TIL Å GJØRE SOM DE ALLTID HAR GJORT. BRUKE KLUBBEN VI ELSKER SOM EN ØKONOMISK MELKEKU FOR EGEN VINNINGSKYLD.»

«RATCLIFFE VISTE I LØPET AV TO DAGER MER INTERESSE OG ENGASJEMENT FOR SUPPORTERE OG LOKALSAMFUNNET ENN GLAZERS HAR GJORT PÅ 19 ÅR.»

spillere, trenere og manager for førstelaget, kvinnelaget og akademiet. Han har hatt en god prat med Sir Alex. Og ikke minst: Han har hatt møte med supportere, både i MUST (Manchester United Supporters Trust) og Fans Forum. Ratcliffes nære støttespillere Sir Dave Brailsford og Jean-Claude Blanc har vært med på noen av møtene. Etter møtene med fansen, snakket Ratcliffe med en rekke lokale ledere, både innen politikk og næringsliv, for å diskutere Uniteds rolle i lokalsamfunnet og en mulig stor ombygging av Old Trafford. Ratcliffe viste i løpet av to dager mer engasjement og interesse for supporterne og lokalsamfunnet enn Glazers har gjort på 19 år. Ratcliffe sier han ser United som viktig for lokalsamfunnet og at for hans del handler ikke dette om å tjene penger. Det er musikk i ørene på fansen når Ratcliffe slår fast at alle i klubben må være nådeløst fokusert på å skape vinnerlag på banen.

«NESTEN LIKE SPENNENDE SOM ANSETTELSEN AV BERRADA VAR ORDLYDEN I PRESSEMELDINGEN.»

71-åringen er sikkert klok nok til å forstå at han vil bli bedømt på hva han gjør, snarere enn sier. Derfor er det gledelig at det allerede har skjedd mye. Ansettelsen av Omar Berrada som ny adm.toppsjef (starter formelt til sommeren) sender noen sterke signaler. De henter altså Berrada fra «den bråkete naboen». Mens hverken Woodward eller Richard Arnold hadde noen bakgrunn fra fotball, har Berrada 20 år bak seg i ulike roller for først Barcelona og fra 2011 fra Manchester City. (Kath i resepsjonen eller noen andre i klubben bør hviske Berrada i øret at man innad i United ikke sier ManU – som Berrada skrev på Twitter ved et par anledninger for noen

år siden). Nesten like spennende som ansettelsen av Berrada var ordlyden i pressemeldingen: «*The club is determined to put football and performance on the pitch back at the heart of everything we do. Omar's appointment represents the first step on this journey*». Her innrømmer United altså åpent at det forrige regimet ofte lot fotballen gå på bekostning av det kommersielle. Dette er faktisk et spark til både Woodward og Glazers, men viktigst: Nå skal klubben «ta tilbake» det som er essensen, grunnlaget og opprinnelsen til hele fotballklubben.

Dette lover godt, du verden, men det er fortsatt mange ubesvarte spørsmål. >>

AV REDAKTØR LARS MORTEN OLSEN

«SATT PÅ SPISSEN KAN MAN SI AT FOTBALLEREN ER 25 PROSENT AV MULTIMILLIARDBEDRIFTEN MANCHESTER UNITED.»

Hvordan blir investeringsplanen, i akademiet, kvinnelaget og førstelaget? Hva er strategien, både på kort og lang sikt, for å få United tilbake til topps? Blir det nytt treningsanlegg, og hvordan skal det i så fall finansieres? Hva skjer med Old Trafford, den en gang så stolte arenaen som Glazer-folkene har latt forfalle så mye at den ikke en gang er med blant de ti stadionene som skal arrangere kamper i Euro 2028? Hvordan blir dialog og samarbeid med supporterne, de som til syvende og sist er de viktigste for fotballklubben. Fansen kommer ikke til å slutte å rope «We want Glazer out», bare så det er sagt. Har Ratcliffe en plan om å kjøpe ut den forhatte familien? Hvis ja, er det en

plan på tre år, fem år, ti år? Hva med Erik ten Hag? Hvor trygt sitter han? Hvor mye er det realistisk at United skal kunne handle spillere for? Og hvor mye «daukjøtt» må bort for å trimme stallen og få ned det groteske høye lønnsbudsjettet? Kommer Mason Greenwood tilbake? Spørsmålene er mange, men kanskje viktigst: Hvor lenge skal 71-åringen selv bli i United? Han selv sier «a few years», men det er veldig vagt. Snakker vi tre år, ti år eller 20 år? Vi fortjener flere svar!

Mange har stusset over hvordan det er mulig å få all makt for det sportslige når man er en minoritetseier med 25 prosent og bare har to plasser i styret. Satt på spissen kan

man si at fotballen er 25 prosent av multimilliardbedriften Manchester United. Ratcliffe sa ved oppkjøpet på julaften at hans mål var å få United tilbake til toppen. Ikke bare i England, men i hele verden. Det er fagre ord, men mer enn noen gang tidligere vil han bli bedømt på hva han gjør snarere enn sier. Han kommer til å bli fulgt med argusøyne for hvert skritt han tar. Ikke bare av den nådeløse britiske pressen, men også av hver eneste United-supporter på kloden.

Da Glazers kjøpte klubben den grusomme dagen i 2005 var prisen 790 mill. pund. De bladde bare opp 270 mill. selv, resten var lån. Ratcliffe betaler nå altså 1,4 milliarder pund for en firedel av Manchester United. Ratcliffe vil i tillegg tilføre klubben 300 mill. dollar via en aksjeemisjon. Midlene skal være øremerket oppgradering av Drømmenes Teater. Det er penger som kommer godt med, ingen tvil om det, men det er eksempelvis bare rundt 25

Innhold

«HVOR LENGE SKAL 71-ÅRINGEN SELV BLI I UNITED? SNAKKER VI TRE ÅR, TI ÅR ELLER 20 ÅR?»

prosent av hva Tottenham og Real Madrid betalte for sine nye, imponerende arenaer. 300 mill. dollar er likevel en god start. Mens Glazers på sine 19 år som klubbens eiere ikke har spyttet inn så mye som en eneste grønn dollar, har Ratcliffe allerede forstått at økonomisk investering er påkrevd for et stadion, et treningsanlegg og et lag som er blitt akterutseilt av en rekke klubber det siste tiåret.

Uniteds tidligere styreformann Martin Edwards stiller seg undrene til at Ratcliffe bare har kjøpt 25 prosent, mens forfatter Chris Blackhurst etterlyser selve motivet (se intervjuer i dette bladet). Det er aldri noe galt med

sunn skepsis, men etter så mye motgang med elendige ledere og eiere uten fotballfaglig kompetanse er det vanskelig å ikke kjenne på en deilig optimisme. Tenk bare etter hva som har skjedd på kort tid: Sir Jim Ratcliffe er ny deleier med totalansvar for det sportslige. Sir Dave Brailsford er nytt styremedlem, det samme er Jean-Claude Blanc. Omar Berrada er ny adm.dir. Og flere endringer kommer!

Det blåser en ny frisk vind over Salford og den røde delen av Manchester. Dette må da være starten på slutten med verdens verste eiere? Er det lov å håpe at også champagneflaske nummer to snart ligger tom i kildesorteringen? ●

«ETTER SÅ MYE MOTGANG MED ELENDIGE LEDERE OG EIERE UTEN FOTBALLFAGLIG KOMPETANSE ER DET VANSKELIG Å IKKE KJENNE PÅ EN DEILIG OPTIMISME.»

12 Luke Shaw

Til sommeren er det ti år siden Luke Shaw kom til United som den dyreste tenåringsen i hele fotballverden. Andy Mitten har snakket med mange kilder til denne dybdesaken.

32 Sir Jim Ratcliffe

Inkludert eget intervju med Martin Edwards og egen sak om Sir Dave Brailsford, vier vi 34 sider til Uniteds nye regime med Sir Jim Ratcliffe i spissen.

80 Magnus Moan

Tidligere kombinertløper og medaljegrossist Magnus Moan har et stort og varmt bankende hjerte for United. United-Supporteren har møtt Moan for et lengre intervju.

94 Henning Berg

Henning Berg har snart vært i treneryrket i 19 år, fordelt på ni klubber i seks ulike land. 54-åringen forteller om utfordringene og fascinasjonen med treneryrket.

114 50 år siden nedrykket

I april er det 50 år siden United rykket ned. US har snakket med eks-Reds Sammy McIlroy og Alex Stepney, samt eks-formann Martin Edwards om den spesielle sesongen.

Vi skal ha høye krav. Vi er United!

I 30 år har fotballen, og i sær Manchester United, vært mitt friminutt. En pause fra hverdagens små og store utfordringer, noen timer i uken hvor ingenting annet betyr noe. Uansett hva som skjer i livet for øvrig har jeg sett frem til kamp og gledet meg til å se laget mitt spille. Slik har det vært også de 10 siste årene tross varierende resultater.

Det er imidlertid i ferd med å skje noe. Jeg opplever oftere og oftere å nesten grue meg litt til kamp. Jeg forbereder meg på tap, på enkle pasningsfeil, dårlig utnyttede sjanser og spillere som stadig kommer på etterskudd. Jeg lar meg selv dras ned av kommentarfeltene og klikk-sakene om hvor dårlige United er og at det er krise i klubben. Vi supportere ser ofte verden i svart-hvitt. Vi gudeforklarer

Bruno den ene uken og ber ham ryke og reise uken etter. Vi hyller Ten Hags disiplin, men ikke når den resulterer i benking av Varane. Vi legger all skyld på henholdsvis eiere, manager eller enkeltspillere uten å helt forstå hvordan alle parametere henger sammen og påvirker hverandre gjensidig.

Verden er selvfølgelig mer fargerik enn som så. Vi har historisk dårlige resultater

denne sesongen og åtte poeng mindre etter 21 serierunder enn på samme tidspunkt i fjor. Samtidig må vi anerkjenne at det er en større kontekst her. Vi har hatt 19 ulike forsvarsfirere på 29 kamper og kun stilt med samme ellever to ganger. Vi har til enhver tid hatt minst 5-6 spillere ute grunnet skader, sykdom og utenomsporslige utfordringer. Prøv å levere stabilt gode resultater på jobb med et sykefravær på 25 prosent, stadig nye vikarer, massivt mediefokus og en usikker eiersituasjon.

Det er krevende å være optimist i disse dager, men det

«NÅR VI SER FOTBALL, VIL VI HA UNDERHOLDENDE SPILL, MANGE MÅL OG TRE POENG. HVER GANG.»

«DET ER KREVENDE
Å VÆRE OPTIMIST
I DISSE DAGER,
MEN DET ER LOV
Å VÆRE REALIST.»

er lov å være realist. Fotballspillere er både privilegerte og overbetalte, og det er enkelt å forvente at de skulle tåle presset de er under. Vi må likevel huske at de like fullt er mennesker med sine utfordringer, usikkerheter og dårlige dager. Jeg unnskylder på ingen måte dårlige holdninger eller manglende innsats, og lite irriterer meg mer enn når det tilsynelatende ser ut som vi taper dueller og kamper grunnet mangel på vilje. Samtidig prøver jeg å se et større bilde. Vi har sett spillere og managere komme og gå de siste årene. I perioder ser det ut som om dette gir resultater og utvikling, før vi plutselig og uforklarlig er tilbake til personlige og kollektive feil som stemples som krise. Uavhengig av hvilken manager som har stått på sidelinjen og hvilke spillere vi har mønstret på banen er det kun én ting som har vært stabilt i ti år. Ustabiliteten. Årsakene kan være eiere eller struktur. Manager, støtteapparat eller spillere. Skadesituasjon, utenomsporslige hendelser, mangel på flyt eller selvtilit. Flaks, uflaks og marginer.

Sannsynligvis en kombinasjon av alt. Det eneste som er sikkert, er at det vi presterer på banen er et resultat av et større puslespill og ikke noe som kan forklares eller løses med enkeltpersoner.

Vi mennesker liker og ønsker umiddelbar belønning. Når vi ser fotball, vil vi ha underholdende spill, mange mål og tre poeng. Hver gang. Alt annet blir en skuffelse. Og vi skal ha høye krav. Vi er Manchester United. Jeg tror likevel, for egen del, for å slippe å gå nervøst inn i hver kamp og skuffet ut av halvparten, må jeg evne å justere kravene til å ha forventninger over tid snarere enn til enkeltkamper. Med en god dose realitetsorientering, evnen til å se det store bildet og en dæsj tålmodighet vil hver kamp bli en del av reisen istedenfor en endestasjon. Ærlig talt er jo livet litt fattigere på sommeren og i landslagspausene, og jeg savner United-kamper så fort det går mer enn en uke. Så om jeg ikke gleder meg like vilt til hvert eneste friminutt, ville jeg aldri vært dem foruten. ●

United

SUPPORTEREN

Postadresse:
Postboks 1992 Nordnes, 5817 Bergen
Besøksadresse:
Strandgaten 225, 5817 Bergen
Tlf: 55 30 27 70
E-post: medlem@united.no

Ansvarlig redaktør: Dag Langerød
Tlf: +47 991 59 027.
E-post: dag@united.no

US-redaktør: Lars Morten Olsen
Tlf: +47 909 53 864.
E-post: larsmorten@united.no

Redaksjon:
Bjarte Valen, bjarte @united.no
Eivind B. Holth, eivind@united.no
Fredrik N. Filtvedt, fredrik@united.no

Medarbeidere:
Andy Mitten

Foto: Getty Images
(hvis ikke annet er oppgitt)

Trykk: Ålgård offset

Layout: Å jour design/Line Dahle
og United-Supporteren

Daglig leder:
Bernt Hjørnevik
E-post: bernt@united.no

Styreleder:
Madelene Stolpe
E-post: madelene@united.no

Opplag: 16 500
Medlemstall: 46 011

© 2024 United-Supporteren
Ettertrykk tillatt ved kildehenvisning

Redaksjonen avsluttet:
1. februar 2024

 Fagpressen

SUPPORTERKLUBBENS
NETTbutikk

nettbutikk.united.no

SUPPORTERKLUBBENS
NETTbutikk

SALG!
nettbutikk.united.no

nettbutikk.united.no

Se Premier League på Old Trafford

KOMMER FOR SALG:

United – Sheffield U. 16. mars*

United – Newcastle 20. april*

*=kampdato er ikke bekreftet. Kampene er satt opp samme dato som FA-cuprunder. Åpner for salg når cup-skjebnen er klar. Sjekk «Turer og billetter» på united.no for mer info.

Følg med på united.no for eventuelle restbilletter

SUPPORTERS CLUB
SCANDINAVIA

VETERANEN SOM KAN BLI BEDRE

Han ble kritisert av Van Gaal, hånet av Mourinho, men var en favoritt hos Solskjær. Med Ten Hag er det gjensidig respekt. Luke Shaw er en nestor i garderoben nå, men han vil helst ikke påta seg noe lederansvar.

– En gang United, alltid United

Av Andy Mitten
X @AndyMitten
Oversatt av Lars Morten Olsen

Det faktum at Luke Shaw har spilt 46 kamper i europeisk cupsammenheng for Manchester United, men bare halvparten er i Champions League, forteller en god del om hvor klubben har vært det tiåret som snart har gått siden Shaw ble hentet fra talentfabrikken Southampton FC.

En klubb av Uniteds størrelse burde spille Champions League regelmessig, men Shaw skrev under for United ett år etter det foreløpig siste ligagullet. På de ti årene har han ikke én eneste gang fått oppleve å være med i et skikkelig tittel-race om Premier League-pokalen. Kampene mot PSG, inkudert «mirakelet

i Paris» i 2019, er eneste gang han har spilt en kvartfinale i Champions League. Semifinale og finale har latt vente på seg. Det var definitivt ikke det han så for seg da han i 2014 valgte United fremfor Chelsea, klubben han holdt med som ung. Til sommeren har Shaw vært i United i ti år, ingen i dagens stall har vært der lenger.

Ed Woodward gjorde mange feil i sin tid som administrerende toppsjef i United, men han fortjener honnør får å ha spilt en viktig rolle da United sikret seg backen som nettopp hadde kommet med på Årets PFA-lag. Med en prislapp på 30 millioner pund, ble Shaw fotballverdens dyreste tenåring. I senere år ble Woodward en alliert da klubben vurderte å selge Shaw. Derfor kan vi vel slå fast at vi kan kritisere Woodward for mye, men ikke for at Shaw er i United. Før han signerte kontrakten, ble Shaw fortalt

av Woodward at han skulle bli Uniteds venstreback for det neste tiåret. Absolutt alt ville bli lagt til rette for Shaw hvis han selv bare ga maks. Men har Shaw virkelig gitt maks? Både ja og nei. I denne artikkelen skal vi komme nærmere innpå hvorfor.

ÉN FINALESEIER

Da Luke Shaw løftet ligacup-pokalen på Wembley for ett år siden, var han blant de gladeste av de glade. Han virkelig nøt øyeblikket. Forståelig nok ettersom det var første finale han hadde vunnet siden han var åtte år gammel. Men han har vært meget nær et par ganger. Ikke minst i EM-finalen for England i 2021 (offisielt Euro 2020) da England røk på straffer for Italia. Kampen endte 1-1 etter at nettopp Shaw hadde sendt England i ledelsen etter bare to minutter. Shaw ble da den første engelske (herre)spiller til å gjøre mål i en VM/EM-finale siden Geoff Hurst >>

Luke Shaw smiler på flyet hjem etter ligacupfinaleseieren mot Newcastle i fjor. De tre tidligere finalene United har vunnet siden 2014, har Shaw gått glipp av grunnet skade.

Luke Shaw har vært uheldig med skader i sin karriere og sier til United-Supporteren at han unner ingen de skadene han har hatt.

«JEG UNNER
ABSOLUTT INGEN
DE SKADENE JEG
HAR HATT.»

LUKE SHAW

«Mirakelet i Paris» i 2019 mot PSG er eneste gang Luke Shaw har spilt kvartfinale i Champions League. Semifinale og finale har latt vente på seg.

«LUKE SKAL SPILLE VENSTREBACK, IKKE MIDTSTOPPER.»

PATRICE EVRA

i 1966. I motsetning til Hurst var imidlertid Shaw på taperlaget i finalen. Akkurat som han var i Europa League-finalen i Gdansk 2021 da United tapte for Villarreal, igjen var det på straffer. Da United vant Europa League-finalen mot Ajax i Stockholm i 2017 var Shaw ute

med skade, og det samme da United et par måneder tidligere vant ligacupfinalen mot hans eks-klubb Southampton. United vant som kjent FA-cupfinalen i 2016, men også den gikk Shaw glipp av etter et grusomt beinbrudd i Eindhoven på høsten samme sesong. En sesong han startet imponerende bra.

Han har vært hardt rammet av skader og da jeg >>

Uniteds tidligere venstreback Patrice Evra med klar tale: Luke Shaw bør spille venstreback og ikke midtstopper!

«LUKE ER EN STILLE FYR. HAN BURDE VÆRT EN LEDERTYPE»

ANONYM UNITED-ANSATT

snakket med Shaw foran 2017/18-sesongen, ristet han oppgitt på hodet og sa:

– Jeg unner absolutt ingen de skadene jeg har hatt.

Det er til Shaws ære at han har hatt styrke og karakter til å overkomme skader som utvilsomt kunne gjort andre fotballinvalid. Selvsagt også med god hjelp av kirurger og legevitenskap. Trøsten er at skadeavbrekkene er blitt færre og kortere. På sine fire første sesonger spilte han bare 66 kamper. På de neste fem spilte han 194, noe som gir et snitt på 39 kamper per sesong. Vi bør ikke snakke så høyt om målene siden han ikke er en utpreget målscorer-back. Kun fire mål på 270 kamper var fasit da jeg avsluttet denne artikkelen.

TRENGER Å BLI MOTIVERT

Til sommeren fyller Shaw 29 år. Han er en av veteranene nå. Han har overlevd i en klubb der mange andre spillere ikke har gjort det. Han har gjort seg fortjent til å overleve gjennom solide prestasjoner på banen under manager etter manager. Shaw har aldri vært den typen som forsøker å underminere manageren,

men han har heller aldri vært en av lederne i garderoben. Han er, som skadefri, førstevalg på venstrebacken og når han er i form er Shaw regnet som en av verdens beste i sin posisjon. Det har imidlertid vært altfor mange ganger der Shaw ikke har spilt opp til det nivået han er kapabel til, der han har måttet unnskyldes for sin egen prestasjon. Shaw er en type som trenger å bli pusket og bli motivert. De gangene Shaw er blitt utfordret på venstrebacken, har vi sett Shaw på sitt beste. Det har skjedd gang på gang da spillere som Daley Blind, Matteo Darmian, Brandon Williams, Alex Telles og Tyrell Malacia har hatt lyst på backplassen. Når Shaw ikke har hatt noen som har pustet ham i nakken så har nivået på prestasjonene også falt.

Jeg snakket med mange kilder for denne artikkelen, eksklusivt for United-Supporteren. En av dem var Patrice Evra, en av klubbens beste venstrebacker i historien. Evra forlot United samme sommer som Shaw ankom Old Trafford.

– Luke er en rutinert spiller og du kan lett se at manageren stoler på ham. Det eneste mi-

nuset er alle skadene. Så lenge han får spille regelmessig vil Luke gjøre det bra. Men; Luke skal spille venstreback, ikke midtstopper! Jeg spilte selv noen kamper som midtstopper, men det var i nødstilfeller på grunn av mange skader. Jeg aner ikke hvorfor Luke har spilt så mange kamper som stopper når det er andre gode forsvarere tilgjengelig i den posisjonen, sier mannen som vant blant annet Champions League og fem ligatitler med United før han legger til:

– Når du spiller back gjør du ikke de samme bevegelsene som når du spiller midtstopper. I stopperposisjon blir du utsatt for flere skader. Jeg spilte midtstopper også i Juventus, men det var fordi jeg begynte å bli gammel. Lukes prestasjoner blir mye mer stabile hvis han bare spiller venstreback.

Det skal legges til at Uniteds klubbleger fullstendig tilbakeviser Evras påstand om at Shaw vil bli mer skadet hvis han spiller midtstopper. Jeg har også snakket med Erik ten Hag om Shaw.

– Luke er den type spiller som andre kan vokse på. Han sprer selvtillit og får lagkompisene rundt seg til å føle seg komfortable, sier Uniteds manager til United-Supporteren og fortsetter:

– Luke er god til å håndtere >>

**«LUKE ER EN
MEGET VIKTIG
DEL AV LAGET.»**

ERIK TEN HAG

Erik ten Hag sier til United-Supporteren at han er meget takknemlig for å ha Luke Shaw i sin tropp.

Luke Shaw passerer her West Hams Mohammed Kudus, men anonyme kilder i United sier til US at Shaw burde skape mer selv og ikke bare utnytte situasjoner som oppstår.

«LUKE TAR ALTFOR OFTE DEN ENKLE LØSNINGEN.»

ANONYM UNITED-ANSATT

både gode og vanskelige situasjoner. Han er ikke redd for å ta initiativ. Han er en meget viktig del av laget. Personen Luke, hans tilstedeværelse, hans personlighet. Men også kompetansen og fysikken der han er så sterk. Han er også meget god teknisk. Han er god teknisk, han er en høyprofilspiller og jeg er veldig takknemlig for at han er tilbake etter skade.

Mange lovord altså fra Uniteds manager. Det kan virke som om Ten Hag bevisst fremhever det positive, forståelig nok. Hvis han hadde kritisert en av sine egne spillere, ville situatene i denne artikkelen garantert vært slått stort opp verden rundt. Ten Hag vet dessuten at det har skjedd før. Både José Mourinho og Louis van Gaal kritiserte Shaw offentlig. For

denne artikkelen har jeg også snakket med andre anonyme kilder, som en som jobber jevnlig med Uniteds venstreback.

– Luke er en fin type. Han er voksen, han har selvtilliten i orden og han skaper ingen «issues». Han er en stille fyr. Han burde vært en ledertype. Han er engelsk, noe som veier tungt i garderoben. Han har vært med lenge og har sett både positivt og negativt med flere managere og enda flere spillere, sier kilden som er ærlig nok til å tilføye:

– Han gjør jobben sin, men

Chelsea var Luke Shaws favorittklubb som ung. Det er følelser som forhåpentligvis er forvitret nå. Her fra kampen i desember på Old Trafford der Shaw og United slo Nicolas Jackson og Chelsea 2-1.

jeg skulle bare ønske at Luke gjorde enda mer. Kanskje det kommer, men han har vært i klubben veldig lenge nå. Han er såpass god at han vinner hver gang det kommer en konkurrent til plassen hans, men han havner altfor lett i komfortsonen. Han er påskrudd hver eneste gang han må, men når det ikke trengs kan det by på problemer. Luke har ikke denne naturlige driven som enkelte spillere har. Han bør jobbe mer med seg selv for å vise den beste versjonen av seg selv hver eneste match.

Patrice Evra forteller US at han snakket med Shaw for noen år siden og spurte hvorfor han (den gangen) sendte ballen bakover så ofte.

– Jeg tror det handler om selvtillit. Shaw klarer kanskje ikke å komme til innlegg så ofte, men likevel utfordrer han og er offensiv og det er hva fansen vil se.

En annen kilde som jobber daglig med Shaw og som ønsker å være anonym, forteller at på Carrington er ikke alle like imponerte av spilleren Van Gaal hentet for snart ti år siden.

– Han har ikke selvmotivasjon nok til å gå for 100 % hele tiden. En annen ting er at Luke kan være reaktiv snarere enn proaktiv. Ja, vi ser løpene og pasningene som publikum applauderer, men det skjer altfor ofte når situasjonen oppstår av seg selv og ikke når Luke selv skaper situasjonen, sier kilden og fortsetter:

– Hvis du ser på de beste backene i verden, rent historisk, er det alltid spillere som løper, skaper sjanser og er konstant en trussel. Luke tar altfor ofte den enkle løsningen. >>

Luke Shaw debuterte for Southampton kun 16 år gammel. Her i duell med Nani fra 1-1-møtet mot United på Old Trafford i oktober 2013. Ni måneder senere var han United-spiller.

Ikke løp-løsningen. Det er synd fordi han har både fysikken og teknikken til å klare det. Når Luke er på sitt beste er det muligens ikke en bedre venstreback i hele verden, men vi ser det for sjelden.

VILLE HA ZOLA PÅ RYGGEN

Da jeg snakket med Luke Shaw under VM i Brasil i 2014 var det en 18-åring som så ut som en godt voksen mann. Der og da var det mange som

trodde at Shaw ville være Englands faste venstreback de neste 15 årene. Men han spilte bare fire ganger til for England de neste seks årene, og snart ti år etter landslagsdebuten i mai 2014 har han ikke mer enn 31 A-landskamper (per 22. mars 2024). For å forstå noe av grunnen må vi kanskje inn i psyken til hovedpersonen selv. Han vokste opp i Kingston Upon Thames, et pent område på Londons

beste vestkant. Barndommen og oppveksten var trygg og god med mye fotball.

– Det første laget jeg spilte for var Chandlers Field på barneskolen. Deretter spilte jeg for Molesey Community Church nær der jeg vokste opp. Jeg spilte sentral midtbane for begge lag, sier Shaw og medgir at et lag i helblått fra London var hans første fotballkjærlighet.

– Jeg holdt med Chelsea. Fa-

Det ble bare 67 førstelagskamper for sydkystklubben før overgangen til United, men Shaw fikk et hjerte for klubben. Han har holdt kontrakten med flere av trenerne som hjalp ham til å nå førstelaget, hvorav flere siden har mistet sine jobber. Shaw var oppbragt da «Saints» rykket ned i fjor, og følte at arbeidsmoralen og vinnerkulturen han selv hadde vokst opp med i klubben var forsvunnet. Men hva med Shaw selv? En spiller som spilte så svakt at han (med flere andre) ble droppet fra laget etter sesongstarten 22/23 som endte med tap for Brighton og Brentford. Tyrell Malacia kom inn, men etter svake forestillinger mot Manchester City og Omonia Nicosia var Shaw tilbake på laget. Shaw har etter det beholdt plassen (hvis skadefri). Jeg spurte Shaw hva manageren hadde sagt til ham etter at han ble vraket.

ren min ga meg en trøye. Den hadde ikke noe navn på ryggen, men hvis jeg hadde fått lov å velge et navn på ryggen ville det trolig vært ZOLA.

DEBUT SOM 16-ÅRING

Shaw hadde utvilsomt talent og favorittklubben Chelsea hadde han på prøvespill et par ganger, men vendte tommelen ned. I stedet ble det Southampton der han A-lagsdebuterte som 16-åring.

– For å være ærlig trengte han ikke å si noe som helst. Jeg visste at de to kampene (mot Brighton og Brentford) ikke var i nærheten av å være gode nok og at det var min tur til å vike for andre. Resultatene var grusomme og mine egne prestasjoner ikke bra nok.

Shaw er voksen nok til å ta imot kritikk og analysere egne prestasjoner på banen.

– Jeg måtte jobbe knallhardt på trening hver dag. Jeg ven-

LUKE PAUL HOARE SHAW

FØDT: 12. juli 1995, Kingston Upon Thames

UNITED-TRANSFER: Fra Southampton for 30 mill. pund juli 2014

DEBUT: 27. september 2014, West Ham (h) 2-1 i PL

KONTRAKT: Juni 2027

UNITED: 271 kamper, 4 mål

ENGLAND: 31 kamper, 3 mål

TROFEER: Ligacup 2017, 23. FA-cup 2016. Europa League 2017

VISSTE DU? Shaw har vært lengst i United av dagens tropp

VISSTE DU? Shaw var skadet i tre av fire finaleseirer med United

Fakta per 31. januar.

– Jeg er i den alderen der jeg må være mer stabil. Det har vært mye opp og ned i min karriere og for meg er ikke det godt nok. For meg handler alt om å bli mer stabil. >>

Veteranen som kan bli bedre

SIR ALEX 26 YEARS

MADE POSSIBLE.... !!

SHOP NOW AT UNITEDIRECT.CO

TeamViewer

Louis van Gaal var manager da Luke Shaw signerte for United fra Southampton, men handelen ble i praksis gjort tidligere og nederlenderen var i starten skeptisk. Shaw kom da også til United i langt fra sin beste form.

**«JEG ER I DEN ALDEREN DER JEG
MÅ VÆRE MER STABIL.»**

LUKE SHAW

Derfor gjelder det å jobbe hardt, holde fokus og gi alt for laget.

På spørsmål om det handlet

om mentalitet siden han ikke har klart dette tidligere, svarer Shaw.

– Jeg vet ikke. Jeg har vært uheldig med skader. Hver

gang jeg har følt meg på topp har det kommet et tilbakeslag i form av skade. I 2022 for eksempel, fikk jeg ingen full pre-season. Det er ikke ment som unnskyldning for de to svake kampene i sesongstarten. Jeg tok fullt ansvar for mine svake prestasjoner og innså hvor viktig det var å komme tilbake på laget.

Men både Shaw og vi vet at det har skjedd før. Sommeren han kom til United, i 2014, var han også dårlig trent. Da andre i samme situasjon hadde vært på tå hev for å vise seg fram, var Shaw langt fra i sin beste form da han møtte opp på Carrington. Daværende manager Van Gaal trengte ikke mer enn to uker på å se hva som var galt.

– Han er rett og slett ikke i fysisk form nok til å gjøre det jeg ønsker. Han må trene individuelt til han er klar. Vi har satt opp et eget treningsprogram for ham som han har akseptert.

TUNG START MED VAN GAAL

Jeg fulgte United den sommeren under pre-season og husker en episode i Denver. Til tross for at Shaw var ny og burde vært ivrig etter å imponere, var han sistemann inn i bussen før avreise til en trening. Shaw måtte tåle en verbal skyllebøtte fra Darren Fletcher for at han lot manageren (og alle andre)

vente. Shaw er offisielt en Van Gaal-transfer, men avtalen ble i praksis gjort før Van Gaal tiltrådte og nederlenderen hadde sine tvil. Den unge backen kjempet seg imidlertid inn på laget helt til en ankel-skade i november 2014 holdt ham ute til januar samme sesong. Deretter fulgte en hamstring-skade i mars 2015 og en ansiktsskade to måneder senere. Handlet det bare om uflaks eller hadde det noe med mangel på grunnarbeid? Da jeg snakket med Shaw sommeren 2015 innrømmet han at han ikke hadde jobbet hardt nok med fysikken da han kom til United. Han mente at tolv måneder i Manchester hadde gjort ham mentalt og fysisk sterkere. I tillegg hadde han reist til Dubai med Adnan Januzaj (husker du han?) for ekstrasentrering før pre-season i United. Til slutt overvant han skepsisen til Van Gaal.

– Luke Shaw er et stort talent sa Van Gaal i forkant av 2015/16-sesongen, og var da mer positiv til sinns.

– Han er ung, og det er ikke lett å komme fra Southampton til en storklubb som Manchester United. Han er bare 20 år, og hvor mange 20-åringer spiller egentlig regelmessig i Premier League. Jeg tror dette blir Lukes sesong.

STYGT BEINBRUDD

Etter å ha startet 2015/16-sesongen meget bra, ble Luke Shaw utsatt for et stygt beinbrudd mot PSV Eindhoven i sesongens åttende kamp. Skaden holdt Shaw ute i nesten et år.

United-fansen laget dette hyllestflagget til ære for Luke Shaw etter det stygge beinbruddet. Bildet er fra Moskva i forbindelse med bortekampen mot CSKA Moskva, en drøy måned etter PSV-kampen da Shaw brakk beinet. Foto: Privat.

Det så ut til at Van Gaal skulle få helt rett. Shaw storspilte i sesongens syv første kamper frem til det stygge beinbruddet som følge av en grusom takling av Hector Moreno mot PSV Eindhoven i sesongens første Champions League-

kamp. Mens TV-seere, supporterne på arenaen og lagkamerater bekymret så på, fikk Shaw behandling i nærmere ti minutter før han med oksygenmaske ble båret av banen. Det er ingen hemmelig at Shaw gråt i garderoben. >>

José Mourinho kunne være direkte stygg mot Luke Shaw og ifølge Shaw har ikke portugiseren glemt han ennå. – Hva er problemet hans egentlig, spør Shaw?

Tårene strømmet gjennom oksygenmasken. «Tusen takk for alle oppmuntrende meldinger. Ord kan ikke beskrive hvor knust jeg er, men min kamp for å komme tilbake starter nå. Jeg vil komme tilbake enda sterkere», tvitret han. I dag skriver Shaw nesten aldri noe på X, med mindre han har skrevet en ny kontrakt eller vunnet et trofé. I likhet med mange andre spillere synes han ikke det er verd bryet. Du blir overøst med stygge meldinger uansett. Van Gaal mistet jobben i United etter den sesongen, men Shaws flokete forhold med manageren skulle fortsette også under José Mou-

rinho. Det var personer i klubben som tenkte at Shaw trengte en arm rundt skulderen etter en noe vanskelig tid under Van Gaal og skader, men Mourinho valgte samme innstilling som Van Gaal. Portugiseren kunne være nådeløs og kritisere Shaw offentlig, noe som ikke falt i god jord i garderoben.

KRITISK NEVILLE

I januar 2017 reiste jeg til Malta sammen med Gary Neville. På flyreisen snakket vi om Luke Shaw. United hadde da nettopp spilt mot Wigan i FA-cupen, en kamp der Wayne Rooney måtte skrike til Shaw for å gå på en overlapp, noe

som burde falle seg naturlig for en sideback. Jeg husker Neville ristet på hodet under samtalen. Han mente Shaw hadde talentet, men innstillingen måtte bli mye tøffere. – United er ikke Southampton, nærmest skrek Neville og mente med det at tapene svirmer i United og at mentaliteten til menneskene i nordvest er tøffere enn i syd («southern softies»).

STIKK FRA MOURINHO

En United-trener jeg kjenner, uttalte blant kolleger i en uformell setting at han med hånden på hjertet mente at Shaw var bedre venstreback enn Liverpools Andy Robert-

son. Raskere, sterkere og bedre teknisk. Motargumentene til de andre trenerne som sto der, var at Robertson spiller til 8 på børsen hver eneste kamp. Det klarer ikke Shaw. Shaw har ikke alltid hatt managere som har lovpriset ham. Mourinho sa spydig at Shaw hadde spilt bra som reserve i en 1-1-kamp mot Everton. Manageren la til at han fra sidelinjen instruerte Shaw i alt han gjorde på banen. Etter en FA-cupkamp mot Brighton i 2018 sa Mourinho etter å ha tatt av Shaw ved pause:

– Luke ... hva skal jeg si? Det handler om personlighet, det handler om tillit og det handler om å mestre.

TIL MOTMÆLE

Det var også andre ganger som Mourinho lot sin vrede gå utover Shaw og i 2021 innrømmet portugiseren at det var ganger hvor han kanskje hadde vært for hard mot Shaw. Det var en av få ganger hvor Shaw faktisk svarte på påstander om han selv.

– Mourinho er en sånn fyr som liker noen, mens han ikke liker andre. Jeg falt i sistnevnte kategori. Jeg gjorde alt som sto i min makt for å komme på hans side, men det nyttet ikke uansett hva jeg gjorde. Det er ingen hemmelighet at vi ikke kom overens. Han var en meget god manager, men fortid er fortid. Jeg

«PÅ SIKT TROR JEG SHAW BLIR EN SPILLER SOM MÅ SE SEG FORNØYD MED Å BARE VÆRE EN DEL AV TROPPEN.»

ANONYM TIDLIGERE UNITED-SPILLER

prøver å se fremover, noe han ikke klarer. Han snakker om meg fortsatt, noe jeg synes er merkelig. Hva er problemet hans, egentlig? Forhåpentligvis kan han finne ro og se fremover og slutte å bekymre seg over meg. Det er åpenbart at jeg må oppta en stor plass i hodet hans ettersom han stadig snakker om meg.

Det finnes en teori om at Mourinho ikke klarte å glemme at Shaw i 2014 takket nei til Chelsea, der Mourinho da var manager, til fordel for United. Overgangen falt portugiseren tungt for brystet og han var svært kritisk, ikke minst til det United fristet med i form av lønnsbetingelser. Det er nettsider som skriver at Shaws begynnerlønn i United var 100 000 pund per uke.

– Hvis vi hadde betalt så mye til en guttunge, så er vi ferdige. Det ville drept stabiliteten i garderoben.

Shaw gjorde det mye bedre under Ole Gunnar Solskjær. Ja, Shaw fikk faktisk Sir Matt Busby-trofeet i 2018/19 som

bevis på at supporterne kåret ham til sesongens beste United-spiller. Andre supportere mente likevel at Shaw ennå hadde mye å bevise. Ved inngangen til 2019 hadde han bare spilt halvparten av Uniteds totale antall kamper siden han kom til klubben. Det er blitt mer spilletid siden. I nevnte 2018/19-sesong ble det 40 kamper, 33 sesongen etter, 47 i 20/21, 27 i 21/22 og 47 forrige sesong. Denne sesongen har det nok en gang vært en trøblete sesong for Shaw grunnet skader. Vikaren Tyrell Malacia ble også skadet og derfor lånte United Sergio Reguilon fra Tottenham fram til nyttår. Da også han ble skadet var gode råd dyre ettersom Alvaro Fernandez hadde dratt på lån til spanske Granada. Det har gjort at høyrebackene Diogo Dalot og Aaron Wan-Bissaka, og til og med midtbanespiller Sofyon Amrabat har spilt venstreback. Her kan ikke United lastes. Ingen klubb kan forvente å ha fire venstrebacker. Uansett gjorde de mange rokeringene at laget ble svakere og motstanderne bevisst satset på å bryte >>

Luke Shaw hadde kanskje sin (hittil) beste tid som United-back under Ole Gunnar Solskjær.

gjennom på Uniteds venstre-side i forsvaret. Shaw gjorde comeback i 3-0-seieren mot Everton borte. Mot Bournemouth var han midtstopper, mens Reguilon hadde en svært mislykket dag på jobb som venstreback. Mot Bayern München var Shaw eneste United-spiller med skudd på mål og mot West Ham hadde han flere ballberøringer enn noen andre på sitt lag. Etter den kampen snakket jeg med en tidligere United-forsvarer som har legendestatus blant supporterne om Shaw. Han ønsker å være anonym.

– Han kan spille i to posisjoner, noe som alltid er positivt. På sikt tror jeg Shaw blir en spiller som må se seg fornøyd med å bare være en del av troppen.

Når (eller skal vi si hvis) Ten Hag kan mønstre sin beste lever fri for skader, spiller Shaw back til venstre for Lisandro Martinez. Da jeg spurte Shaw hvordan det var å spille med argentineren, svarte Shaw:

– Han er utrolig! Det er lett å se hvorfor han er elsket av alle. Hans venstrefot er meget, meget bra. Jeg foretrekker å spille til venstre for en som er venstrefotet fordi da blir det mer naturlig for den spilleren å gå mot meg. Lisandros aggresjon og passion er hva akkurat hva dette laget trenger.

Shaw er fortsatt Uniteds foretrukne venstreback, men etter å ha hatt noen kamper som midtstopper er han blitt

mer fortrolig også i den posisjonen. Etter en kamp som stopper snakket jeg med en av Uniteds trenere, som hadde noen interessante refleksjoner.

– Luke er en veldig god spiller, men det er ganger der han er for sen og nonsjant. Når det skjer blir han og laget også straffet fordi da kan motstanderen i praksis gjøre hva de vil.

FEM MANAGERE

Erik ten Hag er den femte manageren Shaw har spilt under i United. Det var til tider vanskelig for backen under Van Gaal og Mourinho, han spilte omtrent halvparten av kampene under Ralf Rangnick, det er en gjensidig

respekt mellom Ten Hag og Shaw, men det er ingen tvil om at Solskjær er den manageren Shaw har likt best.

– Ole vil at vi skal spille med høy intensitet, presse høyt – og når vi har ballen skal vi spille fotball, fortalte Shaw meg da Solskjær var manager.

Til Sky Sports fulgte England-backen opp med:

– Oles «man management» er det beste jeg har hatt. For meg, spesielt etter hva vi hadde her før, er det som en ny verden. Ole har pushet meg til et annet nivå.

Luke Shaw nærmer seg 29 år og er blitt familiefar med to små barn. Nummer tre er på vei. Tiden da hans kompiser kom på helgebeseøk og festet sånn bare unge kan, er for lengst forbi. Hans foreldre kommer regelmessig til Old Trafford og sitter som regel sammen med foreldrene til Harry Maguire. Som vi har vært inne på i denne artikkelen, har ikke Shaw alltid vært den mest motiverte spiller som noen gang har hatt på seg en Manchester United-trøye. Men det kan virke som om Shaw har tatt tak i det selv. Han er blitt bedre, både for klubb og landslag (startet alle fem kamper i VM 2022).

KONTRAKT TIL 2027

I april i fjor skrev han en ny kontrakt med United som

strekker seg til juni 2027. Det er i hvert fall en indikasjon på at han er i klubbens planer helt fram til den sommeren han fyller 32 år. Shaw var uheldig som kom til Old Trafford like etter Uniteds

gullæra, men han har ennå alderen på sin side til å være med på starten til en ny. Med Sir Jim Ratcliffe og hans team inn som ansvarlig for fotballdelen av klubben, er det lov å håpe at nettopp det skjer. ●

Troppens veteraner

Åtte spillere i dagens tropp gjorde sin United-debut før 2020 med Luke Shaw som nestoren av nestorer.

Navn	Debutdato	Motstander
Luke Shaw	27.09.14	West Ham
Anthony Martial	12.09.15	Liverpool
Marcus Rashford	25.02.16	Midtjylland
Scott McTominay	07.05.17	Arsenal
Victor Lindelöf	08.08.17	Real Madrid
Diogo Dalot	19.09.18	Young Boys
Harry Maguire	11.08.19	Chelsea
Aaron Wan-Bissaka	11.08.19	Chelsea

Ps. Jonny Evans debuterte 26.09.07 mot Coventry, men forlot United i 2015 før comebacket denne sesongen.

Veteran Tom Heaton var i United som ung, men A-lags-debuten kom først etter returen til United; 08.12.21 mot Young Boys.

Sir Jim Ratcliffe mangler
verken motivasjon eller
midler. Han ønsker å ta
United tilbake til toppen.

Ratcliffes redningsplan

Samtidig som Sir Alex Ferguson bygget et dynasti på Old Trafford, bygget Sir Jim Ratcliffe sitt eget milliardimperium. Kan den styrtrike 71-åringen bli mannen som gjenreiser United i Fergusons ånd?

I Manchester Bjarte Valen
✉ bjarte@united.no
@BjarteJ

Sir James Arthur Ratcliffe har bygget et milliardimperium fra grunnen. Sammen med sønnene vandret han flere titalls mil i isødet til begge polpunktene. Ratcliffe har også klatret opp stupbratte Matterhorn, løpt verdens tøffeste ultramaraton på 250 kilometer gjennom Sahara-ørkenen og fullført Iron Man triatlon i en alder av 64 år. Nå tar han fatt på det han selv kaller sin mest spennende utfordring noensinne,

nemlig å gjenreise Manchester United. Vil han lykkes?

– USIKKER PÅ MOTIVASJONEN

Starten har vært positiv. Allerede før Sir Jim Ratcliffes oppkjøp ble formelt godkjent av Premier League, har milliardæren vært på en velsmurt sjarmoffensiv. Han har møtt spillerne, trenerne og de ansatte i klubben. Milliardæren har hilst på journalistene som følger United tett, og han ba om møter med fansen for å forklare sine intensjoner med oppkjøpet av 25 prosent av Manchester United. (Ratcliffe kjøpte 25 prosent, men det vil øke til ca. 29 prosent med de 300 mill. dollar han skal tilføre klubben.) I løpet av noen hektiske dager viste Ratcliffe

mer åpenhet og tilstedeværelse enn det Glazer-familien har gjort gjennom snart 19 år. Likevel finnes det skeptikere. – Verken Glazer-familien eller Jim Ratcliffe har en historie med å jobbe i partnerskap. Nå må de det. At de trenger en detaljert avtale på 241 sider som beskriver samarbeidet i detalj, vitner om en ekstrem forsiktighet fra begge sider. Kanskje mistillit er et for sterkt begrep, men jeg ser en gjensidig skepsis og jeg sliter med å skjønne motivasjonen til Ratcliffe, sier den prisbelønte journalisten og forfatteren Chris Blackhurst til United-Supporteren.

HAR IKKE MIDLENE

Blackhurst har i en årrekke jobbet som finansjournalist >>

Sir Jim Ratcliffe og
Sir Dave Brailsford
hilser på Rasmus
Højlund.

«JEG SKJØNNER RETT OG SLETT IKKE MOTIVET TIL RATCLIFFE.»

CHRIS BLACKHURST, FORFATTER

i London og ga i høst ut boken «The World's Biggest Cash Machine». I boken beskriver Blackhurst hvordan Manchester United gikk fra å være en arbeiderklasseklubb til en av verdens fremste merkevarer, samtidig som kontroversene kontinuerlig har fulgt ulike eiere og potensielle investorer også før Glazer-familien kjøpte United i 2005. Men ingen eiere av Manchester United har vært mer kontroversielle enn den amerikanske eierfamilien som belånte et gjelds-

fritt United opp til pipen for å kunne kjøpe klubben. Nå kvitter familien seg med 25 prosent av de lukrative B-aksjene i det største aksjesalget siden overtakelsen i 2005. Det i seg selv er en erkjennelse fra Glazer-familien om at de ikke har midlene som skal til for å tilføre United nødvendig og sårt tiltrengt kapital. Familien har også overlatt den sportslige styringen av United til Ratcliffe og hans menn. Det er igjen en erkjennelse fra den amerikanske eierfami-

lien som har innsett at deres strategi og veivalg har vært feilslått.

Det er en betydelig jobb som venter Ratcliffe og hans menn. Siden Sir Alex Ferguson trakk seg tilbake i mai 2013 har ikke Manchester United vært i nærheten av ligagullet. United har riktignok tatt to andre plasser, men avstanden opp til byrivalen City var på henholdsvis 19 og 12 poeng i 2017/18 og 2020/21-sesongene. I Champions League har to kvartfinaler vært det beste klubben har oppnådd siden Ferguson ga seg. Én Europa League-pokal, ett FA-cupmesterskap og to ligacupmesterskap har vært beholdningen etter Ferguson. Legger

en godviljen til, kan man inkludere to Community Shield-titler også. Det er uansett langt unna bragdene til trofégarantisten Sir Alex Ferguson. Med Ratcliffes inntog i United håper fansen på en ny retning og en ny start. Ingen kan bebreide United-supporterne for at de bærer nettopp det håpet knugende og tett til sine engang så seiersvante fotballhjerter. De siste ti årene har vært vanskelige. Så hva med de neste ti årene? Blackhurst er usikker.

– Ratcliffe skal få styringen over den sportslige delen av United, men med 29 prosent av aksjene styrer han ikke klubben. Planlegger han å kjøpe resten av klubben på sikt? Har han midlene som skal til, eller må han få INEOS på banen for å kjøpe United? Jeg skjønner rett og slett ikke motivet til Ratcliffe, gjentar Blackhurst.

Flere sentrale supportere var også usikre på milliardærens motiver for oppkjøpet, men så møtte de Ratcliffe selv.

– Forfriskende og oppløftende er hovedinntrykket jeg sitter igjen med, forklarer Duncan Draso i Manchester United Supporters Trust (MUST) til United-Supporteren.

Draso beskriver møtet han og de fremste fan-representantene nylig hadde med Ratcliffe, Sir Dave Brailsford,

Sir Jim Ratcliffe og Sir Alex Ferguson i samtaler under Uniteds kamp mot Tottenham. Den styrtrike milliardæren er en stor beundrer av det Ferguson skapte i United.

Den prisbelønte journalisten og forfatteren Chris Blackhurst sier til US at han er usikker på Ratcliffes motiv med oppkjøpet i United. Foto: Bjarte Valen

Duncan Draso i MUST var med på møtet med Sir Jim Ratcliffe på Old Trafford. Han beskriver møtet med milliardæren som forfriskende. Foto: Bjarte Valen

Jean-Claude Blanc og Tom Crotty fra INEOS.

– Det faktum at Ratcliffe og hans menn mente det var viktig å møte oss som fans er viktig i seg selv. De ønsket å fortelle om sine visjoner og dele sine meninger om klub-

ben og det er svært viktig. Kanskje vel så viktig er det at Ratcliffe fremstår som genuin i sitt ønske om å gjøre det beste for fotballklubben Manchester United. Han gjorde det klart at hans førsteprioritet er å bringe klubben >>

«DET FAKTUM AT RATCLIFFE OG HANS MENN MENTE DET VAR VIKTIG Å MØTE OSS FANS ER VIKTIG I SEG SELV.»

DUNCAN DRASDO, MUST

tilbake til toppen. Han understreket samtidig at han ikke er ute etter å tjene penger på sin investering i United, pengene tjener han fra andre steder i sitt forretningsimperium, forklarer Drasdo.

GA GLAZER-FAMILIEN ET ULTIMATUM

Knappe tre uker etter at avtalen mellom Ratcliffe og Glazer-familien ble offentliggjort, var milliardæren på plass på Old Trafford da Erik ten Hags menn møtte Tottenham. I en kort seanse før kampstart hilste Ratcliffe på de fremmøtte journalistene og fikk spørsmål om hvor lenge han hadde planlagt en investering i United.

– Et par år. Det har vært noen skjær i sjøen underveis slik dere kjenner til, men det gikk bra til slutt, smilte Ratcliffe.

Glazer-familiens strategiske gjennomgang av United har jevnt og trutt vært preget av PR-styrte fremstøt og lekkasjer i 13 måneder. Det er flere grunner til at Ratcliffe stod

igjen som vinneren av budkrigen med Sjeik Jassim bin Hamad Al Thani, men et av momentene som går igjen i en omfattende rapport fra Manchester United til New York-børsen, var den britiske milliardærens evne til å være tålmodig, samt fokusert på å finne løsninger. Det ingen av de fremmøtte journalistene visste da de møtte Ratcliffe, var at selv Ratcliffes tålmodighet var tynnsnitt i dagene før oppkjøpet i United ble kjent. Mellom 18. og 22. desember var representanter for Glazer-familien og Ratcliffe i jevnlig dialog om flere detaljer i avtalen. Blant annet diskuterte partene vilkårene om hva som ville skje dersom Ratcliffe solgte B-aksjer til en tredjepart. Ratcliffe gikk med på et par av de siste endringene Glazer-familien foreslo, men kontret samtidig med å gi United-styret en deadline til 25. desember på å godkjenne hans endelige bud. Ratcliffe er ikke en mann som liker å kaste bort tiden, og milliardæren imponerte supporterne

med sin krystallklare visjon om hvor han vil ta klubben, og ikke minst det faktum at det kreves en rekke endringer i klubben. En av dem var at Omar Berrada er blitt bekreftet som klubbens nye adm. dir. fra sommeren av. Ratcliffe & Co. klarte å lokke Berrada fra Manchester City, der Berrada har hatt flere viktige roller siden 2011. Før det var han i Barcelona.

– Det er ingen hemmelighet at spillerlogistikken har vært fryktelig de siste ti årene. Vi har betalt overpris for mange spillere, solgt flere altfor billig og har hatt spillere som har

Sir Jim Ratcliffe tok den korte turen fra direktørtribunen til presserommet på Old Trafford for å hilse på journalistene som dekker United.

hatt altfor lukrative kontrakter. Dette er en trend Sir Jim Ratcliffe vil stanse samtidig som har vil fokusere på å skape et prestasjonsmiljø av ypperste slag. Det føles positivt, sier Drasdo.

Det er en vits som går slik: «Hvordan blir du millionær? Start med en milliard og kjøp en fotballklubb». Det er ikke mange som tjener penger på eierskapet av en klubb. Men det finnes unntak, og noen ytterst få har tjent seg styrt-rike. Uniteds amerikanske eierfamilie er en av dem. Suksess er et relativt begrep.

Særlig om du spør Glazer-familiens seks medlemmer som fremdeles sitter på aksjemajoriteten i United. Det burde egentlig ikke være slik. Suksess for en fotballklubb som Manchester United vil, av de aller fleste, bli målt i pokaler og troféer, ikke gullkantede kommersielle avtaler eller antall fans og følgere på sosiale medier. Det mangler ikke på dem som mener sjelen har blitt røsket ut Manchester United takket være Glazer-familiens fokus på profitt. Å høre en ny investor legge økonomisk gevinst til siden og i stedet snakke

om fokus på den sports- like biten, er derfor musikk i mange United-supporteres ører. Chris Blackhurst har ingen problemer med å forstå hvorfor en gnist er tent hos United-fansen, men advarer samtidig mot urealistiske forhåpninger på kort sikt.

– Ratcliffes historikk som gründer og forretningsmann er udiskutabel. Det er en ubetinget suksesshistorie. Ser man på de ulike sportsprosjektene han har involvert seg i er CV-en langt fra like imponerende enten det har vært seiling, Formel 1, sykling eller, mer relevant, fotball. Nice >>

gjør det bra nå, men det har tatt noen år for dem å komme dit under INEOS sitt eierskap, påpeker Blackhurst.

EN UTÅLMODIG MANN

Tilbakemeldingen fra Ratcliffe og hans stab er at det vil ta tid for United å nå toppen igjen. Samtidig er milliardæren en utålmodig mann. Han hater lange og lite produktive møter, derfor vil de fleste som møter ham bli både overrasket, men også imponert, over Ratcliffes direkte fremtoning. United-Supporteren er blitt fortalt at milliardæren og hans team ser for seg et to til tre års perspektiv på å

få på plass sin struktur med tanke på spillerlogistikken. I fotballens verden er det ganske kjapt, særlig når vi vet at Manchester Uniteds gjeld for lengst har passert ti milliarder kroner og Financial Fair Play legger restriksjoner på hva United kan gjøre på kort sikt. Bli likevel ikke overrasket om det kommer betydelige endringer i organisasjonen. Dette er en mann som ikke vegrer seg for å gjøre endringer i jakten på å maksimere potensialet i de organisasjonene han involverer seg i.

Skal vi tro britiske medier skal Ratcliffes stab allerede

ha sondert mulighetene for å bygge et nytt og moderne treningsanlegg. Det er likevel et annet prosjekt som opptar United-fansen i langt større grad. Fremtiden til Old Trafford. Den er fremdeles det største stadionanlegget i klubbefotball i Storbritannia, men er langt fra like moderne som anleggene til flere av konkurrentene. Det haster med å finne en løsning. Skal United besørge en totaloppgradering av dagens stadion slik Real Madrid gjorde med Santiago Bernabeu og Barcelona nå gjør med Camp Nou? Eller skal klubben bygge et nytt stadion slik eksempelvis

«UTFORDRINGEN MED Å ENDRE OLD TRAFFORD, ENTEN DET BLIR EN OPPGRADERING ELLER ET NYBYGG, VIL IKKE SKREMME RATCLIFFE.»

DUNCAN DRASDO, MUST

Tottenham gjorde? Og hvem skal ta regningen for en slik milliardinvestering? Kanskje blir det Ratcliffe i bytte mot flere aksjer i United? Kanskje kommer INEOS på banen? Det er mange ubesvarte spørsmål, men Duncan Drasdo er optimistisk med tanke på at noe vil skje relativt raskt.

– Ratcliffe har tatt på seg mange store prosjekter tidligere og utfordringen med å endre Old Trafford, enten det blir en oppgradering eller et nybygg, vil ikke skremme Ratcliffe. Jeg har inntrykk av at Ratcliffe ønsker å ta tak i problemet relativt raskt. Dette er et felt der Glazer-familien har jobbet særdeles sakte, ikke hatt den nødvendige erfaringen og heller ikke viljen til å betale for det, påpeker Drasdo.

HVA MED GLAZERS?

Hva så med Glazer-familien? I boken «The World's Greatest Cash Machine», beskriver Chris Blackhurst hvordan de seks søsknene trolig lærte viktigheten av å stå samlet av faren Malcolm. Han hadde selv røket uklar med sine fire eldre søstre da moren deres Hannah døde i 1980. Hannah Glazer etterlot seg et hus som var verdt rundt én million dollar, noe som var en betydelig sum på den tiden. Malcolm Glazer påpekte at det var han som hadde kjøpt huset til moren og gitt henne

Sir Jim Ratcliffe har gjort det klart at han ikke kjøper seg opp i United for å tjene penger. Pengene tjenes i stedet gjennom INEOS-imperiet som Ratcliffe har bygget opp.

et bedre liv på sine gamle dager. Søstrene hadde ikke gjort noe for henne. Konflikten mellom Malcolm Glazer og søstrene ble en føljetong i rettssystemet der den tidligere Manchester United-eierens advokater påpekte at omkostningene med rettsakene var på god vei til å spise opp alle verdiene i dødsboet etter moren. Malcolm Glazer var imidlertid ikke til å rokke. Om det ikke var en eneste dollar igjen i dødsboet fikk så være. Søstrene skulle ikke ha en eneste cent. Selv om det har vært ulike meningen blant de seks søsknene om

hva familien burde gjøre med aksjene i United, har de opptrådt samlet i salgsprosessen. – Eierskapet i United er ikke en strategi som kjennetegner Glazer-familien. Normalt sett ville den ha solgt seg ut nå, men så lenge de kan tjene penger på eierskapet i United så vegrer de seg for å kvitte seg med kontrollen av klubben, påpeker Blackhurst, og fortsetter:

– Manchester United er ingen ordinær fotballklubb. Det er kanskje verdens største sammen med Real Madrid og Barcelona, så de sitter på noe som potensielt er vanvit- ➤

Jean-Claude Blanc har tidligere hatt fremtredende roller i Juventus og PSG før han ble hentet til INEOS for et drøyt år siden. Franskmannen, som her er i samtaler med Carlo Ancelotti, vil bli en viktig mann i å utarbeide Uniteds sportslige strategi.

tig verdifullt, og som fremdeles ikke har nådd sitt fulle inntektpotensial. «When it's gone, it's gone», da kan de ikke få den tilbake. For at de skal selge sine resterende aksjer må det et ekstremt bud til, og det så vi under budkampen også. Ingen var villige til å møte den prisen som de ønsket, og dermed landet man på den løsningen med Ratcliffe som man gjorde, påpeker forfatteren.

DEN BRÅKETE NABOEN

14. desember 2011, på dagen 100 år etter at nordmannen Roald Amundsen og hans ekspedisjon var de første som gjorde det, nådde Sir Jim Ratcliffe Sydpolen. Han var

derfor trolig ganske uvitende om Uniteds triumfer i Premier League mot henholdsvis Wolverhampton og QPR som fant sted like før og like etter at den forfrosne milliardæren smilte til kameraet fra polpunktet.

– Det er ikke noe som er opplyftende med å tilbringe hele dagen på ski og trekke en 80 kilos slede gjennom isødet. Samtidig er det ingenting som slår følelsen av å nå målet når du har vandret 200 kilometer på dette viset, forklarte Ratcliffe i ettertid.

2011/12-sesongen ble også et vendepunkt i styrkeforholdet mellom de Manchester-klubbene. City knep ligagullet på

målforskjell foran United, og selv om Sir Alex Ferguson brakte ligatrophéet tilbake til Old Trafford i sin siste sesong året etter, gikk de to klubbene i hver sin retning i tiåret som fulgte.

Det er dette styrkeforholdet Sir James Arthur Ratcliffe vil gjøre noe med. Så langt har han ikke snakket om å «vippe City ned fra den forbaska grenen», slik Ferguson i sin tid gjorde med Liverpool, men ambisjonene er både klare og store. Samme år som Ferguson takket for seg som United-manager i 2013, fullførte Ratcliffe ultramaratonløpet Des Sable i 2013. Etter 250 kilometer gjennom Saharaørkenen sør i Marokko, lærte han ettertrykkelig hva en ørkenvandring var. Det samme har United-fansen gjort de siste ti årene.

Blir Ratcliffe Uniteds redningsmann? Milliardæren selv omtaler investeringen i United som det mest spennende han har gjort, og det sier ikke så rent lite. ●

KAMPEN OM eierskapet i UNITED

2022

22. november: Manchester United bekrefter at klubben ønsker en «strategisk prosess» som kan føre til eksterne investeringer, et delsalg eller fullt salg av United. De fleste tolker dette som at Glazer-familien endelig vil selge United etter å ha eid klubben siden 2005, men prisen vil bli høy. Markedsverdien av United ligger på mellom 2,5 og 3 milliarder dollar, men Glazer-familien vil trolig forlange det dobbelte. De neste ukene og månedene blir Raine Group og Manchester United kontaktet av 170 ulike grupperinger. Etter å ha vurdert de potensielle investorene velger Raine Group i samarbeid med Uniteds styre å gå videre med 26 ulike grupperinger. Blant disse er Sir Jim Ratcliffe og Sjeik Jassims NINE TWO Foundation, bare kalt «investor A» i den endelige SEC-meldingen fra United til New York-børsen.

2023

15. januar: Jim Ratcliffes representanter kontakter Raine Group som bistår Manchester United og Glazer-familien.

17. januar: Dialogen mellom Glazer-familien og Ratcliffe opprettes gjennom Raine Group og samme dag får Ratcliffe og hans team tilgang til nødvendig regnskapsdata.

30. januar: Raine Group sender et brev til Ratcliffe der flere spørsmål rundt en potensiell overtakelse besvares.

30. januar-15. februar: Listen med ulike potensielle budgivere og investorer kuttes til 19.

Innen 17. februar: Ti ulike interessenter har tilkjennegitt at de fremdeles ville være med i den videre prosessen. Sjeik Jassim legger inn et bud på 25 USD per aksje for samtlige aksjer i Manchester United som verdsetter klubben til 3,8 milliarder pund. Raine Group mottar imidlertid aldri obligatorisk og forpliktende korrespondanse som kunne bevise at Sjeik Jassim hadde de nødvendige midlene. Raine Group ber Sjeik Jassim om å fremskaffe de nødvendige dokumentene, men ønsker likevel å gå videre med ham som en av partene og gir ham en ny mulighet til å komme med et nytt og forbedret bud. Flere andre mulige investorer kom med ulike tilbud som i all hovedsak innebar en mindre investering.

17. februar: Sir Jim Ratcliffe legger frem et forslag om å kjøpe en kontrollerende eierandel som kun består av B-aksjer til en pris på 22 dollar per aksje. Ratcliffe legger også frem en transaksjonsplan og et brev der han gjør sine intensjoner klare. Dette budet verdsetter klubben til ca 3,5 mrd pund. Den påfølgende uken holder Raine Group virtuelle møter med Ratcliffe for å diskutere forslaget fra den britiske milliardæren. Raine Group orienterer deretter Ratcliffe om at styret i United, praktisk talt Glazer-familien, ikke vil godta tilbudet.

27. februar: Raine Group sender et nytt brev til Ratcliffe og ber ham komme tilbake med et tilbud som inkluderer kjøp av alle de utestående A-aksjene, eller legger frem et forslag til en «mindre investering» i United. Frist settes til 22 mars.

16 og 17. mars: Sjeik Jassim representanter besøker Old Trafford for samtaler med United-ledelsen. Sjeiken selv er ikke med. Dagen etter er det Sir Jim Ratcliffe selv som leder en delegasjon fra INEOS når milliardæren gjester Old Trafford for ligende samtaler med United-ledelsen.

22.-24. mars: Det blir det klart at det er ni parter, inkludert Sjeik Jassim og Sir Jim Ratcliffe som fremdeles er med i kampen om eierskapet av Manchester United.

23. mars: Etter å ha blitt enig med Raine Group om én dags utsettelse, kommer Ratcliffe med en ny skisse til avtale. Det innebærer kjøp av 60 prosent av B-aksjene, til en verdi av 28 USD per aksje, og de resterende 40 prosentene av B-aksjene skal kjøpes i henholdsvis tre, fire og fem år etter den første transaksjonen. Verdien av aksjene på de siste 40 prosentene av B-aksjene settes til 34, 35 og 36 USD per aksje. Tilbudet verdsetter Manchester United til 4,5 milliarder pund. Ratcliffe byr fremdeles ikke på noen av A-aksjene. Samtidig fortsetter Ratcliffe og hans representanter å gjennomgå regnskapene til United. Svaret fra Glazer blir det samme. Det er ikke aktuelt å selge på de vilkårene som Ratcliffe foreslår. Sjeik Jassim høyner sitt bud til 28 dollar for samtlige aksjer i klubben. Det verds- etter Manchester United til 4,3 milliarder pund. Han får imidlertid beskjed om at det ikke er tilstrekkelig. Flere av minoritetsinvestorenes bud blir vraket fordi budene ikke blir sett på som like gode for Manchester United som budene fra Sjeik Jassim og Sir Jim Ratcliffe.

7. april: Raine Group sender ut et nytt formelt skriv der de ber Sjeik Jassim og Sir Jim Ratcliffe komme med nye og forbedrede bud.

18. april: Ratcliffe leverer, via det London-baserte advokatfirmaet Paul, Weiss Rifkind, Wharton & Garrison LLP et nytt tilbud som praktisk talt er identisk med budet fra mars.

28. april: Ratcliffe bekrefter selv budet skriftlig, og legger frem forslag til en ny bindende transaksjonsplan. Samme dag fremsetter også Sjeik Jassim et nytt bud som innebærer 28,54 USD per aksje for samtlige aksjer i United. Det verdsetter Manchester United til 4,35milliarder dollar.

2. mai: På et styremøte i Manchester United diskuteres budene. Tilbakemeldingene til Sjeik Jassim og Sir Jim Ratcliffe er at budene ikke er høye nok. Gjennom hele mai har representanter for United, Raine Group og Ratcliffe flere møter for å diskutere den videre prosessen. Tilbakemeldingen som blir gitt til Ratcliffe er at Glazer-familien ønsker et bud for samtlige aksjer og ikke bare B-aksjene. Ratcliffe blir også fortalt at det ikke vil bli noen ytterligere forhandlinger om kjøp av utelukkende B-aksjer med mindre styret, igjen i realiteten Glazer-familien, skulle endre mening og gi sin tilslutning til det. Forhandlingene fortsetter også med Sjeik Jassim som på ny får beskjed om at United forventer å få skriftlig og bindende korrespondanse som kan bekrefte at de nødvendige midlene er tilgjengelige.

16. mai: Det kommer et nytt bud fra Sjeik Jassim på 30,01 USD per aksje. Budet verdsetter Manchester United til 4,5 milliarder pund, men fremdeles er det uten bekreftelse eller bevis på at de nødvendige midlene er tilgjengelig slik Raine Group og United hadde bedt om.

19. mai: Representanter for Ratcliffe og representanter for United møtes. Igjen med et ønske fra Glazer-familien om et høyere bud. I løpet av møtet fremsetter Ratcliffe og hans representanter et muntlig tilbud om kjøp av 60 % av B-aksjene, til en pris av 33 USD per aksje (opp fra 28 ved forrige tilbud).

22. mai: Sjeik Jassim blir orientert om at et bud på 35,25 dollar per aksje for hele klubben, en verdi på 5,2 milliarder pund vil bli vurdert. Orienteringen skjer etter at representanter for Sjeik Jassim har spurt om veiledning for hva som vil være et akseptabelt bud for Glazer-familien.

23. mai: Ratcliffe kommer med et nytt tillegg der han også ønsker å kjøpe de resterende 40 prosentene over tre til fem år slik han har foreslått tidligere. Ratcliffes tilbud om henholdsvis 34, 35 og 36 dollar per aksje står ved lag. Budet verdsetter Manchester United til 4,8 milliarder pund.

25. mai: Det er nytt styremøte i Manchester United. Konklusjonen er at Glazer-familien ønsker et fullt salg av United og dette blir formidlet til partene.

Videre ut mai måned fortsetter diskusjonene mellom Ratcliffe, Raine Group og Uniteds styre. Igjen blir Ratcliffe bedt om å komme tilbake med et bud på alle aksjene til en høyere pris.

Ytterligere samtaler med Sjeik Jassim finner også sted og igjen blir Sjeik Jassim bedt om å sende skriftlige dokumentasjon som kan bevise at han har de tilgjengelige midlene.

1. juni: Det kommer et nytt bud fra Sjeik Jassim på 34 dollar per B-aksje og 24,81 per A-aksje. Budet verdsetter klubben til 4,6 milliarder pund. Nok en gang kommer budet uten en skriftlig forpliktelse som beviser at Sjeik Jassim har de nødvendige midlene.

Samtalene mellom partene fortsetter gjennom hele juni.

26. juli: Sjeik Jassim får beskjed om at United ikke ønsker å gå videre med diskusjoner rundt hans siste bud før det kommer et bud som likestiller prisen på A- og B-aksjene. Tilbakemeldingen fra Sjeik Jassims representanter er at det ikke vil skje. Samtalene fortsetter likevel mellom partene, men nå tyder stadig mer på at det er Sir Jim Ratcliffe som er i førerretet.

I slutten av juli kommer Ratcliffe med enda et forslag. Det innebærer å kjøpe 25 prosent av B-aksjene til 33 USD per aksje og 25 prosent av A-aksjene. Dette blir et gjennombrudd i forhandlingene. Det er denne skissen som til slutt, med en del justeringer underveis, som ender opp i en avtale.

Juli og august: Flere møter mellom partene, uten at det kommer til noen konklusjon.

I september ble det klart at Ratcliffes forslag fra juli var det mest attraktive. Som en del av forhandlingene blir det fremsatt et forslag fra Ratcliffe om at partene skal se på mulighetene for å delegere det sportslige ansvaret til ham om avtalen går gjennom. Verken Sjeik Jassim eller Uniteds styre er villige til å fire på på sine respektive krav om verdifastsettelsen av A og B-aksjene. Nå er Ratcliffe definitivt i førerretet.

Gjennom hele september og deler av oktober diskuteres forslaget fra Ratcliffe og detaljer meisles ut.

13 oktober: Ratcliffe kommer med et nytt forslaget om å kjøpe 25 prosent av A- og B-aksjer og en tilleggsinvestering på 300 millioner USD som skal gå til investering i klubbens infrastruktur. Ratcliffe skal få ytterligere A og B-aksjer for investeringen. Dette tilbudet blir i hovedsak godtatt av Uniteds styre, som igjen i praksis er Glazer-familien.

15. oktober: Sjeik Jassims representanter orienterer Manchester Uniteds rådgivere om at han formelt trekker seg fra prosessen.

20. oktober: Advokatfirmaet Paul, Weiss Rifkind, Wharton & Garrison LLP leverer utkastet til en avtale mellom Ratcliffe og Glazer-familien som diskuteres de neste ukene.

Mellom 2. og 12. november diskuteres en rekke detaljer i avtalen.

22. november: Det er nå ett år siden United bekreftet den strategiske prosessen.

14. desember: godkjenner styret i Trawlers Limited, Sir Jim Ratcliffes selskap, avtalen som har blitt fremforhandlet.

Mellom 18 og 22 desember er representanter for Glazer-familien og Ratcliffe i jevnlig dialog om flere detaljer i avtalen. Blant annet diskuteres vilkårene om Ratcliffe selger B-aksjer til en tredjepart og hva som vil skje med disse. Ratcliffe går med på et par av de siste endringene Glazer-familien foreslår, før han gir United-styret en deadline til 25 desember på å godkjenne det han beskriver som sitt endelige bud.

24. desember: Det er styremøte i Manchester United PLC. Styret godkjenner avtalen. Oppkjøpet bekreftes kl, 17, skandinavisk tid.

Sir Jim Ratcliffe og Sir Dave Brailsford hilser på kvinnelagets Aoife Mannion få dager etter at avtalen ble offentliggjort.

Martin Edwards eksklusivt:

– Uniteds fremtid meget usikker

Old Traffords tidligere toppsjef Martin Edwards er forundret over at Sir Jim Ratcliffe nøyde seg med 25 % oppkjøp. Edwards har flere spørsmål enn svar om Uniteds fremtid, og frykter at Uniteds eneste sjanse for langvarig suksess er Qatar-lignende rikdom.

... THE IMPOSSIBLE DREAM ... SIR ALEX 25 YEARS ... MADE POSSIBLE ...

MANUTD.COM MANUTD.COM MANUTD.COM

WHATEVER YOU SET ON WHATEVER YOU SET ON WHATEVER YOU SET ON WHATEVER YOU SET ON WHATEVER YOU SET ON WHATEVER YOU SET ON WHATEVER YOU SET ON

Bare tiden får vise om det blir noe champagne-sprut for Sir Jim Ratcliffe i United. Her feirer han med Formel 1-kjører Lewis Hamilton.

I Alderley Edge

Lars Morten Olsen

📧 larsmorten@united.no

🐦 [@larsmolsen](https://twitter.com/larsmolsen)

Martin Edwards styrte skuta, eller oljetankeren om du vil, lenge. Hele 23 år ble det, faktisk like lenge som Peter Kenyon, David Gill, Ed Woodward og Richard Arnold til sammen. Mannen som i dag er Manchester Uniteds klubbpresident var aldri supporterens

kopp med te da han var styreleder. Det er likevel verd å notere at på Edwards' vakt vant United åtte Premier League-titler, FA-cupen seks ganger, ligacupen, cupvinnercupen og Champions League. Blant annet. Edwards sier selv at hans tre beste spillersigneringer var Eric Cantona, Peter Schmeichel og Denis Irwin. Vurderingen er ut fra hva de tre utrettet på banen målt opp mot hva de kostet. Når det er snakk om henholdsvis en million pund, 600 000 og 700 000 pund er det ikke vanskelig å være enig. Edwards ansatte også andre viktige personer. Som mangeårig

klubbsekretær Ken Ramsden, nevnte David Gill, og selvsagt Sir Alex Ferguson, tidenes mest suksessfulle manager i engelsk fotball.

Edwards kom inn i Old Trafford-styret i 1970 og fra 1980 til 2003 var han klubbens styreformann/administrerende direktør. 78-åringen følger fortsatt godt med på hva som skjer i og rundt klubben han styrte så lenge. Han forteller at han er på Old Trafford hver eneste hjemmekamp. Vi treffer United-presidenten over en kaffe med te i hjørnebaren på Alderley Edge Hotel, der han og resten av klub-

bens styre holdt krisemøte morgenen etter Eric Cantona sitt velkjente kung fu-spark på Selhurst Park i 1995.

– Hvilke tanker gjør du deg om Sir Jim Ratcliffes 25 % oppkjøp i Manchester United?

– Jeg er overrasket over at en mektig person som Jim Ratcliffe tok til takke med et minoritetsoppkjøp. At han var villig til å betale så mange penger for bare å få minoriteten. Jeg ville trodd at med hans formue, bakgrunn og hva han har oppnådd i tidligere forretninger, så ville Ratcliffe gått inn og fått full

kontroll – eller ikke noe i det hele tatt, sier Edwards, men understreker at han ikke vet noe om Ratcliffes kontakt med Glazer-familien underveis i forhandlingene.

FORSTÅR RATCLIFFE

Da bekreftelsen om oppkjøpet fra INEOS/Ratcliffe sprakk på julaften, sto det ingenting i pressemeldingen om at Ratcliffe langtidsplan var å få hundre prosent kontroll over klubben. På spørsmål om Edwards tror Ratcliffes strategi er å få full kontroll over klubben, sier han at det er umulig for han å vite hva Ratcliffe har i tankene, men legger til:

– Jeg vil anta, jeg gjentar anta, at han på lang sikt har planer om at hans prosentdel vil stige og at han til slutt får full kontroll, men det er bare han som kan svare på det spørsmålet.

Til tross for «bare» 25 prosent, skal Ratcliffe og hans lag kontrollere de sportslige aktivitetene til Uniteds tradisjonelle førstelag, kvinnelaget og akademiet. Martin Edwards synes det er fullt forståelig at Ratcliffe vil ha begge hendene på rattet når det gjelder det fotballrealterte.

– Når en person betaler rundt 1,4 milliarder pund vil du >>

Sir Jim Ratcliffe ønskes velkommen til Manchester, men Martin Edwards er usikker på om Ratcliffes formue er nok til å få United tilbake på toppen.

som sagt tenke at den mannen ønsker full kontroll, men når det ikke går så må han i det minste ha en stemme ved de (fotballrelaterte) tingene. Hvis ikke blir du en minoritetsaksjeholder med veldig lite å si. Derfor tipper jeg han forhandlet seg frem til at han vil ha ansvaret og kan ta bestemmelsene rundt fotballaget.

IKKE OVERRASKET OVER EXIT

Richard Arnold forlot Manchester United allerede før

Ratcliffes oppkjøp. Arnolds avgang ble varslet i midten av november og 8. desember var hans siste dag som direktør på Old Trafford. Arnold hadde ulike roller i løpet av sine 16 år i United, men tiden som toppsjef ble kortvarig. Arnold tok over etter Ed Woodward 1. februar 2022 og ledet klubben med andre ord i knappe to år. Arnold skal ifølge troverdige kilder ha satset alt på ett kort – Qatar – og forsøkte å få andre i klubben med på «sitt lag». Da Qatar trakk seg, var

Arnolds dager som administrativ leder i realiteten talte. Omar Berrada er bekreftet som ny adm.dir. etter Arnold. Edwards ser det som naturlig at Ratcliffe vil ha nytt blod inn.

– Klubben har ikke hatt suksess de senere år, vel og merke på fotballbanen. Derfor vil en fersk og viktig aksjeholder se an situasjonen med nye briller og det inkluderer en ny person til å «run the show». Richard Arnold satt ikke lenge nok på toppen til at man kan

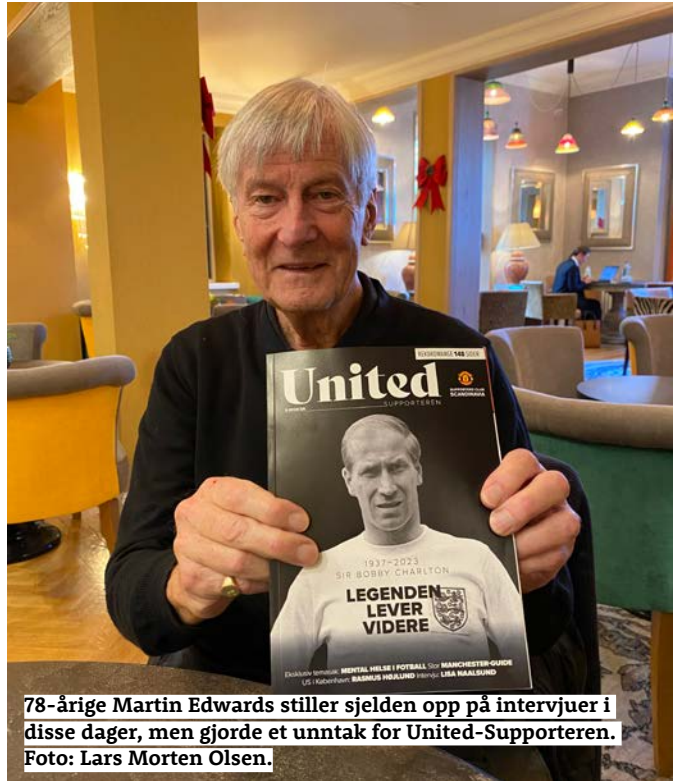
bedømme ham, men hvis det var jeg som hadde gjort oppkjøpet ville også jeg ha valgt min egen mann – selv om jeg kanskje hadde gitt Arnold noe tid til å vise hva han var god for. Jeg forstår at en ny eier ønsker å ansette sine egne folk. Når du gjør det, begynner du gjerne på toppen. Jeg vil tro det er flere posisjoner som Ratcliffe ønsker å se nøyer på.

Manchester Uniteds styreformann fra 1980 til 2003 er ordknapp på spørsmål om hvilke tiltak han selv ville gjort hvis han var i Ratcliffes posisjon. Han nevner ingen navn, men mellom linjene er det lett å forstå at han synes United er blitt dårlig styrt de siste ti årene.

– Det eneste jeg kan si er at hvis jeg fortsatt hadde vært styreformann så hadde ting vært ganske annerledes enn de er nå. Jeg ser ting som skjer som ... ja, aldri hadde skjedd hvis jeg hadde hatt ansvaret.

– Det er i år 20 år siden du ga deg som styreformann i Manchester United, en posisjon du hadde i 23 år. Med din bakgrunn, du satt i styret siden 1970, hvordan ser du på fremtiden til United?

– (Tenkepause). Jeg skal være ærlig nok til å si at jeg hadde håpet at klubben hadde tatt en annen retning. Men må-

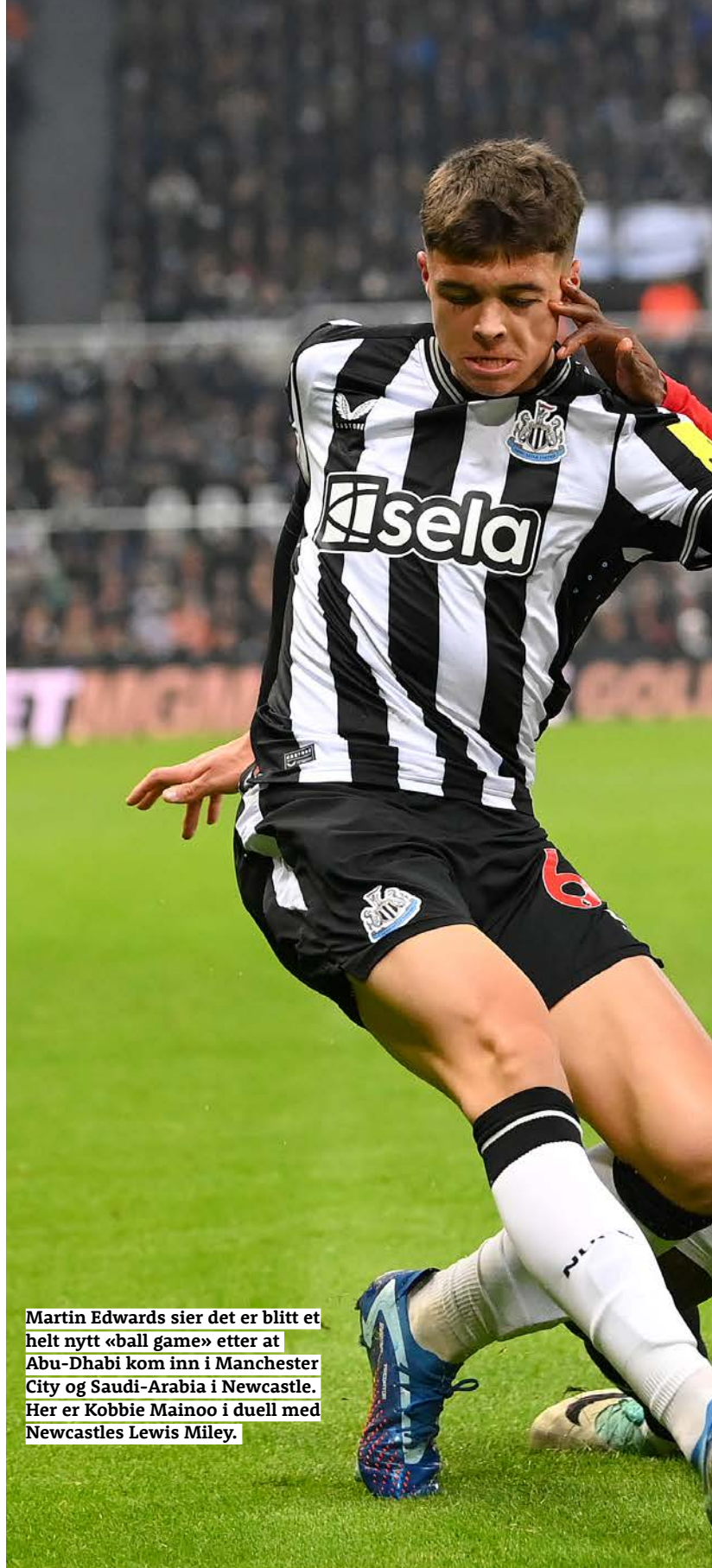
**«JEG SER TING SOM ...
JA, ALDRI HADDE SKJEDD HVIS
JEG HADDE HATT ANSVARET.»**

ten ting har kulminert med at Glazer-familien fortsatt er der og Sir Jim Ratcliffe nå kommer inn med 25 % oppkjøp, tror jeg fra en supporters ståsted, med meg selv i den kategorien, at fremtiden er meget usikker. Blir det noen endring i det hele tatt? Hvis ja, hvilke endringer vil det bli? Og et annet spørsmål: Kommer Glazer-folkene til

å være der på lang sikt? Jeg mener, de har allerede vært der i snart 19 år. Jeg vet virkelig ikke. Det er så mange spørsmål som supporterne ønsker svar på. Som for eksempel hvilken retning klubben nå skal ta, sier Edwards og tenker blant annet på om det nå blir en ny struktur med sportsdirektør.

Sir Jim Ratcliffe har kom- >>

met inn med frisk kapital og i sin pressemelding sa Ratcliffe/INEOS at målet var å få Manchester United tilbake på toppen. Ikke bare i England, men sågar i Europa og verden. Som supporter håper Edwards definitivt at United kommer tilbake til topps, men tillater seg å tvile så lenge United, rent økonomisk, konkurrerer med pengebingene til Manchester City og Newcastle. Mannen som sammen med sine styreformann-kolleger i Arsenal, Tottenham, Everton og Liverpool dannet Premier League, håper fotballmyndighetene gjør sanksjoner mot klubber som blir tatt i økonomisk doping. – Med måten fotballen er blitt endret med Abu-Dhabi i City og Saudi-Arabia i Newcastle, så er min overbevisning om at hvis United skal kunne konkurrere i toppen i fremtiden, så trenger klubben den type finansiell støtte. Og da blir spørsmålet: Hvor skal den type penger komme fra? Hvis Qatar hadde tatt over så kanskje vi hadde vært i stand til å konkurrere, hvis vi hadde fått sånn rikdom inn. Skulle United nå havne i en situasjon der det sto mellom United og City eller United og Newcastle, vet vi at United trolig hadde tapt. Rett og slett fordi City og Newcastle har økonomiske muskler til å gjøre de rette grepene for å komme først over målstreken. Du har

Martin Edwards sier det er blitt et helt nytt «ball game» etter at Abu-Dhabi kom inn i Manchester City og Saudi-Arabia i Newcastle. Her er Kobbie Mainoo i duell med Newcastles Lewis Miley.

– Uniteds fremtid er meget usikker

«DET ER IKKE LENGER EN JEVN
MATCH PÅ EN FOTBALLBANE.
DET ER BLITT FORVRENGT TIL
INDIVIDUELL RIKDOM ELLER
INDIVIDUELL ØKONOMISK STØTTE.»

ikke lenger en situasjon der det er et spill 11 mot 11. Du har to klubber med bunnløs rikdom som er i stand til å by over alle andre i gamet. Det gir dem et enormt forsprang. Ja, du har «financial fair play» og alt det der, men selv ikke de reglene ser ut til å virke slik hensikten var da de ble innført, sier Edwards og følger opp med tre spørsmål han ikke forventer noe svar på.

– Hva tenker fotballmyndighetene å gjøre med de 115 anklagene mot City? Er de sterke nok til å gjøre noe med dem eller lar de City slippe unna? Vil klubber i fremtiden slippe unna hvis de får anklager mot seg? Det er ikke lenger en jevn match på en fotballbane. Det er blitt forvrent til individu-

ell rikdom eller individuell økonomisk støtte.

INGEN TROLLFE

Manchester United handlet dyrt også under Edwards sin ledelse, men den gamle styreformannen minner om at klubben bygget stein på stein og sørget hele tiden for at det ikke ble røde regnskapstall.

– Da jeg ledet United, hadde ikke klubben gjeld. Jeg kunne ikke styre en fotballklubb ved å havne i gjeld. Jeg hadde ingen trollfe i bakgrunnen som kunne hjelpe meg med de pengene jeg trengte. Jeg måtte drive fotballklubben som en sunn forretning samtidig som vi skulle ha et bra fotballag – pluss at vi bygget om stadion og fikk nytt treningsanlegg. Vi

gjorde alt det uten at vi pådro oss gjeld.

Da Martin Edwards tok over som styreformann etter sin far Louis (som døde brått 25. februar 1980, 65 år gammel) eide han 50,5 prosent av klubbens aksjer. Det er ingen hemmelighet at Edwards flere ganger vurderte å selge klubben. Først ut var avismagnaten Robert Maxwell i 1984, men Edwards takket nei til budet på 10 millioner pund. Fem år senere fristet Michael Knighton med dobbelt så mye, pluss at han skulle bruke penger fra egen lommebok til å bygge om Stretford End. Dette var i 1989 da United slet sportslig, publikumssnittet på Old Trafford var stusselige 36 000, og engelsk fotball lå i grøfta etter tragediene Bradford, Heysel og Hillsborough. For Edwards hørtes Knightons bud nesten for godt ut til å være sant. Og det var nettopp det det var. Knighton fikk ikke nok pengesterke folk med seg. Også andre ville kjøpe United. Gordon Bishop, en lokal eiendomsutvikler, så inn i kamera på Granada-TV og hevdet han skulle kjøpe klubben, men ingenting skjedde. Libaneseren Amer Al Midani, som allerede satt i styret, lekte også med tanken, men ifølge Edwards kom det aldri noe bud. I 1991 bestemte Old Trafford-styret etter mange og lange diskusjoner å legge ut klubben på

Martin Edwards forteller at det var et utmerket forhold mellom Sir Alex Ferguson og David Gill. Edwards nekter ikke for at han er stolt over at Ferguson og Gill fortsatte suksessen på det Edwards med Ferguson hadde bygget opp.

børsen. Da kunne i teorien hvem som helst kjøpe klubben. Det vil si kun i teorien. Styret, med Edwards i spissen, ble enige om å selge klubben til TV-selskapet BSkyB for 623 millioner pund. Dette var i 1998/99. Protestene var sterke, ikke minst fra supporterorganisasjonen Shareholders United, forløperen til MUST. Til slutt ble kjøpet stoppet av det britiske konkurransetilsynet med bakgrunn i at Sky hadde rettighetene for Premier League. Ironien er at i etterpåklokskapens lys, ifølge Edwards, hadde BSkyB blitt en mye bedre eier for United enn det Glazer ble.

Uansett; Edwards solgte seg gradvis ned fra de opprinne-

«JEG ANGRER IKKE PÅ NOE. DET ER FØRST ETTER AT DAVID GILL GA SEG AT TING BEGYNTE Å GÅ GALT.»

lige 50,5 prosent han en gang eide. I 2003, to år før Glazer kom til makten, solgte han sine siste 6,7 prosent. Samme år ga han seg som administrativ toppsjef i klubben. Når han reflekterer over det 20 år senere, er Edwards glad han trakk seg tilbake da han gjorde.

– Jeg hadde vært styreformann i 23 år og sittet i styret siden 1970. Jeg var 58 år da jeg ga meg som styreformann. Jeg hentet inn Peter Kenyon og David Gill med løfte om at jeg skulle trekke meg tilbake

ved en bestemt dato. Etter såpass lang tid som styreleder følte jeg det var tid for nye koster. David tok over etter Peter Kenyon og fortsatte suksessen vi hadde hatt. David, selvsagt med Sir Alex, fortsatte det gode arbeidet også etter at Glazer kom inn i 2005. Jeg føler jeg ga meg til rett tid. Vi var på topp både finansielt og på fotballbanen da jeg ga meg, og jeg mener jeg overlot klubben i gode hender. Jeg var 58, David var 13 år yngre enn meg. Det var en god suksesjon som jeg >>

Martin Edwards forteller at han hadde et meget bra arbeidsforhold med Sir Alex Ferguson. Her gratulerer de hverandre etter nok en seier.

«NÅ KONKURRERER DU IKKE ALLTID MOT EN ANNEN FOTBALLKLUBB. DU KONKURRER MOT EN STAT!»

er stolt av. Jeg nekter ikke for at jeg er stolt av hva David utrettet på bakgrunn av hva jeg hadde bygget opp. Jeg angret ikke på noe. Det er først etter at David ga seg at ting begynnte å gå galt.

De hadde hete diskusjoner og var overhodet ikke enige i alt, men totalt sett sier Edwards at arbeidsforholdet hans til Sir Alex Ferguson var upåklagelig.

– Det var meget, meget bra hele veien. Akkurat som det var med Alex og David. Og det er så viktig! Som adm. leder må du ha tiltro til managere når det gjelder managere sine vurderinger på kjøp og salg av spillere og valg av støtteapparat.

– Kunne du, i 2013, spådd alt som har skjedd med klubben i de snart elleve år som har gått?

– Nei, aldri. Jeg kunne aldri sett alle endringene klubben har gått gjennom inkludert alle managerskiftene. Samtidig skal vi ikke glemme omstendighetene utenfor vår klubb som vi ikke rår over. Du kan starte med

Abramovich da han tok over Chelsea i 2003. Med russiske penger pumpet inn i Chelsea, visste du at det var et nytt spill. Fem år senere kom Abu-Dhabi inn i City og i 2021 Saudi-Arabia inn i Newcastle. Jeg er den første til å innrømme at det er vanskeligere i dag enn da jeg satt som styreformann fordi nå konkurrerer du ikke alltid mot en annen fotballklubb. Du konkurrerer mot en stat! Det er en annen verden, en helt annen verden, avslutter Martin Edwards lett hoderystende. ●

CHARLES MARTIN EDWARDS

FØDT: 24. juli 1945, Adlington

POSISJON: Klubbpresident i Manchester United

STYREMEDLEM I UNITED: 1970 – 2003

STYREFORMANN/ADM. LEDER: 1980-2003

TROFEER: Premier League 1993, 94, 96, 97, 99, 00, 01, 03. FA-cup 1983, 85, 90, 94, 96, 99. Ligacup 1992. Cupvinnercup 1991. Champions League 1999.

KJENTE SPILLERSIGNERINGER: Bryan Robson, Roy Keane, Eric Cantona, Peter Schmeichel, Rio Ferdinand, Ruud van Nistelrooy

ANNET 1: Sparket i 1981 Dave Sexton til fordel for Ron Atkinson

ANNET 2: Sparket i 1986 Ron Atkinson til fordel for Alex Ferguson

ANNET 3: Solgte seg ut av United i 2003

Mads Kaggestad og Gabriel Rasch om Brailsford:

– En sulten og tøff leder

«1 %-faktoren», tøffe krav, og testing av puter og madrasser. Det er bare å ståsette seg for Sir Dave Brailsfords inntreden på Old Trafford.

Sir Dave Brailsford blir beskrevet som «ekstrem» i sin iver etter å oppnå suksess, og overvar rundt 150 sykkelritt i året. Her under Tour de France i 2013 der han fra bilvinduet gir noen råd til Chris Froome.

Av Eivind B. Holth
✉ eivind@united.no
X @EivindHolth

Sir Jim Ratcliffe har hatt gleden av å se Bradley Wiggins krysse målstreken på Champs-Élysées i den gule Tour de France-trøya, og se Lewis Hamilton suse inn til seier etter seier i 300 km/t i sin Mercedes.

Men milliardærens største stjerne er en 60-åring fra Derbyshire.

Sir Dave Brailsford er selve generalen i INEOS-paraplyen, og kommer til Old Trafford som Ratcliffes mest betrodde mann.

– Jeg tror aldri jeg har vært borti noen i idretten som har motivert og lært meg mer enn det Dave har gjort, sier Gabriel Rasch til United-Supporteren.

47-åringen fra Hole har vært både rytter og sportsdirektør under Brailsfords ledelse. I dag leder han det norske profflaget Uno-X – samtidig som han har et øye rettet mot Old Trafford der Ratcliffe og Brailsford skal forsøke å gjenreise en av verdens største fotballklubber.

Rasch forteller at Brailsford er en mann som er både elsket og hatet i sykkelmiljøet, der han opplevde stor suksess med det britiske OL-laget og Team Sky. Brailsford beskrives som en vanvittig resultatorientert og sulten leder som stiller tøffe krav, ikke er redd for å gjøre endringer, og som alltid er på jakt etter detaljene som kan gi gevinst.

– Filosofien hans er at du ikke kommer

Tidligere proffsyklist Gabriel Rasch fullroser Sir Dave Brailsford, og sier blant annet at ingen har motivert og lært ham mer enn Brailsford.

noen vei uten å gjøre forandringer, men at forandring ikke nødvendigvis alltid er det beste, sier Rasch, og legger til: – Han stiller sinnssykt store krav til de rundt seg, og tar det for gitt at du ikke «bare» jobber fra åtte til fire. Det er en livsstil. Så han er en tøff leder som kan være uhyre motiverende på godt og vondt. Han kan være ganske tøff med deg i øyeblikket. Og så er det opp til vedkommende om man klarer å ta imot

tilbakemeldingene og heve seg, eller om man graver seg ned i møkka.

ER VELDIG ANALYTISK

TV 2s sykkelpert Mads Kaggestad kommer med mange av de samme betraktningene.

«HAN STILLER SINNSSYKT STORE KRAV TIL DE RUNDT SEG.»

GABRIEL RASCH

– Brailsford kommer til å gå all-in. Sykkellaget (INEOS Grenadiers) lider allerede av at han har brukt så mye tid i Nice, der han har bodd i en luksuriøs campingbil for å være så tett på som mulig. Han gjorde en helt fantastisk jobb med sykkellaget, og hvis

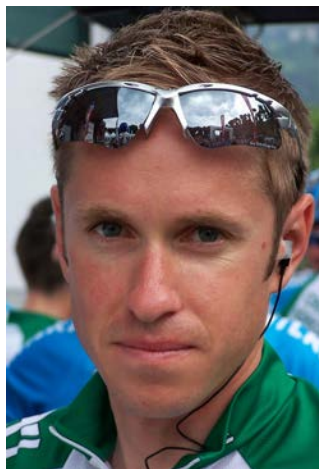
Sir Dave Brailsfords bakgrunn innen fotballen er først og fremst som sportsansvarlig med den franske klubben Nice (her ved Evann Guessand). Nice har Sir Jim Ratcliffes firmamerke INEOS på trøyene.

han kan overføre noen av prinsippene til Manchester United kan det bli bra, sier Kaggestad til United-Supporteren, og fortsetter:

– Hans største styrke er at han er så tett på. Han er veldig analytisk, og god til å bygge team og finne de riktige folkene han trenger. Han er glad i å lage tverrfaglige miljøer med ulik kompetanse, og han har en tanke om at det meste kan kjøpes. Når kompetansen er på plass, så driver han organisasjonen bra også.

VET HVA FANSEN ØNSKER

Brailsford var en del av Ratcliffe-delegasjonen som besøkte Old Trafford for snart

TV 2s sykkelekspert Mads Kaggestad kjenner godt til Sir Dave Brailsford og har tro på at Brailsford blir suksess hvis han klarer å overføre noen av prinsippene fra sykkel sport til fotball. Foto: Alamy.

ett år siden, og hadde sin første offisielle arbeidsdag 31. desember.

– Vi har veldig lyst til å styre et av verdens største lag og merkevarer. Ikke bare for å skape suksess, men også for å ta vare på supporterne. Jeg kjenner Manchester og kulturen der veldig godt, og jeg vet hva fansen ønsker, uttalte Brailsford til ITV før sesongstart.

Mannen som fyller 60 år på skuddårsdagen er en verdensberømt pionér i sykkelverden. Som «Performance Director» ledet han Storbritannia til åtte OL-gull i Beijing 2008 og London 2012. Suk-

sessoppskriften tok han med seg til Team Sky, der Bradley Wiggins, Chris Froome, Geraint Thomas og Egan Bernal alle vant Tour de France mellom 2012 og 2019.

– Han var helt ekstrem, og var på 150 ritt i året. Han fulgte alt som skjedde med argusøyne, og likte alltid å diskutere. Han stilte spørsmål som «hvorfor gjorde vi det ikke på den måten i stedet?», sier Rasch, som forteller at Brailsford fulgte laget i en lignende buss som Ole Einar Bjørndalen brukte i sin karriere.

EN INSPIRATOR

Kaggestad forteller at Brailsford endret sykkelporten med Sky-suksessen.

– Brailsford kom til en konservativ sykkelport som var preget av dopingskandaler. Det han gjorde med sitt fokus på prestasjonsutvikling ble til stor inspirasjon for andre, sier Kaggestad.

Mest av alt handlet det om et ekstremt fokus på detaljer, og Brailsfords store hjertesak er det han selv kaller «1%-faktoren».

– Prinsippet handler om at hvis alle yter én prosent ekstra, vil laget bli betydelig bedre, har Brailsford forklart.

SMÅ DETALJER = STOR SUM

Det handler ganske enkelt om å jobbe med detaljer og tilrive seg alle potensielle

Første kamp for Sir Dave Brailsford på Old Trafford som United-ansatt var 28. desember. Her med Sir Alex Ferguson og (foran) John Murroughs.

«HAN VAR HELT EKSTREM, OG VAR PÅ 150 RITT I ÅRET.»

GABRIEL RASCH

muligheter og fordeler som kan vippe de små marginene i toppidretten din vei. Her er noen av tiltakene Brailsford innførte i sykkellagene sine:

- Designet mer komfortable sykkelseter, og smurte alkohol på dekkene for bedre grep på veien.
- Ga rytterne tights med elektrisk varme for å opprettholde ideell muskeltemperatur.
- Ansatte en kirurg som lærte rytterne hvordan de skulle vaske hendene for å redusere risikoen for å bli forkjølet.
- Undersøkte hvilke puter og madrasser som ga hver enkelt rytter best søvn.
- Malte bussen hvit innvendig for å få øye på støv som po-

tensielt kunne påvirke finmotorikken i syklene.

TVERRFAGLIG «HUB»

I 2019 ble Team Sky til INEOS Grenadiers under Ratcliffes eierskap, og to år senere ble Brailsford flyttet fra sykkelaget. Brailsford fikk jobben som sportsdirektør for hele INEOS-paraplyen, og dermed det overordnede ansvar for Nice og FC Lausanne-Sport i fotballen, Mercedes i Formel 1, «All Blacks»-rugbylaget til New Zealand, og selskapets lag i seiling.

– Tanken er at alle lagene skal være sammen i en slags «hub». De skal jobbe sammen, og trekke erfa- >>

Da United jublet over Rasmus Højlunds seiersmål mot Aston Villa på Old Trafford, satt Sir Dave Brailsford ringside.

«BRAILSFORD KOMMER TIL Å TA EN GJENNOMGANG AV KULTUREN I KLUBBEN. OM DET ER EN SKIKKELIG PRESTASJONSKULTUR ELLER IKKE.»

MADS KAGGESTAD

ring og kunnskap fra hverandre. Det handler om de små marginene, forteller Rasch.

Arsène Wenger var en av dem som var involvert i en av Brailsfords tverrfaglige sam-

linger, der rundt ti trenere og ledere fra ulike idrettsgrener delte sine erfaringer og utfordringer. Nå retter hele fotballverden oppmersomheten mot INEOS-delegasjonen i Manchester United. For hvilke

tiltak vil Brailsford iverksette for å skape suksess på Old Trafford?

– Han kommer til å snu hver eneste stein. Han kommer til å spørre hvor United skal være om tre-fire år, hvordan

de skal jobbe med de målene de har satt seg, hvor langt de bør ha kommet etter ett år, om legene og fysioterapeutene er gode nok, hvilken tilnærming de har til ernæring, om de har like gode fasiliteter som Manchester City, og hvorfor City har lyktes som de har gjort i motsetning til United.

Kaggestad tror også at Brailsford vil gjøre grep for å skape

vinner- og prestasjonskultur i United.

– Han kommer til å gå veldig nøye igjennom hvordan de jobber med hver enkelt spiller, og ta en gjennomgang av kulturen i klubben. Om det er en skikkelig prestasjonskultur der eller ikke. Jeg husker at de sammen med rytterne og apparatet lagde et sett med regler som de kalte «riders' rules», og laget plakater de hang overalt for å tydeliggjøre hvordan de skulle være som lag. Alle skal være med på laget. Brailsford velger heller en rytter med mindre talent som er en lagspiller enn omvendt. Primadonnaer vil settes på plass, og til slutt skar det seg jo med Wiggins for eksempel, sier Kaggestad og poengterer: – Vi fikk et godt bilde av hvor sammensveiset laget var i Tour de France i 2019. Geraint Thomas hadde vunnet året før, og da lagkamerat Egan Bernal vant året etter, var Thomas som regjerende mester med på å dra feltet med de andre hjelperytterne. Der er Brailsford rå, og hans fravær er nok mye av grunnen til at laget ikke har opplevd den samme suksessen de siste årene. Han var det sykkellaget. ●

Sir Dave Brailsford hadde stor suksess med det britiske sykkelandslaget. Det ble totalt 18 OL-gull i 2004, 2008 og 2012.

SIR DAVE BRAILSFORD

FØDT: 29. februar 1964, Shardlow, Derbyshire

POSISJON: Ny sportsansvarlig i United

BAKGRUNN: Sportsdirektør i INEOS. Stor suksess som manager for sykkellagene til Storbritannia, SKY og INEOS Grenadiers. Har også vært sportssjef i fotballklubben Nice.

MERITTER: Med Brailsford som manager vant Storbritannia totalt 18 OL-gull i 2004, 2008, 2012.

VISSTE DU? Han fikk Sir-tittelen i 2013 for arbeidet med sykkel-sporten, samt hva han gjorde for OL og Paralympic i 2012.

VISSTE DU? Har universitetsutdannelse innen psykologi og sportsvitenskap.

VISSTE DU?

Flyttet som toåring med familien til Deiniolen, Wales.

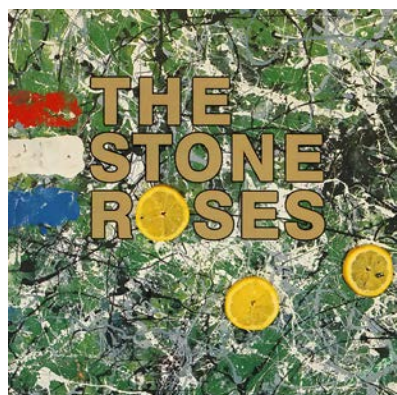

SHOPPING

**MUFC Stone Roses
vendbar anthem
jakke, voksen**
999,- (1149,-) IP9186

**MUFC Stone Roses
vendbar anthem
jakke, barn**
849,- (949,-) IP9187

**MUFC Stone
Roses
prematch
t-skjorte,
voksen**
639,- (719,-)
IQ1566

**MUFC Stone
Roses
prematch
t-skjorte, barn**
549,- (619,-)
IQ1565

Alltid minst 10 %
Dette er bare noen av godsakene,

**MUFC red devil CS
genser, voksen**
739,- (829,-) IW9306

**MUFC red devil CS
jakke m/hette,
voksen**
1299,- (1449,-) IP9182

**MUFC red devil CS
t-skjorte, voksen**
459,- (519,-) IP9185

RØD PRIS = medlemspris

medlemsrabatt
se alt på nettbutikk.united.no

SHOPPING

**MUFC Tiro 23 trenings
t-skjorte, voksen**

509,- (569,-) IQ1527

**MUFC Tiro 23 trenings
t-skjorte, barn**

459,- (519,-) IQ1526

**MUFC Tiro 23
hettegenser,
voksen**

599,- (669,-)
IQ1521

**MUFC Tiro 23
treningstopp,
voksen**

699,- (779,-)
IQ1523

Alltid minst 10 %
Dette er bare noen av godsakene,

René Meulenstein

UNITED, SIR ALEX AND ME

My Life in Football

MUFC lue, Adidas
Str 50, 54, 58, 60
269,- (299,-) IB4570

MUFC lue, New Era
Acryl, 1 størrelse (58)
359,- (399,-) HAT2211

Bok:

Sir Alex and me, René Meulenstein

I boken forteller Meulenstein en svært interessant og lærerik historie om om sitt forhold og rolle til klubben og Sir Alex Ferguson, med spesielt ansvar for utviklingen av Cristiano Ronaldo.

239,- (269,-)
BOK2302

Skjerf – Man Utd
Theatre of Dreams
179,- (199,-) SCF2301

Skjerf – Glory, Glory
Man Utd
179,- (199,-) SCF1901

RØD PRIS = medlemspris

medlemsrabatt
se alt på nettbutikk.united.no

Martin Ho forlot jobben som assistentmanager for Manchester Uniteds kvinnelag til fordel for jobben som hovedtrener for Branns kvinnelag. Ho har tatt Brann til kvartfinalen i Champions League og skapt historie i byen mellom de syv fjell. Foto: Bjarte Valen

– Brann tente en gnist i meg

Allerede dagen etter at kontrakten hans med Manchester United gikk ut satt Martin Ho seg ned for å snakke med Brann.

I Bergen Bjarte Valen
✉ bjarte@united.no
✕ @BjarteJ

To dager etter var han på plass i Bergen for å ta fatt på en utfordring han ikke kunne si nei til.

– Du vet, det hender fremdeles at jeg skriker til TV-en når jeg ser United spille. Særlig om det går dårlig. Jeg hater å se dem tape. Det gjør fremdeles vondt, selv om jeg ikke lenger er der. Det gjør vondt fordi det er så mange spillere,

personer i støtteapparatet og fantastiske fans jeg knyttet tette bånd til og har stor respekt for, smiler Martin Ho.

Som assistenttrener for Uniteds kvinnelag under både Casey Stoney og Marc Skinner var Ho en særdeles viktig brikke for å føre Uniteds kvinnelag til toppen av engelsk fotball. Nå er ikke lenger Ho bare en viktig brikke under andre ledere. Han selv blitt sjef og han elsker det. Først og fremst fordi det gir ham nye utfordringer hver eneste dag. Ho kunne blitt værende i United. Han kunne valgt mellom flere klubber, både i inn- og utland, men det var noe

med Brann og Bergen som var så forlokkende at han bestemte seg i ekspressfart.

– Lidenskapen og ambisjonene, smiler han.

– Det var musikk i mine ører.

– MANGE LIKHETER

2023 har gitt mange oppturer for Sportsklubben Brann, både på kvinne- og herresiden. På tampen av et år som ga herrene et forsinket NM-gull og kvinnene en historisk Champions League-plass, er det dags for utdelingen av det som trolig er årets minst høytidelige trofé. Innsatsen og kreativiteten er det imidlertid lite å si på hos Brann-administrasjonen. Et vandrende

juletre hilser pent på oss, mens kollegene valfarter til lunsjrommet for å bivåne kåringen av «årets julegenser». Martin Ho kommer derimot ruslende i en oransje t-skjorte og smiler bredt. Muligens gikk han glipp av memoet om julegenser på jobben, men det er få andre ting som har gått den tidligere United-assistenten hus forbi i Bergen.

– Det var to ting jeg ble fortalt før jeg kom hit. Det ene var at regnet ville følge meg fra Manchester til Bergen, begynner Martin Ho med et smil mens han tittet ut på den umiskjennelige Bergensnedbøren som simpelthen nekter å ta et avbrekk.

– Regnet lever jeg fint med, forsikrer Ho lattermildt.

Om været har vært forutsigbart fuktig i byen mellom de syv fjell, har til gjengjeld det første halvåret som Brann-trener vært en eneste lang solskinnshistorie. Etter at Ho overtok et Brann-lag i trøbbel, ble rødtrøyene det mestscorende og nest beste laget i Toppserien. I tillegg skrev Brann historie ved å ta seg til gruppespillet i Champions League, der laget imponerte stort ved å spille uavgjort mot lokomotivet i europeisk kvinnefotball de siste ti årene, Lyon. I slutten av januar kvalifiserte Brann

seg også videre til kvartfinalen i Champions League.

– Det andre, fortsetter han med en litt mer alvorlig mine. – Jeg ble fortalt om lidenskapen man finner i denne byen. Ambisjonene til Brann, tankene, visjonene og planene klubben hadde. Det var match umiddelbart. Det er mange forskjeller mellom Manchester United og Brann, men det er enda flere likheter. Ønsket om å ha et klart DNA og et mål om å utvikle egne spillere og gi dem en karrierevei frem til førstelaget er noe både Brann og jeg brenner for, forklarer Ho.

Det ligger ikke i jobbeskrivelsen hans, men det er »

Martin Ho jobbet som assistent under både Casey Toney og Marc Skinner i United og fikk mye av æren for de gode resultatene til United og den positive utviklingen Uniteds kvinnelag har hatt.

likevel passende når Brann-treneren snakker med et pyroteknisk vokabular gjennom mesteparten av intervjuet. «Brennende ønsker», «flammande engasjement» og ikke minst: «Brann put a fire in my stomach».

Ryktene om Hos kvaliteter spredte seg som ild i tørt gress og det er ikke rart Brann-ledelsen var i fyr og flamme da de sikret seg Martin Hos underskrift i sommer. Selv var Ho veldig spent på hva den første hovedtrenerjobben ville by på. At han valgte å dra til utlandet for å stå på egne bein, var imidlertid alt annet enn tilfeldig.

UT AV KOMFORTSONEN

– Agenten min Meg (Megan Brakes, red.anm.) hadde gjort en strålende jobb med

å kartlegge Brann mens jeg selv var 100 prosent fokusert på United-jobben helt til min siste arbeidsdag. Jeg snakket med venner og ikke minst familien om hva mitt neste steg burde være. Foreldrene mine var veldig tydelig da de rådet meg til å gripe denne muligheten. Deres synspunkter veide tungt, det samme gjorde behovet mitt for å komme meg ut av komfortsonen og utfordre meg selv i en klubb som virkelig ville satse på kvinnefotball, smiler Ho.

Ho beskriver trenerjobben i Bergen og Brann som en prosess. Både for laget og ikke minst ham selv personlig.

– Jeg har lært mye om ledelse og ikke minst hvordan jeg håndterer ledelse. Men jeg lærer også en annen kultur, et

nytt miljø og andre arbeidsmetoder. Jeg må naturligvis oftere ta initiativ og jeg må tenke mer kreativt enn noen gang før for å finne de rette løsningene. Det tror jeg passer meg både som person og trener. Det handler om å gi spillerne de beste mulighetene i de beste omgivelsene for å kunne oppnå suksess, forklarer han.

Da Glen Harris trakk seg tilbake som Casey Stoney's assistent etter United-kvinnenes debutsong som endte med et suverent opprykk, falt valget på Ho som ny assistent. Han kjente allerede godt til både klubben og ikke minst hva som rørte seg i de yngre avdelingene etter å ha jobbet med U21-laget og akademiet til United.

– Uniteds ungdomsavdeling på jentesiden fra U9 og opp til U16 har vært der hele tiden og har sannsynligvis vært det beste akademiet i England. Problemet, frem til førstelaget ble etablert, var at de måtte dra videre til andre klubber på seniornivå. Nå er det ikke slik lenger. Treffer du med strukturen på ungdomsavdelingen, vil det bli en veldig viktig del av klubben. Du kan bli selvsynt med kvalitetsspillere og bygge et solid fundament. Det er det vi jobber for å få til i Brann og vi kan bli en foregangsklubb i Norge på dette feltet, forklarer Ho entusiastisk.

TENKER PÅ DEN TAPTE MULIGHETEN

Når Ho en sjelden gang får tid til å koble av, rusler han ofte ned til sentrum av Bergen mens han lytter på podcaster og tar til seg noe av de mange kulturbegivenhetene Bergen har å by på. Bli ikke forbauset om du treffer Brann-treneren på toppen av et av byfjellene for han har allerede rukket å bli forelsket i naturen som omkranser Bergen. Spaserturene til sentrum gir ofte tid for refleksjoner. Om laguttak, spillerjakt og hvordan han skal beholde konkurranseinstinktet hos spillerne med vinterens Champions League-kamper på programmet. Likevel hender det med jevne mellomrom at tankene

«UNITEDS UNGDOMSAVDELING PÅ JENTESIDEN FRA U9 OG OPP TIL U16 HAR VÆRT DER HELE TIDEN OG HAR SANNSYNLIGVIS VÆRT DET BESTE AKADEMIET I ENGLAND.»

går tilbake til fjorårssesongen med United der gamleklubben var nær både ligagull og seier i FA-cupen. Begge gangene stod Chelsea i veien. Ho nikker. Han vet United bare var en hårsbredd fra å skrive historie, men påpeker likevel at han er særdeles stolt over Uniteds prestasjon.

– Vi var nær, smiler han.

– Vi var utrolig nære, vi slo flere rekorder den sesongen og manglet bare det siste lille. I FA-cupfinalen mot Chelsea var vi det beste laget, men det Emma Hayes har lyktes med i Chelsea er å skape et lag som vipper jevne kamper i sin favør når det virkelig gjelder. Chelsea vet hvordan de skal vinne på en dårlig dag, men de kan også feie motstandere av banen. Det er tegn på et mesterlag, forklarer Ho.

Denne sesongen har det gått i bølger for United, som ligger et lite stykke bak topptrioen Chelsea, Arsenal og Manchester City.

– WSL har blitt tøffere. Garantert, men jeg har fremdeles tro på United. Klubben

fikk mange nye spillere i fjor sommer og bitene vil falle på plass, tror Ho.

Selv om han fremdeles følger gamleklubben er det Brann, Champions League, en turnering Manchester United snublet i kvalifiseringen til, og starten på den nye sesongen som tar mesteparten av fokuset til Martin Ho.

– Vi har allerede skrevet historie for Brann med Champions League-spill, men det er også med på å sette Norge på kartet. Vi konkurrerer mot de beste, og det er knapt noe du lærer mer av enn akkurat det. Det har satt oss i en gunstig posisjon for å kunne kjempe om titler og troféer neste sesong med Brann. Det blir en stor utfordring, men det er en utfordring jeg omfavner med begge armene. Jeg har en jobb jeg elsker i en klubb som betyr mye for fansen og innbyggerne i Bergen. Den eneste dagen du får høre meg klage, er den dagen jeg må legge trenerkarrieren på hyllen. Det blir forhåpentligvis lenge til, smiler Ho. ●

Rene Meulensteen (58) var Uniteds førstelagstrener under Sir Alex Ferguson i suksessperioden 2008 til 2013. Han var teknisk ferdighetstrener i 2007 til 2008, reservelagstrener i 2006 og teknisk ferdighetstrener for Uniteds akademi fra 2001 til 2005. **Medaljer med førstelaget:** Ligagull 2007, 2008, 2009, 2011, 2013. Champions League 2008. Klubb-VM 2008. Ligacup 2009, 2010.

EKSKLUSIVT FOR UNITED-SUPPORTEREN OG UNITED.NO

Mange baklengs, men skyld ikke bare på Onana

Rene Meulensteen tar denne gang for seg André Onana og defensiven, men kommer også innpå Sir Jim Ratcliffes oppkjøp i United. Meulensteen har mange spørsmål han ønsker svar på.

AV **RENE MEULENSTEEN** FORTALT TIL **LARS MORTEN OLSEN**

Onana har sluppet inn mange mål etter at han kom til United, men det er ikke bare hans feil. Du forsvarer deg som et lag og i mine øyne har Onana og forsvaret ofte kommet under press fordi motstanderen altfor lett har kommet forbi Uniteds angrep og midtbane. Det er alltid en kombinasjon, det blir altfor enkelt å bare skyld på keeperen. Det er det samme med en spiss. Du kan ikke kritisere spissen for at han ikke gjør mål hvis han ikke får noen støtte fra kantene. Altfor ofte har Uniteds midtbane blitt fraløpt, og da blir det vanskelig for den bakre firer og Onana å kompensere for det.

ONANA ER EN spiller jeg kjenner godt ettersom han har fortid fra Nederland og Ajax. Jeg har sagt dette før og gjentar gjerne: Du kan ikke sammenligne Eredivisie med Premier League. I den nederlandske ligaen har Ajax i mange år dominert stort. Det er stor forskjell på de beste og svakeste lagene og Ajax har av den grunn styrt kampene. Derfor ble ikke Onana satt under særlig press. I Premier League derimot er det ingen enkle kamper. Selv lag i nedrykkssonen kan komme til Old Trafford og gjøre det vanskelig for deg hvis du ikke er forsiktig. Erik ten Hag ønsket en keeper som kan spille ut bakfra og Onana er en slik type spiller. Onana >>

A portrait of Manchester United goalkeeper André Onana. He is wearing a bright green long-sleeved goalkeeper jersey with white stripes on the shoulders. The jersey features the Adidas logo, the Manchester United crest, and the Premier League 'No room for racism' patch. He is holding a pair of blue and black goalkeeper gloves. The background is dark.

«ONANA ER FULL AV SELVTILLIT, IKKE NOE GALT MED DET, MEN MYE SELVTILLIT SKAL ALDRI GÅ OVER TIL ARROGANSE.»

Onana slapp inn 47 mål på sine 30 første kamper i United, eller hele 1,57 mål per kamp. Rene Meulensteen sier at Onana ikke er skyldfri, men påpeker at mange baklengsmål skyldes flere ting.

Raphaël Varane og Harry Maguire er etter Rene Meulensteens oppfatning ikke gode nok midtstopperere dersom United skal bli et topplag. Heller ikke Victor Lindelöf når opp i Meulensteens bok.

er veldig trygg med ballen i føttene, men det har ikke alltid betalt seg denne sesongen fordi han har gjort noen tåpelige tabber som har resultert i baklengsmål. De mange baklengsmålene er som sagt en kombinasjon av flere ting, men Onana er selvsagt heller ikke skyldfri. Han har tatt for store sjanser noen ganger og strukturen foran han trengs å strammes opp. Onana er full av selvtillit, og ikke noe galt med det, men mye selvtillit skal aldri gå over til arroganse eller nonsjalanse. Jeg tror han med mer erfaring fra Premier League vil legge fra seg dette, hvis ikke lever han ikke lenge på det nivået. Han har reddet laget noen ganger, men det har også vært utallige tilfeller der man kan stille spørsmål ved hans posisjonering, hans ballhåndtering og distribusjon. Han trenger å bli bedre på flere områder.

ALLE SKADENE ER en annen årsak. Man ønsker alltid en stabil bakre firer, men United har knapt hatt samme bakre firer i to kamper på rad. Det har også vært åtte, ni forskjellige konstellasjoner i midtforsvaret. De beste lagene har nesten uten unntak samme keeper og samme midtforsvar sesongen gjennom, så her har United vært uheldige. Som målvakt vil man helst ha de samme folkene foran deg hele tiden, men det har ikke vært tilfelle for Onana.

FORRIGE SESONG SKREV jeg flere ganger i positive ordelag om David de Gea. Ten Hag ønsket imidlertid en keeper som var bedre med føttene fordi Ten Hag ser keeperen som første spiller til å starte et angrep. Der er ikke De Gea like god som Onana, men det skal ikke glemmes at De Gea var en enestående

«FOR MEG ER MAGUIRE I SAMME KATEGORI SOM LINDELÖF OG VARANE; IKKE UNITED-MATERIALE.»

keeper som i fjorårssesongen slapp inn bare 43 mål på 38 ligakamper og som totalt fikk hele 545 kamper for klubben, flere enn Alex Stepney, flere enn Peter Schmeichel, ja flere enn noen annen keeper. Når det er sagt er det ikke noe poeng i å tenke på hva De Gea kunne gjort, men heller se framover og jobbe med det man har. Vi skal forresten heller ikke glemme at De Gea slet i sine første par år i United. Også for han var Premier League en helt ny verden, men han ble en av de absolutt beste keeperne klubben noen gang har hatt.

JEG MÅ INNROMME at jeg var overrasket over at United utløste klausulen i kontrakten til Victor Lindelöf. Han er en ok forsvarer, men har aldri vært på det nivået United bør ha i midtforsvaret hvis du tenker på de gode stopperne United tidligere har hatt. Stopperkollega Raphaël Varane er ikke min kopp med te. Han er for treg, han mangler mobilitet, han mangler den virkelig gode fysikken. La gå, han har bred erfaring og jeg vet hva han har vunnet, men Premier League er noe annet enn La Liga. Det er ganger han blir direkte fraløpt, så for meg er det ikke overraskende at United ikke forlenget kontrakten. Jeg har sagt det samme om Casemiro. Han er ikke rask nok. Motstanderne finner lett ut av sånne ting. De plasserer raske spillere rundt typer som Varane og Casemiro, og vipps så har United et problem. Så har du Jonny Evans. Hvem hadde gjetten at en spiller som nå er 36 år og som fikk fri transfer av Leicester, skulle spille såpass mye som Jonny har gjort? Jonny er en fin gutt som kjenner Man United, men når du bikker 34,

35, 36 år som midtstopper kan du ikke gjøre alt som forventes i den posisjonen. Han har heller ikke fysikken han hadde for ti år siden. Likevel tipper jeg Ten Hag er glad for at han ga Jonny kontrakt fordi han har gjort en rimelig grei jobb, vel og merke alderen tatt i betraktning. I likhet med Jonny Evans kom også Harry Maguire inn på laget på grunn av alle skadene. Han har gjort det bedre enn i 22/23, men for meg er Maguire i samme kategori som Lindelöf og Varane; ikke United-materiale.

LUKE SHAW HAR spilt midtstopper noen kamper, og det er en typisk Ten Hag-beslutning. Shaw er forholdsvis kortvokst, men er venstrefotet og Ten Hag foretrekker en venstrefotet i den posisjonen. Jeg var overrasket da jeg så det første gang, men rett skal være rett: Shaw har gjort det rimelig bra de gangene han har spilt midtstopper. Du kunne i hvert fall ikke peke og si «der har du en svakhet i laget». Shaws beste posisjon er likevel på venstrebacken. Diego Dalot er fin på den måten med at han kan brukes både på høyre og venstre. Han liker å bidra offensivt og kan stå for innlegg. Aaron Wan-Bissaka er en helt annen type back. Hans store styrke er å stoppe motstanderen, men han er blitt bedre offensivt. Jeg tror valg av back går ene og alene på hvem som er motstander. Er det en kjempegod, offensiv venstreving så velger Ten Hag Wan-Bissaka, men hvis det er lag du kan «bombardere» så velger manageren Dalot. Begge har vært i klubben en god stund nå. Basert på denne sesongen har det ikke vært godt nok, men det gjelder også andre på laget. United har ikke løpskraft nok, »

Rene Meulensteen ønsker å vite hvilke planer Sir Jim Ratcliffe har for managerstillingen. Skal Erik Ten Hag bli værende? I så fall bør Ratcliffe ifølge Meulensteen tydelige signaler om det.

og heller ikke strukturen, til å presse motstanderne. Midtbanen har rett og slett ikke raske nok føtter. Det har motstanderne gjenomskuet, og det er grunnen til at United gang etter gang har mindre ballinnhav enn motstanderen på Old Trafford. Det skjedde aldri tidligere og det burde heller ikke skje.

DET VIKTIGSTE NÅ er at Sir Jim Ratcliffe har kommet inn, og skal angivelig ha full sportslig kontroll over all fotballrelatert. Forhåpentligvis vil det komme mer etter hvert, men jeg etterlyser likevel mer åpenhet om hva som skjer. Hva er visjonen til Ratcliffe? Hva er planene både på kort og lang sikt for å få

United tilbake der klubben hører hjemme? Hva er strategiene som må på plass? Det er spørsmål Ratcliffe må svare på. Fordi hvis Ratcliffe bare fortsetter med sånn det er nå, kommer jeg om et år til å stille de samme spørsmålene. Et oppkjøp er vel og bra, men la oss vite hvilke planer han har. Hva skal han gjøre med troppen? Hva skal han gjøre med managerstillingen? Skal Ten Hag bli værende eller ikke? Hvis Ratcliffe & Co. mener at Ten Hag er rett mann så bør de også sende ut tydelige signaler om det, men heller ikke det har vi fått. Det er en rekke ubesvarte spørsmål og hvis det ikke kommer noen klarhet vil den britiske pressen bare fortsette å stille spørsmål rundt Ten Hag og annet.

TEN HAG ER faktisk litt heldig som kommer etter alle som har fått sparken fordi nå tenker United at det er på tide å roe ned litt. De viktigste parameterne for et suksessfullt lag er, eksempelvis struktur, organisasjon, arbeidsmengde, spillemønster, en sterk defensiv som viser at du er vrien å slå og rytme i spillet som det er gøy å se på. Men alt dette er fraværende! Ja, du kan se det glimtvis, men altfor sjelden.

LA OSS AVSLUTTE med noe positivt; Kobbie Mainoo. Jeg er meget imponert over det han har vist så langt. Gutten er bare 18 år, men viser allerede stor modenhet i både spillet og attityden. Rolig med ballen i føttene og dyktig til å finne riktig løsning. Han har selv sagt mye å lære fortsatt, men her har United en diamant som bare behøves å slipes. En diamant som bare vil bli bedre jo mer han får spille. ●

«TEN HAG ER FAKTISK LITT HELDIG SOM KOMMER ETTER ALLE SOM HAR FÅTT SPARKEN FORDI NÅ TENKER UNITED AT DET ER PÅ TIDE Å ROE NED LITT.»

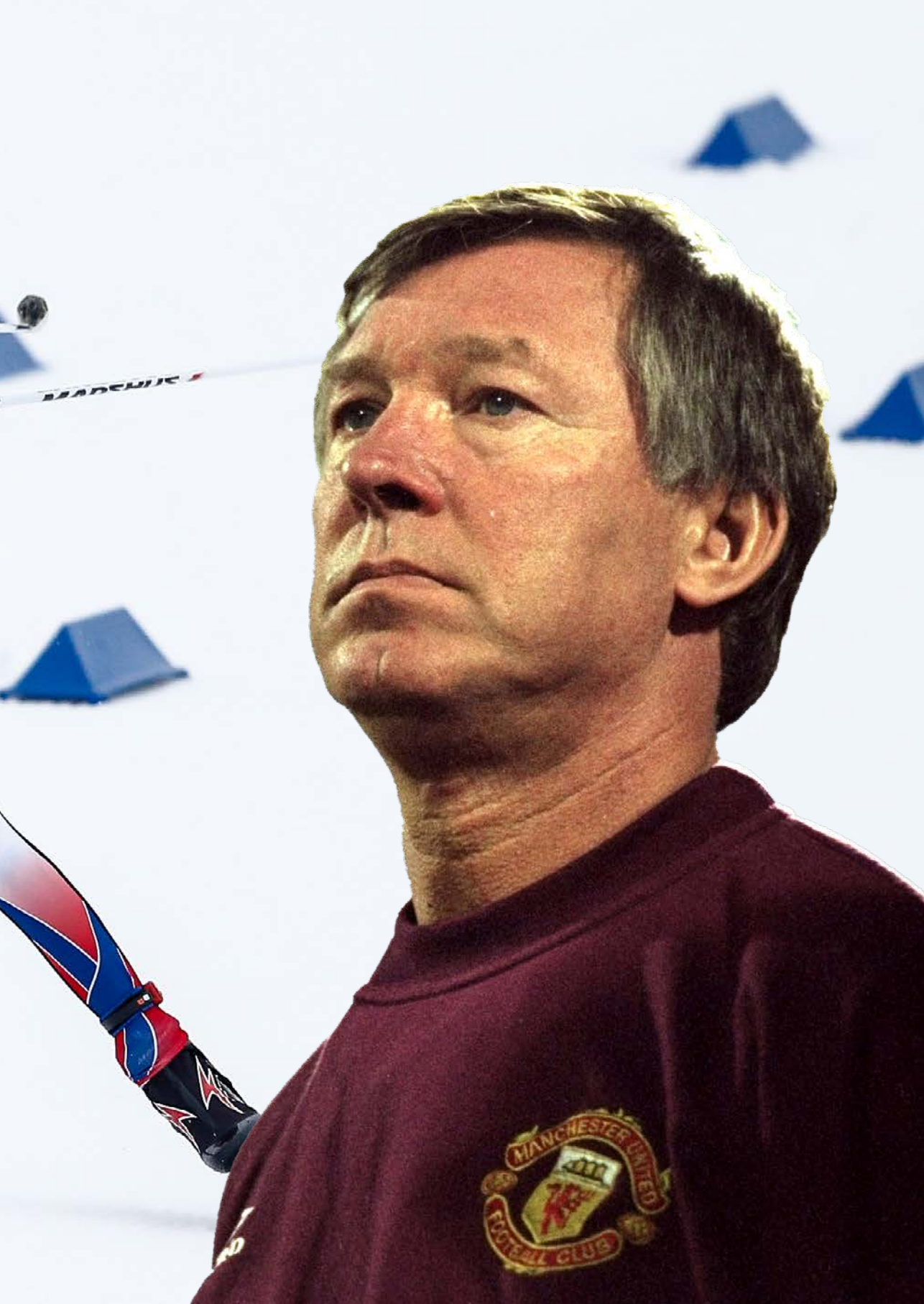

«KOBBIIE MAINOO ER
EN DIAMANT SOM BARE
BEHØVES Å SLIPES.»

– Oss mot resten av verden

Som ekstra motivasjon brukte OL- og VM-vinner Magnus Moan den gamle leveregelen til Sir Alex Ferguson. Den pushet kombinertløperen til å yte det lille ekstra.

I Trondheim

Lars Morten Olsen

✉ larsmorten@united.no

✉ @larsmolsen

Mannen som sanket blant annet tolv VM-medaljer og fire OL-medaljer har nå byttet ut skiene med en tradisjonell «ni til fire-tilværelse».

– Jeg jobber som salgssvarlig i MDE Trondheim. Vi jobber med rekruttering og konsulenttjenester til ganske bredt fagfelt, men hovedsakelig til ingeniører, teknikere, men også til økonomer, logistikk og andre. I tillegg har jeg en rolle i Viaplay der jeg jobber som ekspertkommentator i kombinert de helgene Viaplay har rettigheter til sendinger, sier Magnus Moan til United-Supporteren.

Etter å ha tatt medalje i samtlige sju Ski-VM fra 2005 til 2017 håpet Moan på å få være med også i Seefeld-VM i 2019. Da det ikke gikk veien, bestemte han seg for å legge opp etter World Cup-sesongen 18/19. Moan var da 35 år

gammel og hadde holdt på som toppidrettsutøver siden han var 19 år gammel. Han innrømmer åpent at det var en brå overgang.

– Ja, det skal jeg være ærlig på at det var. Det var tøft. Det er noe spesielt å være en del av en familie, et lag i en kultur der man har lykkes. Vært dedikert og resultatorientert for å oppnå ting. Jeg kjente veldig på det da alt en dag plutselig var over. Jeg er ikke overrasket over at flere idrettsutøvere synes det er en tøff overgang når karrieren er slutt. Vi har noen skrekkeksimpler i fotball der spillere har fått det vanskelig når lønninger, karrieren og oppmerksomhet brått er borte. Det er noe det bør settes mer fokus på.

**«JEG KJENTE
VELDIG PÅ DET
DA ALT EN DAG
PLUTSELIG VAR
OVER.»**

DET STARTET MED RBK

United-Supporteren treffer den sympatiske medaljegrossisten over en lett lunsj

i Trondheim, der Magnus Moan har bodd nesten hele sitt liv. En by som er kjent for mye, ikke minst fotball. Det var Rosenborgs suksess på 1990-tallet (vant ni av ti seriegull) som vekket fotballinteressen.

– Jeg har alltid vært interessert i fotball og husker veldig godt at jeg som liten gutt satt på fanget til faren min på Lerkendal og så Rosenborg. Fra tribune plass var jeg med på hele den reisen på 1990-tallet til kvalifisering til Champions League. Samtidig på den tiden ble det veldig oppmerksomhet rundt engelsk fotball og oppstarten av Premier League.

Alle vi som holder med Manchester United har vår egen grunn eller forklaring til hvorfor det ble United. Noen fikk en drakt eller bag til jul, andre ble fascinert av spillere som Best, Beckham eller Rooney. Den tidligere kombinertløperen gir æren til managerlegenden. – Det som først og fremst fascinerte meg med United startet med Sir Alex. Litt som med Rosenborg og Nils Arne (Eggen). Det handler om at så lenge du har passion og engasjement for noe så er >>

Tidligere kombinertløper
Magnus Moan er svoren
United-supporter.
Foto: Lars Morten Olsen

Ole Gunnar Solskjær har fortalt at Sir Alex Ferguson fikk alle til å tro at det var United mot resten av verden. Her er de to konger av Europa etter Champions League-finalen 1999.

Magnus Moan blir provosert over lønningene spillerne tjener og sier de ikke forstår hvor heldige de er. Her er det Harry Maguire, Antony, Diego Dalot og Bruno Fernandes som tar en pust i bakken.

«DU HAR OLD TRAFFORD, DU HAR HISTORIEN, DU HAR STOLTHETEN AV Å FÅ LOV TIL Å BÆRE DEN TRØYA. DET VAR DET SAMME MED ROSENBORG. DESSVERRE SER DU IKKE DET I DAG, HVERKEN DER ELLER I UNITED. I HVERT FALL I MYE MINDRE GRAD. DET SYNES JEG ER SYND.»

det ingen begrensninger for hva man kan oppnå. Jeg har sett dokumentaren om Beckham. Der sa Ole Gunnar noe som jeg kjenner meg veldig igjen fra min egen karriere. Nemlig at Sir Alex fikk spillerne og hele troppen med

støtteapparat til å virkelig tro at det var oss mot resten av verden. Sånn jobbet også min trener da jeg begynte å ta steg. Jeg så på de tyske kombinertløperne, franskmennene og amerikanerne, og jeg tenkte at det var meg

eller oss mot dem. Når du får inn den mentaliteten tidlig så gjør det noe med deg som menneske. Du blir villig til å gjøre absolutt alt og også å kunne yte det lille ekstra. Hvis du som trener klarer å få inn den mentaliteten i »

«VI FÅR TA EN SKIKKELIG, JEG MENER SKIKKELIG, EVALUERING ETTER SESONGEN. RØSKE OPP ALT SOM KAN RØSKES OPP.»

en tropp på 22-25 spillere så klarer du å heve nivået på treningene. I tillegg gir du spillerne den fandanivoldskheten som trengs når du går ut på matta for match. Du har Old Trafford, du har historien, du har stoltheten av å få lov til å bære den trøya. Det var det samme med Rosenborg. Dessverre ser du ikke det i dag, hverken der eller i United. I hvert fall i mye mindre grad. Det synes jeg er synd.

Magnus Moan sier at hvis han fikk fem minutter med United-spillerne, hadde han forsøkt å få dem til å senke skuldrene og ha det gøy. Her er det Bruno Fernandes som er skuffet.

– Hva tenker du om dagens Manchester United? Både klubb og lag.

– Med klubben er det det samme. Du har historien og du har stoltheten uansett. Den forsvinner aldri, i hvert fall ikke for meg. Med laget så savner jeg forbildene, kaptein eller ledergestalt som går foran og viser vei. Spillere som virkelig blør for drakta. Det synes jeg ikke vi har lenger. I hvert fall er det få av dagens spillere som viser det.

– Er Erik ten Hag rett manager for Manchester United?

– I hvert fall ut sesongen. Så får vi heller ta en skikkelig, og jeg mener skikkelig, evaluering etter sesongen. Røske opp alt som kan røskes opp.

– Hvis du fikk fem minutter med spillerne i United-garderoben. Hvilke råd ville du gitt dem?

– (Latter). Jeg hadde vel forsøkt å få dem til å senke skuldrene, heve brystkassa og få dem til å være stolte over å få representere Manchester United. Jeg hadde

etterlyst fightervilje og egenkapen til å gå i krigen og være villig til å dø for lagkameraten din. Få dem til å ha det gøy og heller kvitte seg med «jeg må prestere»-holdningen. Forventningene er der alltid når du spiller for United, men likevel er det viktig å få tilbake gleden og trua, og kunne gå på banen og gjøre det enkelt.

FEIL MOTIVASJON

Mannen som har stått på toppen av pallen i World Cup hele 25 ganger, klarer ikke å skjule at han lar seg provosere av lønnsгалoppen i Premier League. United-Supporteren erfarer at snittlønnen i 23/24 ligger på 60 000 pund i uken. – Det er altfor mye! Det blir feil hvis motivasjonen er penger. Spillerne skal selvsagt ha godt betalt, de gjør en god jobb og forsaker mye, men samtidig er de ekstremt heldige. Det finnes tusenvis av fotballspillere, både kvinner og menn, som veldig gjerne ville vært i fotballschoene til spillerne på Old Trafford. Spillere som, for å sette det litt på spissen, kunne gjort det langt bedre enn de som er der i dag. Få ned lønningene og innfør en god bonusordning

Krigeren Nemanja Vidic var en ledergestalt som var villig til å blø for United-drakten. Magnus Moan mener United savner sånne typer i dag.

som spillerne må strekke seg etter. Jeg var aktiv i nesten 20 år og hadde aldri fast lønn. Det var kun basert på bonuser og premiebetaling. Jeg hadde aldri valgt kombinert på grunn av pengene. Jeg valgte kombinert fordi for meg var det den kuleste vinteridretten jeg kunne holde på med. Jeg fikk utfordret meg på mange områder. Som person, som idrettsmenneske, team-play-

er og etter hvert leder. Det jeg mener er at disse spillerne er i en unik posisjon som de må ta vare på. Jeg tror ikke de er klar over hvor bra de har det. Jeg skjærer ikke alle over samme kam, men det gjen-speiles på banen. Hvis jeg hadde hatt den lønnen, og vært heldig nok til å spille for United, så hadde jeg ikke våget noe annet enn å springe til jeg kollapset. Du jobber for

laget, klubben, manageren og supporterne, sier en svært engasjert Magnus Moan.

Han forteller at han som regel ser United-kampene hjemme sammen med sine to sønner, der eldstemann Henrik (13) holder på Arsenal, mens Ludvig (10) har fulgt i pappa sine spor og støtter United. Moan har sett United fra tribuneplass én gang. >>

– Jeg var så heldig å få oppleve den siste hjemmekampen til Sir Alex i 2013. United slo Swansea 2-1 og løftet ligapokalen etter kampen da Sir Alex holdt takketale i midtsirkelen. En spesiell og sterk opplevelse. Jeg håper jeg snart får muligheten til å besøke Old Trafford igjen.

– Hva er det beste med å være United-supporter?

– Det beste er at det er så mye følelser og lidenskap når du snakker med andre supportere. Du merker fort hvor mye

det betyr for dem. En annen ting er historien. Det er en grunn til at Old Trafford blir kalt Drømmenes Teater. Det er blitt spilt en del store fotballkamper der, noe du merker på publikum også.

– Og det verste?

– Akkurat nå er det frustrerende å vite at potensialet er der, men de får det ikke ut.

**TIRRET PÅ SEG
LFC-SUPPORTERE**

Trondhjemmeren var på ingen måte alene på kom-

binertlandslaget om være interessert i engelsk fotball. Noen holdt med Arsenal, enkelte United, mens andre igjen var i helt «motsatt ende av skalaen». Det var et par av dem som Moan en dag under Ski-VM i Oslo i 2011 klarte å irritere på seg.

– Da pressekonferansen var ferdig hadde TV 2 overrasket Håvard Klemetsen og Mikko Kokklien med et intervju med en Liverpool-legende som jeg ikke husker navnet på. Vi bodde på Soria Moria og kjørte felles bil og dermed måtte jeg

Magnus Moan satt ringside på Old Trafford da United løftet ligapokalen 2013 i hva som var Sir Alex Fergusons siste hjemmekamp som manager.

sitte å vente på Mikko og Håvard. Det tok jo tid og jeg begynte å bli lei. Jeg sitter kanskje 20 meter fra dem og begynner å synge for full hals «Glory, glory Man United». Jeg føkket til intervjuet med dem rett og slett. Liverpool-legenden snur seg og ber meg holde totalt kjeft, minnes Moan og ler godt.

Det har alltid vært fotball og ski for 43-åringen. Han snørte tidlig på seg sine første fotballsko og veldig lenge var det fotball på sommerhalvåret og ski vinterstid.

«DET BESTE MED Å VÆRE UNITED-SUPPORTER ER AT DET ER SÅ MYE FØLELSER OG LIDENSKAP NÅR DU SNAKKER MED ANDRE SUPPORTERE.»

– Jeg spilte for Kolstad, for øvrig barndomsklubben til Harald Martin Brattbakk. Jeg var en ganske god og rask vingløper, men var ikke særlig stor av vekst fordi jeg var sent utviklet. Jeg spilte der fram til juniornivå da jeg måtte velge mellom fotball og kombinert. Jeg begynte å prestere ganske bra i kombi-

nert så valget ble egentlig enkelt. Jeg gjorde det bra i junior-NM, deretter i NM og tok min første World Cup-seier i 2004

– Hvorfor ble det kombinert? Det er ikke veldig mange som velger det.

– Hovedgrunnen er at jeg var i et veldig bra miljø der »

**Magnus Moan i
hoppesvev i Falun i
2015. Hopprekorden
er på imponerende
149 meter.**

«ET GODT SKIHOPP GIR EN RÅ FØLELSE, INGEN TVIL OM DET.»

vi utfordret hverandre. Jeg syntes kombinasjonen langrenn og hopp var veldig gøy. Min første trener var Håvard Moen. Han er i dag leder for Olympiatoppen Midt-Norge. En fantastisk person som «så» meg og utfordret meg. Han var lik Nils Arne og Sir Alex i hvordan han coachet. Knallharde og ærlige tilbakemeldinger. Jeg fikk passet påskrevet hvis jeg ikke gjorde jobben min, men samtidig var det åpenhet for å utfordre tilbake. En sånn type trener passet meg. Jeg trengte den

råskapen. Det var konstruktive tilbakemeldinger, men den var hard. Jeg savner litt av den i dag. Etter min mening skal det nå strykes litt for mye med hårene. Det bør være lov å få høre det hvis du ikke gjør jobben din.

Det lengste Magnus Moan har hoppet på ski er 149 meter, på hjemmebane i Granåsen. Han forteller at han har hatt ett stygt fall i sitt liv. Dette var tidlig i karrieren, fallet skyldtes svikt i bindingen.

– Du utfordrer det litt ukjente.

Kaster deg ut fra hoppkanten i 90 km i timen. Jeg skjønner at det kan virke skremmende, men etter å ha gjort det mange ganger blir det nesten som å lære å sykle. Du har rutiner, sikkerhetssjekk, ser at ski og bindinger er som de skal være, og at kroppen er i rett modus. Du er godt forberedt, rett og slett. Men et godt skihopp gir en rå følelse, ingen tvil om det.

Tolv VM-medaljer, inkludert ett gull, og fire OL-medaljer, hvorav en av gjeveste valør, er på Magnus Moans meritliste. Det samme er 25 World Cup-seiere. Han nøler et øyeblikk når vi spør hva han er mest stolt av.

– Jeg er stolt av, og det er det

ikke så mange som vet, at jeg var aktiv i World Cup i 19 år og var på pallen, individuelt eller på lag, i alle de 19 årene. I løpet av de årene skjedde det mye. Nye utøvere kom til, sporten endret seg, utstyret endret seg, men jeg var med på utviklingen og klarte å ta utfordringene etter hvert som de kom. Det sier litt om engasjementet mitt og sulten for å oppnå suksess. Jeg hadde ikke vært i nærheten hvis jeg ikke hadde hatt «driven» hver eneste dag. Hvis du snakker om individuelle resultater så er jeg stolt av snuoperasjon fra 2010 til 2014.

REVANSJERTE VANCOUVER

Trønderen sikter til at han reiste hjem uten medaljer

fra OL i Vancouver, men slo kraftig tilbake fire år senere i Sotsji. Til tross for verst tenkelige utgangspunkt etter å ha ligget isolert i sykeseng, vant Moan først sølv i 10 km individuelt og toppet det med gull i fire x fem kilometer lagkonkurranse da han gikk sitt livs femkilometer.

– I OL i Vancouver var jeg godt forberedt. Faktisk det eneste store mesterskapet hvor jeg ikke var syk. Jeg var i kanonform i løypa, hoppet ganske bra, men der og da manglet jeg det lille ekstra. Kanskje jeg var litt for laidback? Jeg tenkte at dette ordner seg sjøl og ble straffet ti-gangen. Jeg reiste hjem med null medaljer og det var tungt! Jeg satt på flyet hjem

og husker jeg tenkte at det skal aldri skje igjen. At jeg tror ting går av seg sjøl. Som idrettsutøver er det en livsfarlig holdning. Mitt eneste fokus fra 2010 til 2014 var å komme tilbake på OL-pallen. To uker før OL ble jeg skikkelig sjuk. Vi var på høydetrening i Sveits og jeg måtte reise til Oberstdorf der vi skulle ha siste del av samlingen. Jeg lå på alenerom med full penicillin-kur og tenkte «skjer det virkelig igjen!?»

Heldigvis for Moan, kombinertlandslaget og Norge slapp sykdommen taket i tide, men fullt restituert var han likevel ikke da OL-ilden be tent i den russiske byen. Heller ikke da startskuddet gikk for 10 >>

Magnus Moan i tet under Sotsji-OL 2014. Det ble sølv på 10 km individuelt og gull på fire x 5-km lagkonkurranse. På sistnevnte gikk Moan sitt livs 5-kilometer.

«ALLE ERFARINGER HAR JEG TATT MED MEG DIT JEG ER I DAG.»

km individuelt. Kampen om medaljene ble dramatisk.

– Jeg gikk ut rett i ryggen på Jørgen Graabak, men kjente at jeg ikke hadde krefter til å styre løpet de siste 2,5 km. Jeg slapp egentlig gruppa i den siste motbakken, men i bakken ned mot mål hadde jeg vanvittig gode ski og gled inn gruppa. Det var meg, Jørgen som lå først, og tre tyskere. Jeg lå som nummer fem, men

kjente jeg var sliten og hadde lite å gå på. Så skjer det! I stedet for å samarbeide begynner tyskerne å krangle for å posisjonere seg. To av dem ramler og jeg smetter foran. Fra å være nummer fem og ikke ha trua, er jeg plutselig nummer to! Jeg tok sølvet rett bak Jørgen.

Som den vinnerskallen han er, innrømmer Moan ti år se-

ner at han umiddelbart ikke jublet over andreklassen, men etter å ha summet seg valgte han å se det positive. Han hadde klart det han kom til Sotsji for – å ta medalje. Men det var mer i vente. Dagen etter er det fire x fem km lagkonkurranse.

– Jeg går ut 42 sekunder bak Tyskland og Frankrike, men etter 2,5 km er jeg i ryggen på dem. Jeg tror det er få eller ingen som har gått en fem km i kombinert så fort som jeg gjorde den dagen. Det satt i hodet mitt, at de skulle i hvert fall ikke få noe gratis av meg. Sotsji var en vanvittig kul og

stor reise å være med på, og det var stort å komme hjem med to medaljer.

Det har vært mye å juble over for Byåsen-gutten, men han selv er klar på at det har vært soleklart overtall av nedturer og motbakker – i dobbel forstand.

– Jeg bruker å si at 80 prosent av idrettskarrieren består av skuffelser. 20 prosent består av mestringsfølelse og bekreftelser på det du gjør er riktig. Når du får den bekreftelsen er den så sterk at 80-prosenten ikke betyr noe. Det handler om at bekreftelsen på det du trener og terper på hver bidige dag, seks til åtte timer per dag, er den riktige. Alle opplever tider der man er nær ved å gi opp. Når det skjer, må man sette seg ned og evaluere. Det gjør noe med deg når du ikke får de resultatene eller svarene du ønsker. VM i Val di Fiemme var en enorm nedtur. Jeg kom dit i god form, hoppet som en gud på trening, men ble rammet av skikkelig dårlige ski. I tillegg tapte jeg spurten mot Frankrike i lagkonkurransen. Det var to slag i trynet. Husk at dette var året før Sotsji, og det gjør meg enda mer stolt over snuoperasjonen fra OL i 2010 til OL i 2014. Det var nedtur i 2010, 2011 og 2013. Jeg fikk medalje i både Oslo og Val di Fiemme, men med bismak fordi jeg ikke hadde

fått ut potensialet mitt. Hvis du spør om jeg ville vært med på dette toget en gang til, hadde jeg definitivt takket ja. Jeg har lært meg sjøl å kjenne. Tenk å jobbe så dedikert hver eneste dag i så mange år. Stå i motgang, jobbe seg gjennom skader. Alle erfaringer har jeg tatt med meg dit jeg er i dag, og lært massevis underveis.

– Du har reist kloden rundt i din karriere. Fikk du se noe av byene og stedene du besøkte eller ble det stort sett hotellrom, flyplasser og skistadioner?

– Det var nok stort sett det siste. Men en ting som jeg synes er litt artig er at jeg fikk konkurrere i en fotballarena. Det var i VM 2007 da jeg gikk i Sapporo Dome, som var stadion til fotball-VM 2002. Gikk sprint i duell med Hannu Manninen. En fantastisk kul opplevelse. Jeg har fått oppleve mye, sier Magnus Moan ettertenksomt.

– Du har barn selv. Forsøker du å inspirere dem til å gå samme spor som deg – bokstavelig talt?

– Det verste jeg vet er foreldre som lever ut drømmene sine gjennom ungene sine, sier den gamle OL og VM-kongen og fortsetter:

– Jeg går mye på ski sammen med dem. Vi går randoneeski i fjellet og har fine stunder sammen, men guttene mine

MAGNUS HOVDAL MOAN

FØDT: 26. august 1983, Lillehammer

YRKE: Salgsansvarlig i MDE Trondheim, ekspertkommentator for Viaplay.

KOMBINERT-LØPER: 2004-2019

4 OL-MEDALJER: Gull 2014. Sølv 2006 og 2014. Bronse 2006

12 VM-MEDALJER: Gull 2005. Sølv 2005, 2007, 2013, 2015. Bronse 2007, 2009, 2011 (2 stk), 2015, 2017 (2 stk)

WORLD CUP: 25 seirer. Første i 2004, siste i 2014.

SAMMENLAGTPASS I WORLD CUP: Nummer to i 2005 og 2009. Nummer tre i 2007 og 2010.

VISSTE DU? Moan var på seierspallen i alle 19 år han deltok i World Cup.

VISSTE DU? La opp som aktiv våren 2019.

er fotballspillere. Det skal være glede, motivasjon og de skal ha det gøy. Hvis de heller vil spille fotball; vær så god! ●

Sir Alex Ferguson anno 2023. Henning Berg hadde Ferguson som sjef fra 1997 til 2000 og sier han lærte mye av Ferguson som han har tatt med seg inn i sin egen trenerkarriere.

– LÆRTE MYE AV FERGUSON

I april har Henning Berg vært i treneryrket i 19 år. AIK-treneren spilte selv under mange kjente og erfarne navn som Roy Hodgson, Graeme Souness, Alex McLeish, Kenny Dalglish og «Drillo». Størst inntrykk gjorde imidlertid Sir Alex Ferguson.

I Stockholm Lars Morten Olsen
📧 larsmorten@united.no
✉ @larsmolsen

Som 34-åring startet Henning Berg sin trenerkarriere i april 2005. Først ut til å gi den da ferske treneren sjansen var Oslo-klubben Lyn. Berg ble der i litt under fem sesonger. Siden fulgte i tur og orden Lillestrøm, Blackburn Rovers, Legia Warszawa, ungarske Videoton, en tur tilbake i Norge med Stabæk, deretter de to kypriotiske klubbene Omonia Nikosia og Pafos før den svenske storklubben AIK i fjor sommer tok kontakt. Det blir ni forskjellige klubber spredt utover seks ulike land.

Den tidligere Manchester United-spilleren har opplevd både oppturer og nedturer i sine knappe to tiår som trener. I Warszawa ble det først seriegull og året derpå cupmesterskap. På Kypros opplevde nordmannen heltestatus da han førte arbeiderklasseklubben Omonia til klubbens første seriegull på ti år. For de lokale supporterne smakte gullet ekstra godt etter at APOEL – den store rivalen – hadde vunnet syv seriemesterskap på rad. Kontrasten var Ungarn, der serietittelen røk på målstreken i siste seri-

erunde. I Blackburn, klubben Berg hadde opplevd lykkelige dager med som spiller, fikk han sparken etter ti kamper og 57 dager (!). Mest skuffet ble Henning Berg imidlertid av behandlingen han fikk av Lillestrøm. Der var det over og ut etter å ha «jobbet sokkene av seg» i fire år. Nordmannen har med andre ord sett begge sider av medaljen.

Henning Berg sier i dette intervjuet at han høstet mye erfaring som spiller under nokså forskjellige trenere/managerer. Han var i Uni- >>

**«ETTER Å HA VÆRT MED PÅ SÅ MYE
MED OMONIA, KUNNE JEG ALDRI BLI
TRENER I APOEL UANSETT HVA JEG
HADDE BLITT TILBUDT I LØNN.»**

AIK-fansen er mange og lidenskapelige. Henning Berg skryter av supporterernes engasjement.

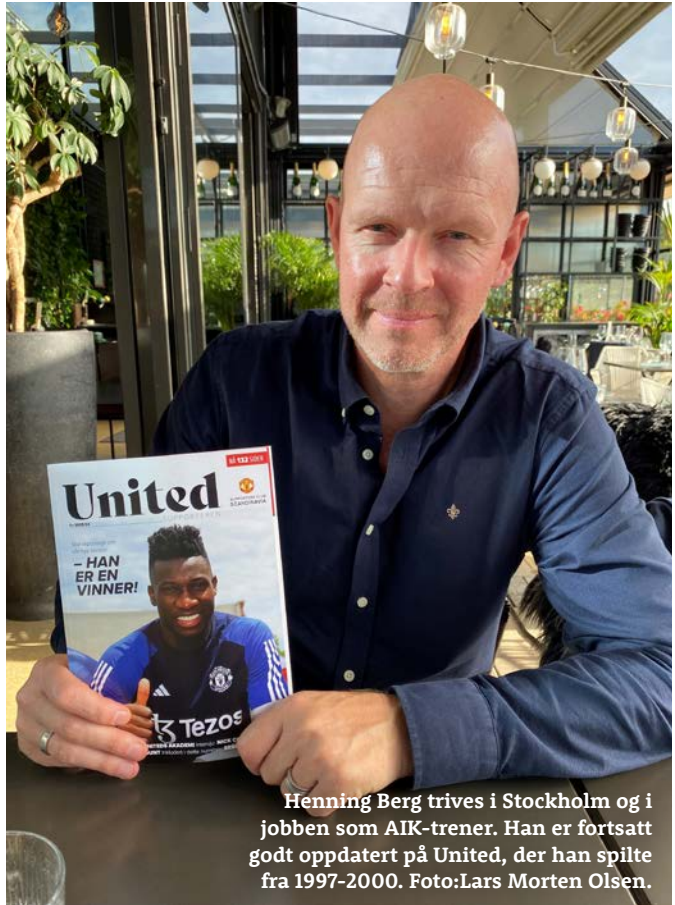

ted i bare tre år, men likevel ble det flest kamper under Sir Alex Ferguson. Totalt 103 offisielle kamper spilte Berg under managerlegenden. «Han var ekstremt god til å beskytte spillerne, og han pushet spillerne», forteller Berg. 54-åringen nevner også konkrete eksempler fra tiden under Sir Alex som han har prøvd å videreføre inn i sin egen trenerkarriere.

– Hvordan trives du i Stockholm og i jobben som AIK-trener? AIK er jo en av Skandinavias desidert største klubber med blant annet 96 sesonger i Allsvenskan og 12 seriegull. I tillegg har AIK spilt i både Champions League og Europa League.

– Jeg trives bra både i Stockholm og i jobben. Stockholm er en fin by med mye vann på alle kanter. Line og jeg

har flyttet inn i leilighet i Vasastan, sentralt beliggende i byen. Det stemmer at AIK er en storklubb med rik historie. AIK har veldig mange fans og det er en stor supporterkultur i Sverige med engasjerte supportere i mange lag. Malmö FF har vært den beste klubben de siste årene og IFK Göteborg i historisk perspektiv, men AIK er kanskje likevel den største klubben.

Henning Berg trives i Stockholm og i jobben som AIK-trener. Han er fortsatt godt oppdatert på United, der han spilte fra 1997-2000. Foto:Lars Morten Olsen.

– Du har jo vært trener i Eliteserien også. Hva er den største forskjellen, slik du ser det, på norsk toppserie kontra svensk toppserie? Sverige har jo ikke VAR blant annet.

– Det stemmer, i Sverige er det blant annet ikke VAR. Fotballmessig vil jeg si at norsk fotball er litt mer fysisk. Svensk fotball er noe mer taktisk og med jevnere lag. Kan-

skje også litt mer possession-orientert her enn i Norge.

– I tillegg til Norge og Sverige har du også vært manager/trener i Polen, Ungarn, Kypros og England. Seks ulike land med forskjellig sportslig nivå, ulike kulturer og mye annet som skiller nasjoner og ligaer. Kan du fortelle litt om utfordringene du har møtt?

– Som trener synes jeg det er veldig spennende å jobbe med spillere fra forskjellige land med ulik kultur og bakgrunn. Da jeg var spiller sjøl, spilte jeg på lag med spillere med forskjellig kultur. Den største forskjellen jeg har møtt er vel Ungarn kontra Kypros. Ungarere er ganske tilbaketente, ikke så mye «passion» og en holdning om at «det går greit likevel» >>

Det er alltid stor medieinteresse når Henning Berg tar over en ny klubb. Han har nå vært i ni klubber i seks ulike land.

**«JEG VIL IKKE UTELUKKE ET
COMEBACK I ENGLAND.»**

selv om vi taper. På Kypros er det dø eller lev. Det er en helt annen kortsiktighet. Du skal prestere NÅ! De har en «passion» som er fascinerende. Fotball og laget betyr sykt mye for folk. Jeg var så heldig å være i Omonia som er venstresiden og arbeidernes klubb. Jeg forstod raskt hvor mye fotball betyr for dem. APOEL, som er høyresidens klubb, hadde vunnet sju år på rad da vi kom og vant serien to år på rad. Den gleden, en-

tusiasmen og lidenskapen til supportene, og hvor mye det betydde for dem. Da er det fint å være trener, når du ser at det du har gjort sammen med mange andre, utgjør så mye for folk. Fotball og laget betyr selvsagt like mye når det går dårlig, men da med motsatt fortegn. Jeg har vært i fotball noen år nå og det å kjenne på den «passion», hvor mye det betyr for folk, det er deilig. Etter å ha vært med på så mye med Omonia,

kunne jeg for eksempel aldri bli trener i APOEL uansett hva jeg hadde blitt tilbudt i lønn.

– Det nærmer 20 år siden du tok fatt på din første trenerjobb. Det er ganske lenge i en tid hvor fotballen utvikles rekordraskt. Hva er de største endringene som har skjedd i løpet av disse årene?

– Fotballen utvikler seg hele tiden. Det kommer mer og mer kunnskap. Mer analyse, mer statistikk, mer forskning på fysisk trening, mer vitenskap, mer oppmerksomhet rundt mental trening og mentale prosesser. Ana- >>

Henning Berg ble en stor helt i kypriotiske Omonia Nikosia og sier til United-Supporteren at han aldri ville tatt en trenerjobb hos rivalen APOEL, uansett hva de hadde tilbudt i lønn.

lysering av spillet, kontroll av treningshverdag. Mer verktøy som GPS og video. Du har mye mer kontroll på treningsmengde og hvordan du trener med tanke på kampene du spiller. Du har mye mer informasjon om både eget lag og motstander. Så gjelder det å håndtere all den informasjonen på rett måte. Det er lett å gå seg vill, og derfor må man sile ut hva man skal bruke og ikke bruke av all den informasjon som nå er tilgjengelig. Støtteapparatet er blitt større med flere fagpersoner inn. Når det gjelder spillerne så tenker jeg at de er mer profesjonelle på noen ting, samtidig er de mer sårbare og utsatte fordi de lever i den sosiale media-verdenen. De er tilgjengelige for så utrolig mange flere mennesker enn

de var for 20 år siden. De blir påvirket av mange flere enn tidligere. Oppsummert kan vi si at vi er blitt mer profesjonelle, men det er blitt en vanskeligere hverdag. Du må lede spillerne enda bedre enn du måtte for noen år siden. Det er lettere å gå seg vill og interessen rundt fotball er bare blitt større og større. Flere og flere har det som en business. Enten i media, flere typer medier, og flere som ønsker å være eksperter og som selger sitt budskap ut fordi interessen rundt fotball er så stor. Da blir spørsmålet; hvilken sannhet gjelder? Er det den sosiale media-verden som er sann, er det den i garderoben eller den ute blant folk? Det er mye mer komplisert nå. Jeg som trener må være mer presis og mer tydelig på hva som er viktig for oss for å få fram vårt budskap.

– Hva er du mest stolt av i din karriere som trener/manager? Du har jo blant annet seriegull i både Polen og Kypros på CV-en samt polsk cupfinaleseier.

– I Norge hadde jeg ikke mulighet til å vinne serien med de lagene jeg var trener for da. Det var først med Legia i Polen som jeg hadde en reell sjanse til å vinne ligaen. Det er en klubb som skal være med å kjempe i toppen hvert eneste år. Det var stort å vinne ligaen, men er mest stolt av at vi gjorde det såpass bra i Europa. Vi slo Celtic 6-1, men ble så kastet ut fordi vi hadde en spiller som ikke var registrert i de kampene han sto over – ikke i den kampen han spilte ti minutter. I de tidligere kampene sto han ikke på skjema som han burde gjort, og derfor ble vi kastet ut og måtte spille kvalik til Europa League i stedet for til Champions League. Det var surt, men i Europa League vant vi vår gruppe. Jeg tok over Legia midt i sesongen, og vi vant ligaen med ti poeng og gjorde det bra i Europa andre halvdel av året. De tolv månedene der

Blackburns kontroversielle eier Shabby Singh smiler ved ansettelsen av manager Henning Berg, men Singhs tålmodighet varte mindre enn to måneder.

Henning Berg opplevde mye stort med Blackburn som spiller, blant annet å vinne Premier League, men managertiden ble ikke så gøy.

var kanskje de beste. På Kypros var det annerledes fordi Omonia lå nede. Klubben hadde blitt nummer seks. Vi måtte hente åtte, ni nye spillere, bygge et nytt lag og få det til å konkurrere helt i toppen med samme budsjett som før. Det klarte vi. Jeg hadde et bra samarbeid med sportsdirektør og chief scout, begge var kypriotere, med assistenttrener, øvrige støtteapparat, det samarbeidet vi hadde de to årene er kanskje det beste jeg har opplevd. Vi kvalifiserte oss for gruppespill i Europa League to år på rad og møtte gode lag

som PSV og Granada. Vi slo ut Legia Warszawa i Champions League-kvalik, det samme med Røde Stjerne. Vi tapte for Olympiakos i play-off. De var bedre enn oss, men det var små marginer. Det å gjøre det såpass bra i Europa er det jeg er mest stolt over.

– Hva er det som har skuffet deg mest i din trenerkarriere?

– Det er to ting. Det vi gjorde i Lillestrøm, med Bjarmann, Belsvik, Bergdølmo, Kåsene, Grodås og Erland Johnsen ... det var en meget bra jobb, men vi fikk ingen credit for

det. Vi måtte gi bort spillere, vi måtte selge spillere og hente inn unggutter. Da vi kom inn, var Lillestrøm blant de dårligste lagene i ligaen. Det var det eldste laget i ligaen, tre år senere var det det yngste laget i ligaen. Vi hadde redusert lønningene med 50 prosent, men klarte å holde laget på et ok nivå. Det å måtte gå derfra følte da som ekstremt urettferdig. Nummer to er Blackburn. Da jeg kom dit visste jeg det var litt galskap for hvordan de drev klubben, men håpet samtidig at jeg ville få nok tid til å >>

snu det, men det fikk jeg ikke. Jeg hadde ingen mulighet til å gjøre noe på de ukene jeg var der. Likevel vil jeg si at den største skuffelsen er Lillestrøm, å måtte gå derfra etter den jobben vi hadde gjort.

– Kunne du tenke deg å gjøre et nytt forsøk i England?

– Jeg vil ikke utelukke et comeback i England. Etter å ha spilt ute på et bra nivå så vet jeg at gresset ikke alltid er grønnere på andre siden av gjerdet. Det er viktigere for meg å jobbe med dyktige folk å få anledning til å gjøre ting på vår måte, enn å ha en jobb bare for å ha en jobb høyere opp. Da er det viktigere for meg å ha en jobb der jeg kan utføre jobben sånn den skal gjøres. Hvem du jobber med og hvordan du jobber er viktigere enn hvor du jobber.

– Som trener/manager har du møtt en rekke andre kjente trenernavn, eksempelvis Solskjær, Solbakken, Eggen, Drillo, Rekdal, Deilla, Högmo, Rösler og Sean Dyche. Er det noen møter du husker spesielt godt og i så fall hvorfor?

– Like etter at jeg tok over

Stabæk spilte vi mot Molde der en ung Haaland spilte de siste 45 minuttene med Ole Gunnar som trener. Molde var et topplag mens vi bare skulle holde oss oppe. Vi vant kampen og det var selvsagt kult. Med Ståle hadde vi noen fights i begynnelsen av Lyn-tiden. Jeg møtte Sean Dyche da han hadde Burnley og jeg Blackburn. Blackburn og Burnley er jo erkerivaler, nesten som Celtic og Rangers. Vi ledet lenge, men de utlignet mot slutten. Surt å ikke vinne, men samtidig veldig viktig å ikke tape for erkerivalen.

– Sir Alex sa en gang at det å være fotballmanager er verdens mest ensomme yrke. Er du enig?

– Jeg skjønner hva han mener. Det avhenger litt av hvem du jobber sammen med, men til syvende og sist er det du som må ta avgjørelsen. Du vet at du kan lytte til mange og diskutere med mange, men det er du som tar avgjørelsen til slutt. Du har det største ansvaret og det kan være tøft. I dag er det blitt mer vanlig at trenere har en mentor, gjerne eksternt. En du kan snakke med. Da jeg var i Lyn brukte

jeg Liv Hemmestad som sparingspartner. Det har hjulpet meg mye. Det å ha en som coacher coachen kan være bra, men jeg skjønner absolutt hva Ferguson mener.

– Apropos Ferguson. Du spilte under han i tre år, hvor mye fra din erfaring under Ferguson har du tatt med deg inn i din egen trenerkarriere?

– Det ville vært rart hvis jeg ikke hadde blitt noe påvirket av han. Ferguson er den beste manager jeg har hatt i når det kommer til personbehandling. Mange tror han bare kjefter på spillere, men det stemmer ikke. Han har en passion og en forventning om at alle gjør sitt absolutt beste. Han klarte å få alle til å gjøre sitt beste. Om ikke hver eneste gang så i hvert fall mange flere ganger enn andre. Han fikk oss påskrudd og klare. Han var flink til å gi oss selvtillit med hvordan han pratet og hvordan han var som person. Det handler om personligheten hans og hvordan han var i gruppe. Absolutt ingen i gruppa prøvde seg på noe fordi respekten var så stor. Han jobbet hardt og han ga jernet hele tiden. Han var ekstremt god til å beskytte spillerne samtidig som han pushet oss. Han klarte å få alle, ikke bare laget, men hele klubben, til å dra i samme retning. Det har jeg forsøkt å ta med meg. >>

«FERGUSON VAR EKSTREMT GOD TIL Å BESKYTTE SPILLERNE SAMTIDIG SOM HAN PUSHET OSS.»

I 2019, da Henning Berg var trener i Stabæk, spilte han reunion-kamp på Old Trafford for å markere at det var 20 år siden United (med Berg) vant The Treble.

Henning Berg følger spent med på utviklingen i United og sier det blir spennende å se om Uniteds nye ledelse klarer å få klubben tilbake som et virkelig topplag uansett om det er Erik ten Hag (bildet) eller noen annen som er manager.

– Både Ferguson og Drillo hadde passert 70 år da de ga seg. Roy Hodgson holder koken som 76-åring. Kommer

vi til å se Henning Berg som trener/manager like lenge?

– Det er umulig å si, men så lenge jeg har lyst til å være

«DET SKAL BLI SPENNENDE Å SE OM DEN NYE LEDELSEN KLARER Å ETABLERE KLUBBEN SOM EN TOPPKLUBB UANSETT HVEM SOM ER MANAGER.»

trener og noen vil at jeg skal være trener for dem, så kommer jeg til å trene et lag. Fotball har vært mitt liv siden jeg var sju år gammel. Ok, jeg gikk på Oslo Handelshøyskole og sørget for å ta en utdanning hvis jeg ikke hadde lykkes som fotballspiller, men det er vanskelig å forestille seg en jobb som ikke involverer fotball. Sånn jeg kjenner det nå, både mentalt og fysisk, kan jeg være trener i mange år til.

– **Hvordan synes du United behandlet Ole Gunnar?**

– Han førte United til andreplass i ligaen og finale i Europa League. Skuffende selvsagt å tape på straffer. Nummer to i ligaen er jo egentlig veldig bra, i hvert fall i disse dager etter Ferguson. Så kommer Ronaldo og de klarer ikke å håndtere motgangen som kommer. De prøvde med Rangnick og da ble det bare

Henning Berg synes Ole Gunnar Solskjær fortjener ros for sin tid som United-manager gjennom en turbulent tid.

verre. Jeg synes Ole Gunnar gjorde mye bra, men det var ingen lett situasjon å være i sånn det ble med den interne situasjonen i klubben.

– Du har jo selv vært manager under kontroversielle eiere, ikke minst i Blackburn. Hvor mye skyld og ansvar har Glazer-familien for Uniteds fall etter 2013?

– Det er klart at de er involvert i de store beslutningene, det var de også da Ferguson var der. Husk at David Gill var der sammen med Ferguson. Nå er det et helt nytt team. Det

skal bli spennende å se om den nye ledelsen med Ratcliffe & co. klarer å etablere klubben som en toppklubb uansett hvem som er manager. En trener/managers påvirkning har mye å si over tid. En trener kan ikke gjøre et dårlig lag til et topplag, men en trener kan gjøre et middels lag til et bra lag og et bra lag til et topplag. Jeg mener at en trener helt klart kan påvirke. Erfaring viser at når det er usikkerhet på toppen så sprer det seg nedover. Man får ikke tatt de sportslige avgjørelsene man helst vil gjøre. ●

HENNING STILLE BERG

FØDT: 1. september 1969, Eidsvoll

POSISJON NÅ: AIK-trener siden juli 2023

TIDLIGERE KLUBBER SOM TRENER/MANAGER:

Lyn, Lillestrøm, Blackburn, Legia Warszawa, Videoton, Stabæk, Omonia Nikosia, Pafos

TROFEER: Ligagull med Legia 2014. Ligagull med Omonia 2020* og 2021. Cupgull med Legia 2015.

ANNET 1: Jobben i Blackburn varte fra 31. oktober til 27. desember 2012.

ANNET 2: Poeng per match var i Legia hele 2,02.

ANNET 3: Har vært trener i ni klubber i seks ulike land.

** I 2020 vant Omonia og Berg uoffisiell seriemester grunnet koronapandemien.*

Stort intervju med Henning Berg om spillerkarrieren i neste nummer

Historisk blink

SKÅL OG GLEDE 1957

Det skåles med champagne, øl og te etter 4-0-seier over Sunderland april 1957, en seier som garanterte Uniteds ligagull. Fra venstre: Jackie Blanchflower (24), Duncan Edwards (20), Eddie Colman (20), Tommy Taylor (25), Bill Foulkes (25), David Pegg (21), Bobby Charlton (19) og klubbsekretær Walter Crickmer (57). Ti måneder senere er som følge av flyulykken i München alle på bildet døde minus Blanchflower, Foulkes og Charlton. Blanchflower spilte aldri en fotballkamp igjen etter tragedien.

Andy Mitten tror på en lysere fremtid på Old Trafford med Sir Jim Ratcliffe som ansvarlig for alt det sportslige.

Andy Mitten er redaktør og stifter av fanzinet «United We Stand», et blad han startet i 1989 da han var 15 år gammel. Mitten er en anerkjent og velkjent journalist og forfatter.

EKSKLUSIVT FOR UNITED-SUPPORTEREN OG UNITED.NO

Optimisme midt i mørket

I sin spalte nummer 100 for United-Supporteren, tillater Andy Mitten seg å mimre litt over hvor fint og flott alt var da han skrev sin første i 2010. Nå går det tregere, men Mitten er optimist med Ratcliffe & co sitt inntog i United.

AV **ANDY MITTEN** OVERSATT AV **LARS MORTEN OLSEN**

Ja, dette er faktisk min spalte nummer 100 for United-Supporteren. Da jeg første gang ble spurt om jeg ville bidra, skrev vi sommeren 2010. Jeg husker det var mens jeg fulgte United på pre-season. Vi var i Kansas City og Manchester United var midt i en periode med tre Champions League-finaler på fire år. United hadde også vunnet Premier League i tre av de fire siste årene.

DET FØLTES HELT normalt, og at dette var noe som skulle vare evig. Det å vinne var noe United gjorde år etter år. Hvis United ikke vant ligaen, ble det store diskusjoner blant fansen – og ligaen ble som regel vunnet året etter. Når jeg ser på noen av resultatene i perioden 2010 til 2013 blir jeg nostalgisk misunnelig. United scoret like mange mål i de ti første kampene i 10/11 som laget gjorde på de 20 første denne sesongen. Ja,

Uniteds første tap i ligaen, Champions League og FA-cupen kom ikke før vi røk for Wolverhampton borte 5. februar i ligaen. Wayne Rooney, Dimitar Berbatov og Javier Hernandez scoret mål bare for gøy, og vi vant ligaen med ni poengs forsprang. I Champions League ble det fire seire og to uavgjorte i gruppespillet, deretter ble Marseille, Chelsea >>

I 2010/2011-sesongen gjorde United like mange mål på de ti første kampene som på de 20 første denne sesongen. Her Chicharito og Dimitar Berbatov.

«RATCLIFFE-DEALEN ER IKKE OPTIMAL, MEN JEG FORETREKKER DEN FREMFOR Å BLI EID AV EN SUVEREN STAT.»

og Schalke ble slått ut i cupspillet før finaletapet for Barcelona. United hadde unge Josh King og Magnus Eikrem i stallen, mens Ole Gunnar Solskjær var manager for Uniteds reservelag og tok med det sine første steg på karrierestigen innen manageryrket.

LIKEVEL BEGYNTE DET å samle seg skyer over Manchester-himmelen. Manchester City ... Et lag som bryskt bare ble feid til side som «den bråkete naboen» av Sir Alex Ferguson. City var da i ferd med å akkumulere de første av de 115 anklagene – eller juks som er et annet ord for det. Hva som skjer med de 115 anklager er det ingen som vet ennå. Hva skjer om City blir funnet skyldig? Vil United da bli godskrevet ligagullet 2012? Ingen vet.

MEN TILBAKE TIL 2010/11-sesongen da City kom på tredjeplass, deres høyeste ligaplassering siden 1977. De slo også United i FA-cupsemifinalen og vant senere finalen, deres første trofé siden ligacupen 1976. Stretford End-banneret som i årevis hadde gått fra 28, 29, 30 osv, ble tatt ned i stillhet da det stoppet på 35 – antall år City gikk uten et trofé. United ble dratt ned av Glazers, mens City ble kunstig oppblåst av en stat. Dere kjenner alle resten av historien. Den er ikke pen. La oss håpe på en lysere fremtid med Sir Jim Ratcliffe.

RATCLIFFE-DEALEN ER IKKE optimal, men jeg foretrekker den fremfor å bli eid av en suveren stat, som igjen er et instrument for sportsvasking. Jeg liker at Ratcliffe er en

Sir Jim Ratcliffe har ifølge Andy Mitten snakket med flere ansatte på Old Trafford og Carrington. Her møter han klubblegenden Kath Phipps, som ble ansatt av Sir Matt Busby.

Mancunian som vokste opp som Rød i beskjedne kår og siden ble en av Storbritannias rikeste personer gjennom hardt arbeid. Jeg er ikke enig i alt han gjør, og det trenger jeg heller ikke å være. Ting jeg ikke liker er eksempelvis at han flyttet til Monaco av skattemessige hensyn, at han hadde sesongbillett på Stamford Bridge og at han stemte for Brexit. Men vi har alle våre svakheter, eller hva? Jeg er glad han klarte å forhandle seg fram til at Glazers ikke lenger har all makt, og håper at 71-åringen får oppleve at Manchester United kommer tilbake til toppen og gjenerobrer hegemoniet. Han har allerede kommunisert med supporterne gjennom ulike fan-grupperinger. Førsteintrykket er langt bedre enn Glazers har klart på sine snart 19 år ved roret.

NÅR DET GJELDER Uniteds resultater denne sesongen, er jeg meget, meget overrasket over hvor dårlig det har vært. Jeg minnes

hvordan optimismen rådet da jeg besøkte Oslo og puben Scotsman i juli i fjor. Det ble snakket om andreplass i ligaen og kanskje semifinale i Champions League. Ingen trodde imidlertid at United ville vinne ligaen. Det vil si ingen bortsett fra Lisandro Martinez. Da jeg snakket med han to, tre uker etter Oslo-besøket sa han: – Jeg har en god følelse. Det er en utrolig energi i dette laget og ikke bare blant spillerne. Jeg inkluderer manageren og hele hans stab. Vi jobber alle hundre prosent og vi er alle bevisste på hvor vi er. Vi er i en av verdens største klubber, noe vi er takknemlige for. Vi skal jobbe, jobbe og deretter jobbe enda mer. Det er realistisk at vi vinner hver eneste turnering vi deltar i.

MIDTSTOPPERENS ORD HØRES litt tåpelige ut nå, gjør de ikke? Fordi 23/24-sesongen har vært grusom. Altfor mange tap, for få mål og for dårlig kvalitet på spillet. Fem tap bare i desember. Kun én seier på seks

kamper i Champions League, noe som fortsatt irriterer meg. Vi var i enkel gruppe! På denne tiden i fjor gledet vi oss over to møter mot mektige Barcelona og deretter to besøk til vakre Sevilla. Og nå? Ingenting. Uke etter uke uten midtukekamp. Det smerter. United er nest dårligst til å omsette sjanser til scoring, og laget har i skrivende stund færrest scoringer i første omgang på hjemmebane av samtlige Premier League-lag. Vi ser hva som skjer foran øynene våre, likevel kommer vi tilbake gang etter gang i håp om den store kampopplevelsen. Det har vært få av dem denne sesongen, men kan sesongen likevel reddes?

HVA KAN BETEGNES som suksess denne sesongen? Det enkle svaret er FA-cupen siden det er det eneste trofeet United nå kan vinne. Det vil være et større trofé enn det United vant i fjor og samtidig et ekko fra 1989/90-sesongen da United ramlet >>

Erik ten Hag har måttet tåle mange skuffelser denne sesongen. Andy Mitten mener United har underprestert, og tror Ten Hags dager som United-manager snart er talte hvis ikke resultatene snur.

sammen i desember, men ble reddet av finaleseier i FA-cupen etter at United hadde blitt trukket borte i hver runde. Men United trenger en god porsjon flaks for å kunne komme helt til Wembley igjen. Muligheten for en Champions League-plass er større etter som England kanskje får med fem lag neste sesong. På den annen side: Hva er poenget hvis United ikke blir bedre og Champions League-opplevelsen spolert som denne sesongen? United må ganske enkelt begynne å vinne, hvis ikke tror jeg Erik ten Hag mister jobben. Skadelisten skal ha en stor del av skylden for Uniteds svake form, men nå er

viktige spillere tilbake og klubbens strategiplan klar. Det er ikke lenger rom for unnskyldninger. På grunn av exiten i Champions League (og heller ingen Europa League), har United ca. en ukes forberedelser til hver kamp resten av sesongen. I mine øyne er sesongen mislykket hvis vi ikke havner blant de fem beste.

JEG HAR ALLTID ment at en manager bør få minst to år i jobben. I mai er det to år siden Ten Hag begynte i jobben som United-manager, et rimelig tidspunkt å bedømme han på. Kanskje han overpresterte i sin første sesong, men han har underprestert i sin andre. Jeg håper han lykkes. Jeg liker Ten Hag som person og respekterer han som trener/manager, men ting må snu snart! Ratcliffes folk må se en klar og merkbar spillestil under manageren. Det vi har sett denne sesongen har vært en eneste stor røre. Enten manageren får bli værende eller må gå, er det sannsynlig at vi kommer til å se flere endringer. Richard Arnold er allerede ute, og John Murtough, mannen som hentet både Ralf Rangnick og Ten Hag, forsvinner kanskje. Murtough ønsker å bli i United om det så blir i en mindre viktig rolle, men det han har utrettet etter at han ble ansatt som sportsdirektør imponerer ingen.

RATCLIFFE HAR ALLEREDE sett United live. Det samme med Sir Dave Brailsford, som skal jobbe hundre prosent i United, og Jean-Claude Blanc. Den 60-årige franskmannen har en lang CV, blant annet med fremtredende stillinger i PSG og Juventus. Disse tre skal se på problemene, hva som irriterer fans og Old Trafford/Carrington-ansatte, og finne ut hvordan det skal bli forbedringer. Ratcliffe, Brailsford og Blanc vet de kommer til å bli gransket nøye, ikke minst fra fansen, men mener selv at ingen av problemene er så store at de ikke kan løses. Ratcliffe vet

Andy Mitten har via sine kilder fått høre at United gjerne spiller i Norge hver eneste sommer – inkludert 2024. Bildet er fra fjorårets oppvarming med Raphaël Varane før Uniteds kamp mot Leeds.

«JEG HØRER AT UNITED ØNSKER Å SPILLE I NORGE HVERT ENESTE ÅR, INKLUDERT 2024.»

for eksempel at Old Trafford må både rustes opp og utvides, alternativt bygge nytt. Han er allerede i gang med arbeidet med å se på hva som er det beste for et fremtidig Old Trafford.

RATCLIFFE & CO. prater med folk ansikt til ansikt i Manchester. Jeg har snakket med mange som har møtt dem. Ratcliffe har fortalt de ansatte i United at han ikke trenger å tjene penger på investeringen i United. Penger tjener han i stedet gjennom INEOS-konsernet. Han hevdet at INEOS er et større selskap enn Coca-Cola, og at de har god økonomi. Det viktigste Ratcliffe sa var likevel at United igjen bør bli et vinnerlag og alt annet blir sekundært. Dette var en helt annen

tone enn det forrige regimet da alt handlet om hvor mye penger klubben kunne tjene gjennom kommersielle kanaler. Jeg håper av hele mitt hjerte at de vil lykkes, men er optimist med liten o. Neste gang United er i Norge, og jeg hører at United ønsker å spille i Norge hvert eneste år, inkludert 2024, vil jeg være optimist for kommende sesong. Og denne gangen tror jeg ikke det vil høres dumt ut.

TIL SLUTT NOE positivt: Det er flere medlemmer i den skandinaviske supporterklubben nå enn da jeg skrev min første spalte for 14 år siden. Og det til tross for at United er mye svakere nå. Hør aldri på dem som sier at United-fans er gloryhunters. ●

Da Denis Law scoret for City 27. april 1974 på Old Trafford, oppstod fullstendig kaos. Publikum stormet banen og de siste fem minuttene av kampen ble aldri spilt. Men United var nede ...

50 år siden nedrykket

*Ydmykelsen som ga United **nytt liv***

Selv 50 år etter nedrykket til 2. divisjon svir ydmykelsen for de som var involvert. Likevel er de enige om én ting; degraderingen var det beste som kunne skje Manchester United.

**I Manchester/Preston/
Warrington/Alderley Edge:**

Lars Morten Olsen
✉ larsmorten@united.no
X @larsmolnsen

Bjarte Valen
✉ bjarte@united.no
X @BjarteJ

Seks år etter at Sir Matt Busbys menn ble kronet til konger av Europa, skjedde det utenkelige. Mektige Manchester United rykket ned. Liverpool, Arsenal og Brian Cloughs drabelige Derby County var byttet ut med Bristol Rovers, Leyton Orient og York City. Glansen av europeisk fotball, som

United hadde solt seg i våren 1968, ja til og med i 1969 da United nådde semifinalen, var for lengst forduftet.

Det var en ydmykelse som i nyere tid har blitt beskrevet som enda mer oppsiktsvekkende og sensasjonell enn ligagullet til Leicester i 2016. Sannheten er imidlertid at den gigantiske nedturen var en varslet katastrofe. Klubb-legenden forlot United og ble erstattet av middelmådige spillere, resultatene hadde vært en eneste lang nedadgående spiral i flere sesonger, og både laget og klubben Manchester United manglet identitet. Bekmørket senket seg ugjenkallelig over Old Trafford sommeren 1974 og fremtiden virket helsvart. Selv 50 år etter det første og eneste nedrykket siden 2. verdenskrig, smelter opplevelsen for de som var involvert. Likevel ble sesongen på nivå to, ikke minst takket være de trofaste supporterne, starten på en ny epoke for Manchester United. Dette er historien om gull som ble til gråstein, om 1973/74-sesongen til Manchester United, om laget som var «for godt til å rykke ned», men som likevel gjorde det.

Tidligere styreformann i Manchester United Martin Edwards, var styremedlem i klubben under faren Louis sin ledelse i 1973/74-sesongen. Selv om han fremdeles husker nedturen godt, har han i dag et interessant perspektiv på ydmykelsen.

– Jeg mener faktisk at vi hadde godt av nedrykket, sier Edwards til United-Supporteren.

Han er ikke den eneste som tenker slik.

– Så vondt det enn var da det skjedde, kan vi i ettertid si at nedrykket var det beste som kunne skjedd oss, forklarer den tidligere keeperkjempen Alex Stepney til US.

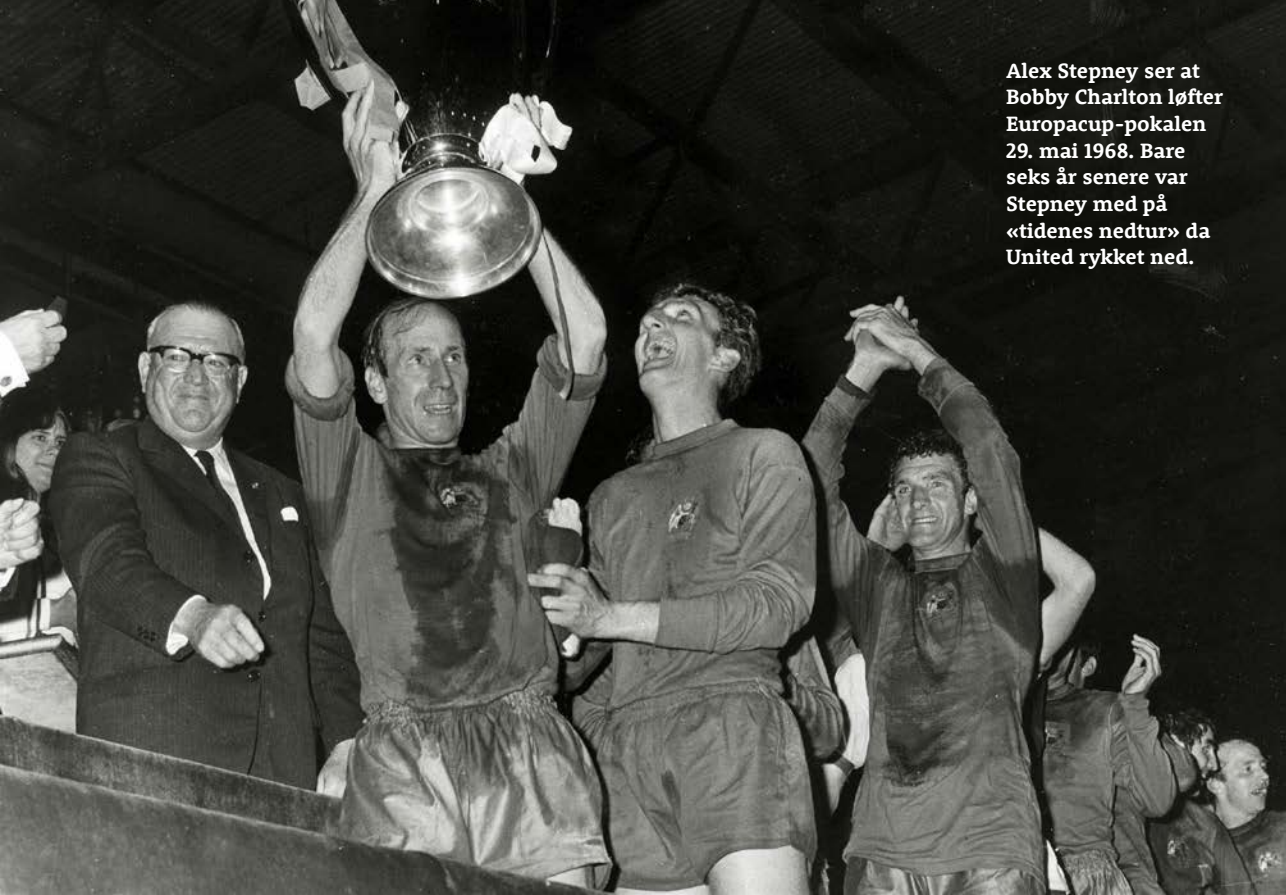
EN VARSLET KATASTROFE

Påstandene er på ingen måte så spinnvillige som de umiddelbart kan fremstå som. I 1968, da United jaktet den etterlengtede seieren i europacupen, snublet Busbys menn på oppløpssiden i den hjemlige ligaen og byrivalen City stakk av med ligatittelen. Året etter endte United på 11. plass, før tre sesonger med 8. plass ble etterfulgt 18. plass (av 22 lag) og en heftig flørt med nedrykksspøkelset våren 1973. Det var imidlertid ikke mange som trodde akkurat

Martin Edwards var styreformann da United rykket ned i 1974. Det ble sett på som utenkelig da og Edwards sier det er enda mer utenkelig at United skulle rykke ned i nærmeste fremtid, men vil samtidig ikke slå fast at det aldri skjer igjen. Foto: Lars Morten Olsen

Alex Stepney ser at Bobby Charlton løfter Europacup-pokalen 29. mai 1968. Bare seks år senere var Stepney med på «tidenes nedtur» da United rykket ned.

det ville være fasiten etter en svært oppløftende start på 1971/72-sesongen. United ledet ligaen på høstparten under den nye manageren Frank O'Farrell og Uniteds prestasjoner bar igjen bud om sølvtøy.

NEDTUREN BEGYNNER

Så begynte nedturen og den var relativt brå og veldig smertefull.

Dronning Elizabeth II beskrev 1992 som sitt «annus horribilis» etter skilsmisser og separasjoner i kongefamilien foruten en omfattende brann på Windsor Castle. Irske O'Farrell fikk sitt eget «annus horribilis» i fanget nøyaktig 20 år i forveien og det begynte alle-

rede på årets første dag med 0-3-tap mot West Ham som det første i rekken av syv strake ligatap. United vant kun fem av de siste 22 ligakampene. Og den påfølgende sesongen gikk det enda verre. Mye verre faktisk. 16. desember 1972 ble bunnen, praktisk talt, nådd.

Denne dagen var Skottlands landslagssjef Tommy Docherty på plass på Selhurst Park for å se tre av spillerne sine i aksjon da United møtte

jumbolaget Crystal Palace. Martin Buchan, Willie Morgan og Denis Law, som kom inn fra benken, utrettet imidlertid ikke stort i det ydmykende 0-5-tapet mot Crystal Palace. Da dommeren blåste av etter 90 pinefulle minutter for O'Farrells United, hadde Palace klatret forbi United på tabellen og sendt irens United-mannskap under nedrykksstrekken. På benken satt en ung Sammy McIlroy og trodde knapt det han så. >>

«SÅ VONDT DET ENN VAR DA DET SKJEDDE, KAN VI I ETTERTID SI AT NEDRYKKET VAR DET BESTE SOM KUNNE SKJEDD.»

ALEX STEPNEY

Sammy McIlroy ble Uniteds toppscorer med bare seks mål i nedrykksesongen. Det forteller hvor skoen trykket. (Bildet er fra noen sesonger senere).

– Det var en grusom kamp, en total ydmykelse. Da dommeren blåste av tenkte jeg at dette ville være slutten for O'Farrell som United-manager, sier McIlroy til US.

Nord-iren, som ble den aller siste spilleren Sir Matt Busby hentet til United, fikk rett. Eller for å være pinlig nøyaktig, nesten rett. I et intervju med United-Supporteren sommeren 2019, fortalte nå avdøde Tommy Docherty at avgjørel-

sen om å sparke O'Farrell og tilby ham jobben, ble tatt allerede i pausen av oppgjøret på Selhurst Park da Busby ba om en prat. I ettertid har det blitt spekulert i at flere managere var aktuelle for jobben som United-manager, ikke minst karismatiske Brian Clough. Martin Edwards husker ikke at Cloughs navn ble diskutert, men erindrer til gjengjeld at prosessen med Docherty gikk raskt.

– Alt skjedde jo veldig fort et-

ter den kampen mot Crystal Palace og jeg kan ærlig talt ikke huske at vi diskuterte andre navn enn Docherty. Matt Busby kjente jo Tommy godt, og Tommy hadde gjort det meget bra som Skottland-manager. Det faktum at han var landslagssjef, og ikke ansatt i en klubb, gjorde at han var lettere tilgjengelig, forklarer Edwards.

– Tommys personlighet var også en viktig grunn til at vi valgte ham. Vi hadde forsøkt med O'Farrell og da det ikke fungerte, ønsket vi en helt annen personlighet. Vi trengte en som kunne gi oss en vitamininnsprøytning og Tommy Docherty passet den beskrivelsen, legger Edwards til.

DEN SISTE BUSBY BABE

Manchester Uniteds legendariske talentspeider i Belfast, Bob Bishop, var mannen som i sin tid tipset Sir Matt Busby om George Best med følgende telegram: «Jeg tror jeg har funnet et geni til deg». Mens Best herjet i United-trøyen og trollbandt fansen, hadde Bishop allerede kastet blikket på nye talenter. Et av dem var Samuel, et angrepstalant som bare gikk under navnet Sammy og som Bishop allerede fulgte fra niårsalderen.

– Jeg spilte for skolelaget til Mersey Street og hadde lagt merke til denne fyren som så kampene våre, men jeg ante

ikke hvem han eller at det var meg han fulgte, før han presenterte seg. Han forklarte at han ønsket å snakke med foreldrene mine. Pappa kjente umiddelbart til forbindelsen mellom Bishop og George Best, og ble trolig mer opprømt enn det jeg ble, forklarer Sammy McIlroy til United-Supporteren.

Et par år senere, da han fylte 14 år, ville Bishop sende McIlroy på prøvespill til United.

– Jeg kom gjennom nåløyet og skrev under på en kontrakt med United verdt fem pund i uken. Det var mindre enn jeg betalte for disse to kaffekoppene, humrer McIlroy.

For den unge angriperen var det en spennende tid å komme til United på.

– Jeg var kun 16 år gammel da Sir Matt tok meg ut i troppe som reiste til Dublin for å spille mot Bohemians i en treningskamp på Dalymount Park. Jeg kom inn etter pause og scoret. Det var rundt 30 000 fans der og jeg husker flere av tilskuerne stormet banen for å prøve å rive skjorten av meg og flere av United-spillerne. Selv om det bare var en vennskapskamp, skjønnte jeg hvor stort det var å spille for denne klubben, smiler McIlroy.

– Å komme til United året etter at klubben hadde vunnet Europacupen var helt uvir-

Sammy McIlroy kom til United på tampen av Sir Matt Busbys tid som United-manager. Han ble toppscorer i den fryktelige 1973/74-sesongen, men var også en sentral brikke i laget som Docherty bygget opp etter nedrykket. – Vi ble egentlig født på ny. Nedrykket var trolig den beste som kunne skje oss, forklarer McIlroy til US. Foto: Bjarte Valen.

**«VI SER DET SAMME MED
PROBLEMENE DAGENS LAG HAR HATT
ETTER AT SIR ALEX GA SEG.»**

SAMMY McILROY

kelig. Alle stjernene var der. Chalton, Best, Law, Crerand, Stepney ... Det var mye å ta inn for en unggutt, smiler han.

Frank O'Farrell hadde sett det samme som Busby. Her var en tenårings med stort potensial. 6. november 1971, på dagen 15 år før Alex Ferguson fikk jobben som United-manager, fikk Sammy McIlroy sin debut i 3-3-kampen mot Manchester City. 17-åringen

var ikke mer beskjeden enn at han scoret kampens første mål, og poenget mot City gjorde at United var ligaleder. Det tok imidlertid ikke lang tid før McIlroy oppdaget at ting ikke var så rosenrødt som en kunne få inntrykk av. – Vi vant 5-2 mot Southampton på The Dell i slutten av november 1971. George scoret tre, Brian Kidd og jeg scoret ett hver. Vi toppet tabellen og troppen dro på en kort tur til Guernsey for å lade bat- >>

«VI TRENGTE EN VITAMININNSPRØYTNING OG TOMMY DOC PASSET DEN BESKRIVELSEN.»

MARTIN EDWARDS

teriene. Jeg var ikke med på turen fordi jeg skulle spille FA Youth Cup, men gudene må vite hva som skjedde på den turen. Etter besøket på Guernsey kollapset alt, erindrer McIlroy.

Kanskje var det akkurat den turen og en godt bevart hemmelighet som ga det negative utslaget. Kanskje var det bare en formsvikt. Muligens begge deler.

Men mest trolig var det vissheten om at hverdagen uten Sir Matt Busby ved roret som hadde innhentet United. En erkjennelse av at ting kanskje aldri ville bli det samme igjen, hadde for alvor begynt å synke inn på Old Trafford.

– Vi visste det ville bli tøft å følge i Sir Matts fotspor, ikke minst når hans lag skulle erstattes. Det var nesten umulig, og vi ser det samme med problemene dagens United-lag har hatt etter at Sir Alex Ferguson ga seg, påpeker McIlroy.

LEGENDENE TAR FARVEL

Til tross for et ganske trøblete farvann, klarte Tommy Docherty å styre United-skuten i havn på tampen av 1972/73-sesongen.

Det ble samtidig en emosjonell sommer som markerte slutten på legendariske United-karrierer. I tur og orden så Alex Stepney lagkameratene fra europacuptriumfen mot Benfica forsvinne.

– Denis, Bobby, George, Nobby Stiles, Bill Foulkes og Paddy Crerand forsvant alle i løpet av få år. Det var stammen i laget. De nye spillerne som kom inn, visste ikke hvordan Sir Matt hadde formet oss. Jeg ble etter hvert veteranen i laget og for meg var det lett å se hvor det bar hen, sier Alex Stepney til US.

Keeperveteranens plass på United-laget var heller ikke selvskreven. Docherty bekreftet i intervjuet med US i 2019 at Peter Shilton skulle blitt hans første kjøp, men at Shiltons krav om en ukelønn på 100 pund skremte United som den gangen hadde relativt beskjeden lønnspolitikk.

– Det var mye spekulasjoner i avisene om at Shilton skulle komme. Jeg vet ærlig talt ikke om det var noe sannhet i ryktene, men det påvirket ikke meg. Jeg gjorde bare jobben min og var glad for at jeg spilte for Manchester United, forklarer Stepney.

I det samme intervjuet innrømmet Docherty også at han lot Denis Law gå for tidlig, men beskrev samtidig samarbeidsproblemer med den aldrende og skadeforfulgte måltvyen. Martin Edwards sier han forstod Dochertys

hunger etter å fornye United. – Bobby var 35 og Denis slet med en kneskade han ikke ble kvitt. Det var den samme skaden som holdt ham ute av europacupfinalen mot Benfica. Tommy mente at det ikke var så mye igjen av Dennis' karriere. Bobbys tilfelle var mer sensitivt siden han hadde vært med så lenge, inkludert flyulykken i 1958. Men Tommy ville bygge for fremtiden og så til ungdommen – som jo United alltid har gjort. Det hadde gått nedover siden ligatittelen 1967 og triumfen i Europacupen året etter, så det tiden var inne for å bygge nytt, og det stilte styret seg bak, forklarer Edwards.

PROBLEMBARNET GEORGE

Til tross for turbulensene i 1972/73-sesongen var Docherty optimist. I sin sedvanlige ubeskjedne stil, proklamerte skotten at United skulle kjempe om en plass blant de seks beste den kommende sesongen.

Sir Matt Busby (til høyre) hadde angivelig en prat med manager Tommy Docherty våren 1974 om at United var for defensive. «Skal vi rykke ned, skal det være med stil», var Busbys beskjed. Praten hjalp, men det var for sent til å redde United.

– Tommy var vel egentlig ett eller to år for tidlig ute med sine spådommer fordi vi rykket jo rett opp og tok 1. divisjon med storm da vi var tilbake. Jeg tror Tommy kunne se inn i framtiden, men han bommet litt på tiden det ville ta, forklarer Martin Edwards.

En av legendene som derimot ikke forsvant etter 1972/73-sesongen var George Best. Den tekniske tryllekunstneren var imidlertid likevel ganske fraværende. Både rent fysisk og ikke formmessig i de kampene han faktisk spilte. Martin Edwards erindrer turbulensen rundt George Best som en krevende tid.

– Den var litt spesiell den der fordi George allerede hadde sagt han ville slutte noen måneder før. Tommy Docherty var derimot veldig ivrig på å få George til å spille for seg. Styret hadde sine betenkeligheter og forsøkte å forklare Docherty at «dette har vi prøvd før. Er du sikker på at du virkelig vil dette?» Tommy ville ha George på laget og han mente han kunne få skikk på ham. Det kan kanskje minne litt om da Sir Alex hentet Eric Cantona i 1992 etter at mange andre hadde gitt ham opp. Til slutt ga styret etter for Tommys ønske, men styret var også bekymret for

at noe skulle skjære seg, og det viste seg jo dessverre å stemme.

Forholdet mellom Docherty og Best var, for å si det forsiktig, aldri i nærheten av å kunne matche det Ferguson hadde til Cantona. Etter kun to scoringer på tolv kamper og flere, selvinnvilgede permisjoner som Docherty ifølge han selv ikke ante noe om, fikk United-manageren nok. Før Uniteds kamp mot Queens Park Rangers 1. nyttårsdag i 1974, møtte Docherty QPR-manager Gordon Jago og QPR-formann Jim Gregory. Der ble trioen enig, bak en >>

United-keeper Alex Stepney sender Leicester -og England-keeper Peter Shilton feil vei fra straffemerket. Med sine to straffemål var Stepney delt toppscorer i to måneder!

«JEG VAR DELT TOPPSCORER I TO MÅNEDER, NOE SOM EGENTLIG VAR GANSKE PINLIG.»

ALEX STEPNEY (KEEPER)

intetanende Best sin rygg, om at United skulle selge dribblevirtousen til London-klubben. Det var en hemmelighet som i mange år forble ukjent frem til forfatteren Wayne Barton beskrev hendelsen i sin biografi om Best. Jago fikk imidlertid kalde føtter, og trakk seg fra handelen etter å ha sett et bilde av Best på nattklubb i en av tabloidavisene. Docherty ble furten da han-

delen gikk i vasken, og forholdet til dribblekongen var ødelagt for alltid. Best spilte aldri for United igjen etter 0-3-tapet mot fremadstormende QPR.

Tanken bak et salg av Best var å hente inn friske midler til en ny spiss som det var et skrikende behov for. På dette tidspunktet hadde nemlig Docherty rikelig med proble-

mer i angrepsrekken. United scoret simpelthen altfor få mål. I knappe to måneder var keeper Alex Stepney utrolig nok delt toppscorer i United med to scoringer, som begge kom på straffespark.

– Ja, det var sprøtt, medgir Martin Edwards. Jeg aner ikke hvorfor det ble slik, men Alex hadde tydeligvis selvtilitt nok til å påta seg ansvaret. Jeg vil gjette han hadde gjort det på trening og gjort det ganske bra der, men jeg har aldri hørt om en annen klubb som har utnevnt keeperen til straffetaker, medgir han.

Kanskje det er like greit å la Alex Stepney selv forklare det

uortodokse valget av straffe-skytter.

– Vi var på pre-season i Murcia i Spania og deltok i en turnering med fire lag. Murcia, Valencia, Penarol fra Uruguay og oss. Vi spilte mot Penarol i den ene semifinalen. Vi spilte uavgjort og det ble straffer. På stillingen 5-5 i straffesparkkonkurransen ble det bestemt at jeg skulle ta den sjette straffen og jeg scoret. Noen måneder senere, da vi møtte Leicester på Old Trafford, tok jeg min første straffe. På denne tiden var det en klokka som ringte og varslet at vi måtte forlate garderoben og løpe ut på banen. Akkurat idet klokka ringte, og vi gikk ut garderobedøren, spurte Martin Buchan: «Hvem tar straffe i dag om vi får en?» Han spurte fordi vår nyutnevnte straffetaker Gerry Daly var skadet. Tommy Docherty svarte kontant: «Alex». Siden vi gikk ut akkurat da var det ikke tid for noen diskusjon. Og selvsagt fikk vi straffe, ler Stepney.

Det som gjorde situasjonen ekstra spesiell var at Peter Shilton, mannen Docherty ønsket som Stepneys erstatning, var Leicesters keeper.

– Jeg kjente jo Peter fra tidligere. Vi var begge med til Mexico-VM 1970 i England-troppen. Du skulle sett fjeset hans da han så det var meg som gikk opp for å ta straffen, knegger Stepney.

Alex Stepney viser sine svære hender. De reddet mange skudd i 73/74 og slapp inn bare 48 mål på 42 ligakamper, men likevel ble det nedrykk. Foto: Lars Morten Olsen.

– Jeg sendte Peter feil vei og scoret. Jeg tok straffe også mot Birmingham og scoret og var delt toppscorer med to mål i to måneder, noe som egentlig var ganske pinlig. Så brente jeg den neste mot Burnley og mistet jobben, men det var kanskje like greit, humrer Stepney.

– LETT Å SE HVOR SKOEN TRYKKER

Selv om resultatene uteble for Docherty, ble United sjelden rundspilt i nedrykkesesongen. 16 av de 20 ligatapene var med kun ett mål, og hele åtte av dem endte 0-1. 48 baklengsmål på 42 ligakamper var defintivt til å leve med. Kun seks

av 22 lag kunne skilte med en bedre defensiv statistikk. Problemet lå lenger frem på banen. Brian Kidd, som skulle bli Arsenals toppscorer sesongen etter, gjorde eksempelvis kun to mål på 21 ligakamper, og for United hjalp det selvsagt heller ikke at den offensive vingen Ian Storey-Moore fikk bare to ligakamper den sesongen før han måtte legge opp grunnet skade. United gjorde kun 38 mål (0,90 mål i snitt per kamp) den sesongen, det laveste United har scoret i en og samme sesong siden 2. verdenskrig.

– Det var veldig frustrerende! Det var i hvert fall lett å se hvor skoen trykket. Rent konkret så handlet >>

«DET ER MANGE SOM SIER AT LAW-MALET FORSEGLET VÅR SKJEBNE, MEN VI VET AT DET IKKE ER TILFELLE SIDEN BIRMINGHAM SLO NORWICH.»

MARTIN EDWARDS

73/74-sesongen om hvordan vi spilte og at vi ikke klarte å score mål, sukker Stepney.

FOR SEN FORVANDLING

På de elleve første kampene etter nyttår gjorde United stusselige fem mål! Det sies at Sir Matt Busby ble så frustrert av Uniteds defensive kamper at han skal ha fortalt Docherty at «dersom United skulle rykke ned, så kunne de i alle fall gjøre det ved å spille United-fotball».

– Jeg kan jo ikke si sikkert at det ble sagt, fordi jeg var ikke i det samme rommet med de to da den samtalen skal ha funnet sted, men jeg har en bestemt følelse av at det er noe sannhet der, ja. Men snakket om den samtalen ble et stort rykte den gangen, og slik jeg kjente Matt så kan jeg godt tenke meg at han sa noe sånt som «vi vinner jo ikke likevel så hvorfor ikke gå ned med stil». Ryktet ble aldri benektet av hverken Matt eller Tommy og derfor tror jeg det ligger en viss sannhet i det, forklarer Edwards, og peker på at United etter de nevnte elleve kampene med bare fem mål, plutselig gjorde 13 mål på de påfølgende seks.

MYTEN SOM «ALDRI» VIL DØ

Tommy Docherty maktet å styre United-skuten i havn våren 1973. Til tross for at situasjonen lenge så særdeles vanskelig ut i den påfølgende sesongen, sørget seks strake kamper uten tap, deriblant fire seire, våren 1974 for at det så ut til at «The Great Escape» skulle inntreffe på ny. Da det gjaldt som mest, sviktet imidlertid United.

– Vi skjønnte etter hvert hvor det bar, erkjenner Edwards i dag.

Først ble det et knepent 0-1-nederlag for Everton på Goodison Park, før Uniteds skjebne definitivt ble beseglet fire dager senere med nok et 0-1-tap.

Datoen var 27. april. Motstanderen var, av alle lag, Manchester City og matchvinneren en gammel kjenning. I alle år har Denis Laws hælspark blitt omtalt som målet som sendte Manchester United ned i 2. divisjon, men det er en seiglivet myte, som ikke stemmer. United fikk ikke hjelpen de trengte fra andre lag og ville blitt degradert selv om City hadde blitt slått 10-0. Edwards, Stepney og McIlroy

minnes den skjebnetunge aprildagen med gru.

– Det var en enormt stor kamp. Alle forstod viktigheten av kampen og hva som stod på spill. Kampen var egentlig ganske kjedelig fram til Denis sitt hælspark. Det er mange som sier at det forseglet vår skjebne, men vi vet at det ikke er tilfelle siden Birmingham slo Norwich samme dag og dermed var vi nede. Det ble banestorming, og de siste fem minuttene, ble aldri spilt. Men for å være ærlig tror jeg ikke vi hadde klart å score uansett om de minuttene hadde blitt spilt når du tenker over hvordan vi slet med å score hele den sesongen. Det var en trist dag, en meget trist dag for Manchester United, erindrer Martin Edwards.

– Vi visste jo at veldig mye sto på spill. Vi hadde oddsen imot oss fordi vi var avhengige av hjelp i tillegg til at vi måtte vinne selv. Birmingham måtte tape for Norwich. De lå under, men snudde til 2-1. Jeg hadde publikum like bak meg og hørte noen, som hadde radio med seg, rope resultatet fra Birmingham kamp. Jeg glemmer aldri stemningen i garderoben et-

Lagbilde fra august 1973. Bak fra venstre: Arnold Sidebottom, Steve James, Alex Stepney, Jimmy Rimmer, Jim Holton, Peter Fletcher. Midten fra venstre: Sammy McIlroy, Ian Storey-Moore, Trevor Anderson, Alex Forsyth, Mick Martin, Martin Buchan. Foran fra venstre: Willie Morgan, Tony Young, Lou Macari, George Graham, Gerry Daly, Brian Kidd, Ray O'Brien. George Best var på sykehus pga en blodproppoperasjon.

terpå. Denis gikk rett inn til oss og satt der like sønderknust som oss andre. Men han hadde bare gjort jobben sin, fordi det var et typisk Denis Law-mål. En halvsjanse, og vipps så ligger ballen i mål, forklarer Stepney.

Keeperveteranen innrømmer at han ble tatt på senga av sin tidligere lagkamerat.

– Definitivt! Han sto med ryggen til mål og jeg ventet ikke noen avslutning i den retningen som hælsparket kom.

– Selv da vi slet som verst utover våren var jeg overbevist om at vi ville overleve. Da Ci-

ty-kampen var ferdig var det en følelse av sjokk. Den sommeren var det veldig vanskelig å akseptere at Manchester United hadde rykket ned. Nedrykket var ydmykende og det var vondt, forteller Sammy McIlroy.

ANGRER IKKE PÅ LAW-AVSKJED

Nord-iren ble Uniteds toppscorer med beskjedne seks nettkjenninger. Denis Law, som Tommy Docherty hadde sendt på dør før sesongen startet, scoret ni mål på 23 ligakamper for Manchester City. I etterpåklokskapens lys innrømmet Docherty til US at

han kvittet seg med Law for tidlig. Martin Edwards tar likevel den avdøde manageren i forsvar.

– Ville Denis fått særlig spilletid for oss? Kunne han, når du så hvor ineffektive vi var, hjulpet? Det får vi aldri svaret på. Denis på høyden var en av verdens beste spillere, uten tvil. Men Denis mot slutten var ikke den spilleren han hadde vært, og jeg forstår at Docherty ønsket en ny start med nytt blod. Jeg klandrer ikke Tommy for at han lot Denis gå. Det er veldig lett å bli nostalgisk i fotball, men alle spillere har sin tid. En >>

Alex Stepney, Sammy McIlroy og Martin Edwards forteller at støtten fra supporterne var helt fantastisk både da laget rykket ned i 1974 og i opprykksesongen. Her er det Brian Greenhoff som «løper for livet» med fansen etter seg etter siste hjemmekamp mot Blackpool ved opprykket i 75.

aldrende spiller slukner mye lettere i et lag som sliter enn han vil gjøre i et lag som bare vinner, og derfor tror jeg ikke Denis ville vært mye til hjelp i den sesongen, sier Edwards, og fortsetter:

– Det var ikke et eneste øyeblikk den sesongen jeg tenkte «fillern, vi skulle beholdt Law». Gjort var gjort.

Det var derimot én ting han ikke likte og det var måten avskjeden skjedde på og hvordan Tommy Docherty

løste floken, forklarer Edwards og utdyper:

– Denis var på ferie hjemme i Skottland og fikk se på TV at han har blitt løst fra kontrakten. Sånt skal ikke skje i United. For å oppsummere kan en si at jeg ikke likte måten det ble gjort på, men jeg stilte meg bak begrunnelsen.

TRODDE PÅ MANAGER-SKIFTE

Det utenkelige hadde skjedd. Manchester United, en av Europas største og mest vel-drevne klubber under Sir Matt

Busby, hadde rykket ned i en sesong preget av kaos og konflikter. Spillerne var sikre på at det var «game over» for Docherty etter degraderingen til 2. divisjon.

– Ja, det trodde jeg, og det var jeg ikke alene om. Jeg tror alle forventet det. Hvor mange managere er det egentlig som rykker ned og overlever i jobben? spør Alex Stepney retorisk.

– Og særlig i en storklubb som Manchester United, skytter han inn.

Sammy McIlroy er ikke uenig. – De aller fleste regnet med at det var slutten for både Tommy og mange av spillerne. Vi så for oss en ny sommer med store utskiftninger, forklarer McIlroy.

Ydmykelsen var definitivt total, men i styrerommet på Old Trafford, var United-ledelsen fast bestemt på hvem som var rett mann til å lede United tilbake til toppen av engelsk fotball. Mannen som akkurat hadde rykket ned med United, Tommy Docherty. Martin Edwards sier i dag at det aldri var aktuelt å gi skotten sparken sommeren 1974.

– Nei, det var faktisk ikke det. Vi mente bestemt at spillerkjøpene vi hadde gjort, og de unge som var på vei opp og frem fra egen stall, som Sammy McIlroy og Brian Greenhoff, hadde sendt oss på rett kurs til tross for nedrykket. Tommy selv var veldig entusiastisk til at dette skulle gå bra. Jeg vil si det var rett beslutning å gi fornyet tillit til Tommy Docherty. Vi fikk aldri panikk, forklarer Edwards.

OPPRYKK, GULLKAMP OG OPTIMISME

I løpet av de neste månedene ble fortvilelse snudd til optimisme. Fra å være i en famlende forsvarsposisjon, var United nå i angrepsposisjon, klare til å slå nedenfra.

– Så snart vi hadde kom-

«VI HADDE MED OSS MELLOM TI OG TYVE TUSEN SUPPORTERE PÅ HVER ENESTE BORTEKAMP.»

MARTIN EDWARDS

met over selve sjokket, så var det, tro det eller ei, en ny optimisme rundt Old Trafford. Tommy Docherty, min far (styreformann Louis, red. anm) og hele styret var positive. Vi så på det som at «vi er der vi er, nå skal vi bygge nytt og slå tilbake». Noe vi gjorde til gangs med smarte kjøp. Folk elsket jo å se United med den offensive 4-2-4-stilen vi hadde, minnes Edwards.

Docherty var optimist. Styret var optimistiske og spillerne var det samme. Men det viktigste av alt? Supporterne støttet Manchester United helhjertet, selv om spillerne hadde knust fotballhertene deres noen måneder i forveien.

– Jeg bodde i Sale og møtte fansen hele tiden. Fansen ville ha oss så opp fort som mulig og vi ville betale fansens støtte og tillit ved å rykke opp på første forsøk, forklarer Stepney.

– Nedrykket var vondt, men i ettertid er det det beste som kunne skjedd. Det ga oss en mulighet til å starte på nytt på en måte. All honnør til Tommy Doc som endret spillestilen. Det ble «The Man United Way» igjen med to vinger i

Coppell og Hill med Stuart Pearson på topp og Sammy på midten. Supporterne var fantastiske både da vi rykket ned og da vi rykket opp. Den støtte vi fikk var ubetalelig, legger keeperlegenden til.

– Vi tok 2. divisjon med storm og uansett hvor vi dro var det fulle hus. Glemte mot oss hadde gått mot oss sesongen før. Brikkene falt på plass og du kunne se at Tommy Docherty bygget et lag for fremtiden, påpeker Sammy McIlroy.

– Det er utrolig å tenke på at snittet vårt på hjemmekampene var litt under 48 000. Det var en «hell of a season» når det gjaldt støtte fra fansen både hjemme og borte. Vi hadde med oss mellom ti og tyve tusen supportere på hver eneste bortekamp. Flere av arenaene vi besøkte fikk ny publikumsrekord den sesongen. Jeg mener faktisk at vi hadde godt av nedrykket. Heller det enn enda sesong der vi lå akkurat over nedrykksstreken. Sesongen i 2. divisjon, med alle seirene, målene og den offensive spillestilen, ga spillerne selvtilliten de trengte, utdypes Martin Edwards.

»

«JEG VIL SI DET VAR RETT
BESLUTNING Å GI FORNYET
TILLIT TIL DOCHERTY.
VI FIKK ALDRI PANIKK.»

MARTIN EDWARDS

Docherty hadde karisma som en filmstjerne og elsket oppmerksomhet. Ikke bare ryddet han opp i rotet fra 1973/74-sesongen som han selv hadde et betydelig medansvar for. Han tok United til nye høyder. Opprykket ble sikret, på suverent vis, på første forsøk, og i comeback-sesongen på øverste nivå kjempet United lenge om ligagullet. United endte til slutt på en meget respektabel 3. plass, og Docherty tok også United til FA-cupfinalen mot Southampton i 1976. United tapte overraskende 0-1.

– Jeg minnes hvordan Tommy adresserte United-fansen etter tapet mot Southampton. Han lovet å ta oss tilbake året etter og vinne. Det var typisk Tommy. Hvordan kunne han love noe slikt? Men han leverte, FA-cuptriumfen mot Liverpool i 1977 er et fantastisk minne, sier Sammy McIlroy.

OVER OG UT MED DOC

Seieren, som torpederte Liverpool's drøm om The Treble skulle bare vært begynnelsen på en ny storhetstid for United under Docherty. Skotten poserte smilende på Wem-

bley mens han bar lokket på det tradisjonsrike troféet på hodet. 44 dager etter de ikoniske bildene av Docherty ble tatt, bar det derimot på hodet ut av United for skotten. Årsak? Dohertys kjærlighet begrenset seg ikke bare til hans nye angrepvillige og underholdende mannskap. Den inkluderte også Mary Brown, konen til klubbens fysioterapeut Laurie Brown.

I utgangspunktet hadde styret stilt seg bak Docherty, men endret mening da kontroversene ble for intense. Det hjalp lite at Docherty forklarte at Mary var hans store kjærlighet og at han var hennes. Docherty tryglet og ba og garanterte at det skulle bli de to livet ut. Det viste seg også å stemme. Tommy Docherty og Mary Brown forble et par helt til skottens bortgang nyttårsaften 2020. Styret hadde imidlertid påtatt seg rollen som moralens voktere og var ikke til å rikke.

– Laurie Brown var en god venn, en fantastisk mann, og det var vanskelig å se på det som skjedde. United kunne ikke sparke Laurie, han hadde

ikke gjort noe galt, så derfor ble Tommy ofret. I ettertid kan vi jo bare spekulere i hvor gode vi hadde blitt om Tommy fikk fortsette. Hadde dette skjedd i dag, ville han ikke blitt sparket, sier McIlroy ettertenksomt.

VOND AVSKJED OG HJERTELIG GJENSYN

Alex Stepney debuterte for United mot byrivalen City i en 1-0-seier høsten 1966 da Denis Law ble matchvinner. Keeperkjempen opplevde karrierens største nedtur da nettopp Law scoret, denne gangen mot ham som City-spiller, i det berømte 0-1-tapet i 1974. Da United slo Liverpool i FA-cupfinalen i 1977 var Stepney den siste spilleren igjen fra Busbys europacup-triumfatorer i 1968, og han forlot United et drøyt år senere. Sammy McIlroy spilte også under Dave Sexton og Ron Atkinson før sistnevnte solgte ham til Stoke i 1982. Det ble en vond avskjed.

– Atkinson fortalte meg aldri at Howard Kendall og Everton også ønsket meg. De var på vei til å bli Englands beste klubb. Det har jeg aldri tilgitt Ron for. Det var vondt å forlate United, men det føles godt å være tilbake i klubben nå, sier McIlroy som har jobbet for United både som MUTV-ekspert og kampvert på Uniteds hjemmekamper.

Da er minnene fra tiden under Docherty langt bedre for Belfast-karen.

– De fleste av oss som spilte for Tommy var i 90-årsdagen hans for drøye fem år siden. Det var en uforglemmelig fest. Tommy var fremdeles lynskarp og full av gode historier. Egentlig burde han vært komiker, ler McIlroy.

Mens Stepney og McIlroy forlot United, rykket Martin Edwards opp i gradene.

Han ble styreformann i Manchester United i 1980 da faren Louis døde brått og var lenge den største aksjonæren i United. Etter seks år som den øverste sjefen på Old Trafford gjorde Edwards sin smarteste signering da han overtalte en annen skotte til å komme til Old Trafford. Det var i november 1986 og under Alex Ferguson opplevde Edwards og United den beste epoken i klubbens historie. Edwards var styreformann gjennom hele 90-tallet som ble kronet med Treble-triumfen i 1999. Han ga seg som adm. toppsjef i 2003. I dag er han æreslivstidspresident i United og følger turbulensen i klubben på distanse. Selv om det har gått trått for United i de drøye ti årene etter Sir Alex Fergusons avgang, tviler han på at United vil havne i lignende problemer som i 1974.

– Men alt kan skje i fotball, sier han filosofisk.

Uniteds styre vurderte ifølge Martin Edwards aldri å gi Tommy Docherty sparken etter nedrykket 1974. Tre år senere var «The Doc» kongen av Wembley etter Uniteds finaleseier mot Liverpool i FA-cupen.

– Hvem hadde satt penger før 2015/16-sesongen på at Leicester City skulle vinne Premier League? Jeg hater å tenke på at United skal rykke ned, men hvis tapene kommer og selvtilliten forsvinner fullstendig så kan det skje. Da det skjedde i 1974 var det flere tiår siden sist og det forteller at det faktisk kan skje. Samtidig er det mindre trolig at det vil skje nå, fordi gapet mellom toppklub-

bene og de nederste klubbene i dag er mye større enn det var for 50 år siden. Det er mindre trolig, men jeg tror aldri du kan si at det med hundre prosent sikkerhet aldri vil skje igjen, sier Edwards.

Og var det én ting Manchester United lærte av 1973/74-sesongen så var det at uttrykket «Too Good To Go Down» simpelthen ikke stemmer ... ●

QUIZ

Hva vet du om United?

Quizmaster: Bjarte Valen

1 Charles Sagar scoret hat trick i sin debut for Manchester United 2. september 1905 da United slo Bristol City 5-1. Det er kun Sagar og én annen United-spiller har scoret hat trick i sin United-debut. Hvem er den andre?

- H: Ruud Van Nistelrooy
U: Wayne Rooney
B: Eric Cantona

2 En av dagens United-spillere har rekorden for flest mål for Manchester United i Europa League/UEFA-cupen med 13 nettkjenninger. Hvem er det?

- H: Bruno Fernandes
U: Anthony Martial
B: Marcus Rashford

3 Ruud van Nistelrooy skrev historie da han scoret i de åtte siste Premier League-kampene av 2002/03-sesongen, og de to første ligakampene i 2003/04-sesongen som til sammen ble ti kamper på rad. Hvilken spiller slo Van Nistelrooys rekord da han scoret i sin 11. ligakamp på rad, mot nettopp Manchester United, i 2015/16-sesongen?

- H: Jamie Vardy
U: Harry Kane
B: Sergio Aguero

4 Hvem er den eneste blant dagens United-spillere som har scoret i en FA-cupfinale for Manchester United?

- H: Marcus Rashford
U: Bruno Fernandes
B: Anthony Martial

5 Eric Cantona tapte kun en FA-cupkamp med Manchester United. Det tapet kom i en kamp der Peter Schmeichel fikk annullert en scoring etter et brassespark i sluttsekundene. Hvilken London-klubb var motstander?

- H: Crystal Palace
U: QPR
B: Wimbledon

6 Leicester slo Chelsea 1-0 i FA-cupfinalen i 2021. To av spillerne som startet finalen, en på hvert lag, er i dag Manchester United-spillere. Hvem er de to?

- H: Mason Mount og Jonny Evans
U: Harry Maguire og Christian Eriksen
B: Tom Heaton og Willy Kambwala

7 Ved siden av en karriere som United-spiller, hvilken jobb er

fellesnevner for disse eks-spillerne: Brian Kidd, Mark Hughes, Paul Ince, Henning Berg og Michael Appleton?

- H: De har alle vært manager i Hull
U: De har alle vært manager i Blackburn
B: De har alle vært manager i QPR

8 Sir Alex Ferguson ledet United i åtte kamper i UEFA-cupen/Europa League. Utrolig nok vant han bare én av dem og seieren kom på bortebane. Mot hvem?

- H: IFK Göteborg
U: Real Betis
B: Ajax

9 Mot hvilken Premier League-klubb har både Paul Scholes, Ruud van Nistelrooy og Cristiano Ronaldo scoret hat trick?

- H: Newcastle
U: West Ham
B: Tottenham

10 Ole Gunnar Solskjær scoret fire mål i en og samme kamp ved to anledninger. Hvilke to lag fikk unngjelde?

- H: Everton og Tottenham
U: Nottingham og Tottenham
B: Nottingham og Everton

11 Robin van Persie scoret alle tre målene for United mot Southampton i den tredje ligakampen i 2012/13-sesongen, men hvilken spiller, som senere skulle komme til United, scoret for Southampton i den samme kampen?

- H: Morgan Schneiderlin
U: Luke Shaw
B: Shinji Kagawa

12 Jesper Blomqvist var den første svensken som spilte for United, men fra hvilken klubb kjøpte United ham?

- H: AC Milan
U: Parma
B: Juventus

13 Hvilken spiller, som senere kom til United, ble matchvinner mot Fergusons menn i den første ligakampen av 2012/13-sesongen?

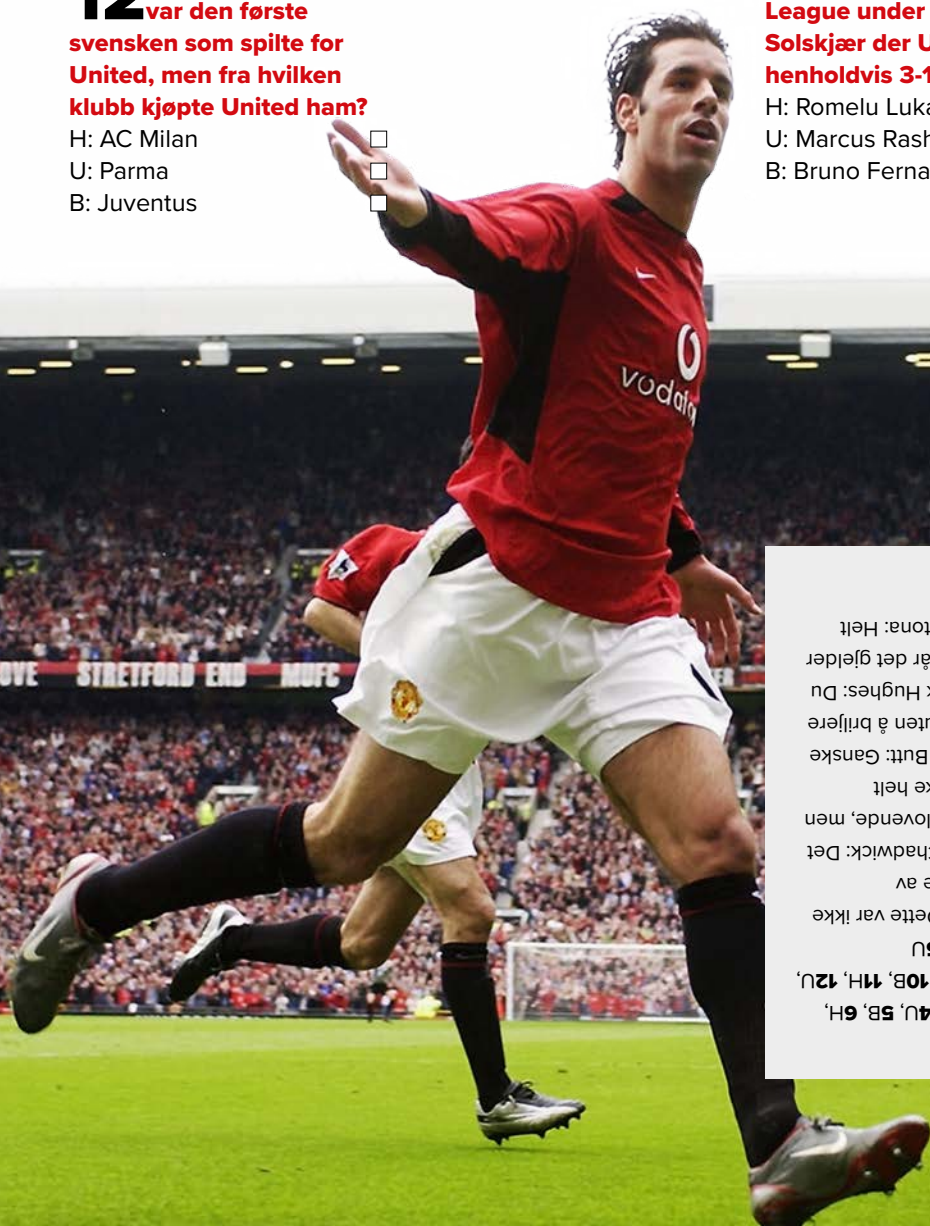
- H: Juan Mata
U: Romelu Lukaku
B: Marouane Fellaini

14 Hvem ble Uniteds toppscorer i ligaen, FA-cupen og Champions League og dermed selv sagt også Uniteds toppscorer totalt i den magiske 1998/99-sesongen?

- H: Ole Gunnar Solskjær
U: Teddy Sheringham
B: Dwight Yorke

15 Hvem scoret i begge de to bortekampene mot PSG i Champions League under Ole Gunnar Solskjær der United vant henholdsvis 3-1 og 2-1?

- H: Romelu Lukaku
U: Marcus Rashford
B: Bruno Fernandes

SVAR:

11: U, 12: B, 13: H, 14: H, 15: U, 16: B, 17: H, 18: U, 19: B, 20: H, 21: U, 22: B, 23: H, 24: U, 25: B, 26: H, 27: U, 28: B, 29: H, 30: U, 31: B, 32: H, 33: U, 34: B, 35: H, 36: U, 37: B, 38: H, 39: U, 40: B, 41: H, 42: U, 43: B, 44: H, 45: U, 46: B, 47: H, 48: U, 49: B, 50: H, 51: U, 52: B, 53: H, 54: U, 55: B, 56: H, 57: U, 58: B, 59: H, 60: U, 61: B, 62: H, 63: U, 64: B, 65: H, 66: U, 67: B, 68: H, 69: U, 70: B, 71: H, 72: U, 73: B, 74: H, 75: U, 76: B, 77: H, 78: U, 79: B, 80: H, 81: U, 82: B, 83: H, 84: U, 85: B, 86: H, 87: U, 88: B, 89: H, 90: U, 91: B, 92: H, 93: U, 94: B, 95: H, 96: U, 97: B, 98: H, 99: U, 100: B, 101: H, 102: U, 103: B, 104: H, 105: U, 106: B, 107: H, 108: U, 109: B, 110: H, 111: U, 112: B, 113: H, 114: U, 115: B, 116: H, 117: U, 118: B, 119: H, 120: U, 121: B, 122: H, 123: U, 124: B, 125: H, 126: U, 127: B, 128: H, 129: U, 130: B, 131: H, 132: U, 133: B, 134: H, 135: U, 136: B, 137: H, 138: U, 139: B, 140: H, 141: U, 142: B, 143: H, 144: U, 145: B, 146: H, 147: U, 148: B, 149: H, 150: U, 151: B, 152: H, 153: U, 154: B, 155: H, 156: U, 157: B, 158: H, 159: U, 160: B, 161: H, 162: U, 163: B, 164: H, 165: U, 166: B, 167: H, 168: U, 169: B, 170: H, 171: U, 172: B, 173: H, 174: U, 175: B, 176: H, 177: U, 178: B, 179: H, 180: U, 181: B, 182: H, 183: U, 184: B, 185: H, 186: U, 187: B, 188: H, 189: U, 190: B, 191: H, 192: U, 193: B, 194: H, 195: U, 196: B, 197: H, 198: U, 199: B, 200: H, 201: U, 202: B, 203: H, 204: U, 205: B, 206: H, 207: U, 208: B, 209: H, 210: U, 211: B, 212: H, 213: U, 214: B, 215: H, 216: U, 217: B, 218: H, 219: U, 220: B, 221: H, 222: U, 223: B, 224: H, 225: U, 226: B, 227: H, 228: U, 229: B, 230: H, 231: U, 232: B, 233: H, 234: U, 235: B, 236: H, 237: U, 238: B, 239: H, 240: U, 241: B, 242: H, 243: U, 244: B, 245: H, 246: U, 247: B, 248: H, 249: U, 250: B, 251: H, 252: U, 253: B, 254: H, 255: U, 256: B, 257: H, 258: U, 259: B, 260: H, 261: U, 262: B, 263: H, 264: U, 265: B, 266: H, 267: U, 268: B, 269: H, 270: U, 271: B, 272: H, 273: U, 274: B, 275: H, 276: U, 277: B, 278: H, 279: U, 280: B, 281: H, 282: U, 283: B, 284: H, 285: U, 286: B, 287: H, 288: U, 289: B, 290: H, 291: U, 292: B, 293: H, 294: U, 295: B, 296: H, 297: U, 298: B, 299: H, 300: U, 301: B, 302: H, 303: U, 304: B, 305: H, 306: U, 307: B, 308: H, 309: U, 310: B, 311: H, 312: U, 313: B, 314: H, 315: U, 316: B, 317: H, 318: U, 319: B, 320: H, 321: U, 322: B, 323: H, 324: U, 325: B, 326: H, 327: U, 328: B, 329: H, 330: U, 331: B, 332: H, 333: U, 334: B, 335: H, 336: U, 337: B, 338: H, 339: U, 340: B, 341: H, 342: U, 343: B, 344: H, 345: U, 346: B, 347: H, 348: U, 349: B, 350: H, 351: U, 352: B, 353: H, 354: U, 355: B, 356: H, 357: U, 358: B, 359: H, 360: U, 361: B, 362: H, 363: U, 364: B, 365: H, 366: U, 367: B, 368: H, 369: U, 370: B, 371: H, 372: U, 373: B, 374: H, 375: U, 376: B, 377: H, 378: U, 379: B, 380: H, 381: U, 382: B, 383: H, 384: U, 385: B, 386: H, 387: U, 388: B, 389: H, 390: U, 391: B, 392: H, 393: U, 394: B, 395: H, 396: U, 397: B, 398: H, 399: U, 400: B, 401: H, 402: U, 403: B, 404: H, 405: U, 406: B, 407: H, 408: U, 409: B, 410: H, 411: U, 412: B, 413: H, 414: U, 415: B, 416: H, 417: U, 418: B, 419: H, 420: U, 421: B, 422: H, 423: U, 424: B, 425: H, 426: U, 427: B, 428: H, 429: U, 430: B, 431: H, 432: U, 433: B, 434: H, 435: U, 436: B, 437: H, 438: U, 439: B, 440: H, 441: U, 442: B, 443: H, 444: U, 445: B, 446: H, 447: U, 448: B, 449: H, 450: U, 451: B, 452: H, 453: U, 454: B, 455: H, 456: U, 457: B, 458: H, 459: U, 460: B, 461: H, 462: U, 463: B, 464: H, 465: U, 466: B, 467: H, 468: U, 469: B, 470: H, 471: U, 472: B, 473: H, 474: U, 475: B, 476: H, 477: U, 478: B, 479: H, 480: U, 481: B, 482: H, 483: U, 484: B, 485: H, 486: U, 487: B, 488: H, 489: U, 490: B, 491: H, 492: U, 493: B, 494: H, 495: U, 496: B, 497: H, 498: U, 499: B, 500: H, 501: U, 502: B, 503: H, 504: U, 505: B, 506: H, 507: U, 508: B, 509: H, 510: U, 511: B, 512: H, 513: U, 514: B, 515: H, 516: U, 517: B, 518: H, 519: U, 520: B, 521: H, 522: U, 523: B, 524: H, 525: U, 526: B, 527: H, 528: U, 529: B, 530: H, 531: U, 532: B, 533: H, 534: U, 535: B, 536: H, 537: U, 538: B, 539: H, 540: U, 541: B, 542: H, 543: U, 544: B, 545: H, 546: U, 547: B, 548: H, 549: U, 550: B, 551: H, 552: U, 553: B, 554: H, 555: U, 556: B, 557: H, 558: U, 559: B, 560: H, 561: U, 562: B, 563: H, 564: U, 565: B, 566: H, 567: U, 568: B, 569: H, 570: U, 571: B, 572: H, 573: U, 574: B, 575: H, 576: U, 577: B, 578: H, 579: U, 580: B, 581: H, 582: U, 583: B, 584: H, 585: U, 586: B, 587: H, 588: U, 589: B, 590: H, 591: U, 592: B, 593: H, 594: U, 595: B, 596: H, 597: U, 598: B, 599: H, 600: U, 601: B, 602: H, 603: U, 604: B, 605: H, 606: U, 607: B, 608: H, 609: U, 610: B, 611: H, 612: U, 613: B, 614: H, 615: U, 616: B, 617: H, 618: U, 619: B, 620: H, 621: U, 622: B, 623: H, 624: U, 625: B, 626: H, 627: U, 628: B, 629: H, 630: U, 631: B, 632: H, 633: U, 634: B, 635: H, 636: U, 637: B, 638: H, 639: U, 640: B, 641: H, 642: U, 643: B, 644: H, 645: U, 646: B, 647: H, 648: U, 649: B, 650: H, 651: U, 652: B, 653: H, 654: U, 655: B, 656: H, 657: U, 658: B, 659: H, 660: U, 661: B, 662: H, 663: U, 664: B, 665: H, 666: U, 667: B, 668: H, 669: U, 670: B, 671: H, 672: U, 673: B, 674: H, 675: U, 676: B, 677: H, 678: U, 679: B, 680: H, 681: U, 682: B, 683: H, 684: U, 685: B, 686: H, 687: U, 688: B, 689: H, 690: U, 691: B, 692: H, 693: U, 694: B, 695: H, 696: U, 697: B, 698: H, 699: U, 700: B, 701: H, 702: U, 703: B, 704: H, 705: U, 706: B, 707: H, 708: U, 709: B, 710: H, 711: U, 712: B, 713: H, 714: U, 715: B, 716: H, 717: U, 718: B, 719: H, 720: U, 721: B, 722: H, 723: U, 724: B, 725: H, 726: U, 727: B, 728: H, 729: U, 730: B, 731: H, 732: U, 733: B, 734: H, 735: U, 736: B, 737: H, 738: U, 739: B, 740: H, 741: U, 742: B, 743: H, 744: U, 745: B, 746: H, 747: U, 748: B, 749: H, 750: U, 751: B, 752: H, 753: U, 754: B, 755: H, 756: U, 757: B, 758: H, 759: U, 760: B, 761: H, 762: U, 763: B, 764: H, 765: U, 766: B, 767: H, 768: U, 769: B, 770: H, 771: U, 772: B, 773: H, 774: U, 775: B, 776: H, 777: U, 778: B, 779: H, 780: U, 781: B, 782: H, 783: U, 784: B, 785: H, 786: U, 787: B, 788: H, 789: U, 790: B, 791: H, 792: U, 793: B, 794: H, 795: U, 796: B, 797: H, 798: U, 799: B, 800: H, 801: U, 802: B, 803: H, 804: U, 805: B, 806: H, 807: U, 808: B, 809: H, 810: U, 811: B, 812: H, 813: U, 814: B, 815: H, 816: U, 817: B, 818: H, 819: U, 820: B, 821: H, 822: U, 823: B, 824: H, 825: U, 826: B, 827: H, 828: U, 829: B, 830: H, 831: U, 832: B, 833: H, 834: U, 835: B, 836: H, 837: U, 838: B, 839: H, 840: U, 841: B, 842: H, 843: U, 844: B, 845: H, 846: U, 847: B, 848: H, 849: U, 850: B, 851: H, 852: U, 853: B, 854: H, 855: U, 856: B, 857: H, 858: U, 859: B, 860: H, 861: U, 862: B, 863: H, 864: U, 865: B, 866: H, 867: U, 868: B, 869: H, 870: U, 871: B, 872: H, 873: U, 874: B, 875: H, 876: U, 877: B, 878: H, 879: U, 880: B, 881: H, 882: U, 883: B, 884: H, 885: U, 886: B, 887: H, 888: U, 889: B, 890: H, 891: U, 892: B, 893: H, 894: U, 895: B, 896: H, 897: U, 898: B, 899: H, 900: U, 901: B, 902: H, 903: U, 904: B, 905: H, 906: U, 907: B, 908: H, 909: U, 910: B, 911: H, 912: U, 913: B, 914: H, 915: U, 916: B, 917: H, 918: U, 919: B, 920: H, 921: U, 922: B, 923: H, 924: U, 925: B, 926: H, 927: U, 928: B, 929: H, 930: U, 931: B, 932: H, 933: U, 934: B, 935: H, 936: U, 937: B, 938: H, 939: U, 940: B, 941: H, 942: U, 943: B, 944: H, 945: U, 946: B, 947: H, 948: U, 949: B, 950: H, 951: U, 952: B, 953: H, 954: U, 955: B, 956: H, 957: U, 958: B, 959: H, 960: U, 961: B, 962: H, 963: U, 964: B, 965: H, 966: U, 967: B, 968: H, 969: U, 970: B, 971: H, 972: U, 973: B, 974: H, 975: U, 976: B, 977: H, 978: U, 979: B, 980: H, 981: U, 982: B, 983: H, 984: U, 985: B, 986: H, 987: U, 988: B, 989: H, 990: U, 991: B, 992: H, 993: U, 994: B, 995: H, 996: U, 997: B, 998: H, 999: U, 1000: B, 1001: H, 1002: U, 1003: B, 1004: H, 1005: U, 1006: B, 1007: H, 1008: U, 1009: B, 1010: H, 1011: U, 1012: B, 1013: H, 1014: U, 1015: B, 1016: H, 1017: U, 1018: B, 1019: H, 1020: U, 1021: B, 1022: H, 1023: U, 1024: B, 1025: H, 1026: U, 1027: B, 1028: H, 1029: U, 1030: B, 1031: H, 1032: U, 1033: B, 1034: H, 1035: U, 1036: B, 1037: H, 1038: U, 1039: B, 1040: H, 1041: U, 1042: B, 1043: H, 1044: U, 1045: B, 1046: H, 1047: U, 1048: B, 1049: H, 1050: U, 1051: B, 1052: H, 1053: U, 1054: B, 1055: H, 1056: U, 1057: B, 1058: H, 1059: U, 1060: B, 1061: H, 1062: U, 1063: B, 1064: H, 1065: U, 1066: B, 1067: H, 1068: U, 1069: B, 1070: H, 1071: U, 1072: B, 1073: H, 1074: U, 1075: B, 1076: H, 1077: U, 1078: B, 1079: H, 1080: U, 1081: B, 1082: H, 1083: U, 1084: B, 1085: H, 1086: U, 1087: B, 1088: H, 1089: U, 1090: B, 1091: H, 1092: U, 1093: B, 1094: H, 1095: U, 1096: B, 1097: H, 1098: U, 1099: B, 1100: H, 1101: U, 1102: B, 1103: H, 1104: U, 1105: B, 1106: H, 1107: U, 1108: B, 1109: H, 1110: U, 1111: B, 1112: H, 1113: U, 1114: B, 1115: H, 1116: U, 1117: B, 1118: H, 1119: U, 1120: B, 1121: H, 1122: U, 1123: B, 1124: H, 1125: U, 1126: B, 1127: H, 1128: U, 1129: B, 1130: H, 1131: U, 1132: B, 1133: H, 1134: U, 1135: B, 1136: H, 1137: U, 1138: B, 1139: H, 1140: U, 1141: B, 1142: H, 1143: U, 1144: B, 1145: H, 1146: U, 1147: B, 1148: H, 1149: U, 1150: B, 1151: H, 1152: U, 1153: B, 1154: H, 1155: U, 1156: B, 1157: H, 1158: U, 1159: B, 1160: H, 1161: U, 1162: B, 1163: H, 1164: U, 1165: B, 1166: H, 1167: U, 1168: B, 1169: H, 1170: U, 1171: B, 1172: H, 1173: U, 1174: B, 1175: H, 1176: U, 1177: B, 1178: H, 1179: U, 1180: B, 1181: H, 1182: U, 1183: B, 1184: H, 1185: U, 1186: B, 1187: H, 1188: U, 1189: B, 1190: H, 1191: U, 1192: B, 1193: H, 1194: U, 1195: B, 1196: H, 1197: U, 1198: B, 1199: H, 1200: U, 1201: B, 1202: H, 1203: U, 1204: B, 1205: H, 1206: U, 1207: B, 1208: H, 1209: U, 1210: B, 1211: H, 1212: U, 1213: B, 1214: H, 1215: U, 1216: B, 1217: H, 1218: U, 1219: B, 1220: H, 1221: U, 1222: B, 1223: H, 1224: U, 1225: B, 1226: H, 1227: U, 1228: B, 1229: H, 1230: U, 1231: B, 1232: H, 1233: U, 1234: B, 1235: H, 1236: U, 1237: B, 1238: H, 1239: U, 1240: B, 1241: H, 1242: U, 1243: B, 1244: H, 1245: U, 1246: B, 1247: H, 1248: U, 1249: B, 1250: H, 1251: U, 1252: B, 1253: H, 1254: U, 1255: B, 1256: H, 1257: U, 1258: B, 1259: H, 1260: U, 1261: B, 1262: H, 1263: U, 1264: B, 1265: H, 1266: U, 1267: B, 1268: H, 1269: U, 1270: B, 1271: H, 1272: U, 1273: B, 1274: H, 1275: U, 1276: B, 1277: H, 1278: U, 1279: B, 1280: H, 1281: U, 1282: B, 1283: H, 1284: U, 1285: B, 1286: H, 1287: U, 1288: B, 1289: H, 1290: U, 1291: B, 1292: H, 1293: U, 1294: B, 1295: H, 1296: U, 1297: B, 1298: H, 1299: U, 1300: B, 1301: H, 1302: U, 1303: B, 1304: H, 1305: U, 1306: B, 1307: H, 1308: U, 1309: B, 1310: H, 1311: U, 1312: B, 1313: H, 1314: U, 1315: B, 1316: H, 1317: U, 1318: B, 1319: H, 1320: U, 1321: B, 1322: H, 1323: U, 1324: B, 1325: H, 1326: U, 1327: B, 1328: H, 1329: U, 1330: B, 1331: H, 1332: U, 1333: B, 1334: H, 1335: U, 1336: B, 1337: H, 1338: U, 1339: B, 1340: H, 1341: U, 1342: B, 1343: H, 1344: U, 1345: B, 1346: H, 1347: U, 1348: B, 1349: H, 1350: U, 1351: B, 1352: H, 1353: U, 1354: B, 1355: H, 1356: U, 1357: B, 1358: H, 1359: U, 1360: B, 1361: H, 1362: U, 1363: B, 1364: H, 1365: U, 1366: B, 1367: H, 1368: U, 1369: B, 1370: H, 1371: U, 1372: B, 1373: H, 1374: U, 1375: B, 1376: H, 1377: U, 1378: B, 1379: H, 1380: U, 1381: B, 1382: H, 1383: U, 1384: B, 1385: H, 1386: U, 1387: B, 1388: H, 1389: U, 1390: B, 1391: H, 1392: U, 1393: B, 1394: H, 1395: U, 1396: B, 1397: H, 1398: U, 1399: B, 1400: H, 1401: U, 1402: B, 1403: H, 1404: U, 1405: B, 1406: H, 1407: U, 1408: B, 1409: H, 1410: U, 1411: B, 1412: H, 1413: U, 1414: B, 1415: H, 1416: U, 1417: B, 1418: H, 1419: U, 1420: B, 1421: H, 1422: U, 1423: B, 1424: H, 1425: U, 1426: B, 1427: H, 1428: U, 1429: B, 1430: H, 1431: U, 1432: B, 1433: H, 1434: U, 1435: B, 1436: H, 1437: U, 1438: B, 1439: H, 1440: U, 1441: B, 1442: H, 1443: U, 1444: B, 1445: H, 1446: U, 1447: B, 1448: H, 1449: U, 1450: B, 1451: H, 1452: U, 1453: B, 1454: H, 1455: U, 1456: B, 1457: H, 1458: U, 1459: B, 1460: H, 1461: U, 1462: B, 1463: H, 1464: U, 1465: B, 1466: H, 1467: U, 1468: B, 1469: H, 1470: U, 1471: B, 1472: H, 1473: U, 1474: B, 1475: H, 1476: U, 1477: B, 1478: H, 1479: U, 1480: B, 1481: H, 1482: U, 1483: B, 1484: H, 1485: U, 1486: B, 1487: H, 1488: U, 1489: B, 1490: H, 1491: U, 1492: B, 1493: H, 1494: U, 1495: B, 1496: H, 1497: U, 1498: B, 1499: H, 1500: U, 1501: B, 1502: H, 1503: U, 1504: B, 1505: H, 1506: U, 1507: B, 1508: H, 1509: U, 1510: B, 1511: H, 1512: U, 1513: B, 1514: H, 1515: U, 1516: B, 1517: H, 1518: U, 1519: B, 1520: H, 1521: U, 1522: B, 1523: H, 1524: U, 1525: B, 1526: H, 1527: U, 1528: B, 1529: H, 1530: U, 1531: B, 1532: H, 1533: U, 1534: B, 1535: H, 1536: U, 1537: B, 1538: H, 1539: U, 1540: B, 1541: H, 1542: U, 1543: B, 1544: H, 1545: U, 1546: B, 1547: H, 1548: U, 1549: B, 1550: H, 1551: U, 1552: B, 1553: H, 1554: U, 1555: B, 1556: H, 1557: U, 1558: B, 1559: H, 1560: U, 1561: B, 1562: H, 1563: U, 1564: B, 1565: H, 1566: U, 1567: B, 1568: H, 1569: U, 1570: B, 1571: H, 1572: U, 1573: B, 1574: H, 1575: U, 1576: B, 1577: H, 1578: U, 1579: B, 1580: H, 15

THE LAST LINEUP

Blinkskuddet er tatt 5. februar 1958 på Partisan Stadion i Beograd før Uniteds kvartfinale mot Røde Stjerne. Ett døgn senere var fire av de elleve på bildet døde, mens Duncan Edwards sovnet inn 21. februar som følge av skader han pådro seg i flyulykken i München 6. februar 1958. Fra venstre: Duncan Edwards (†), Eddie Colman (†), Mark Jones (†), Kenny Morgan, Bobby Charlton, Dennis Viollet, Tommy Taylor (†), Bill Foulkes, Harry Gregg, Albert Scanton, Roger Byrne (†).